

پیرهواری

به شیک له شیعه کانی

سهید محمده نه مینی به رزه نجی

(خاله مین)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیر وودری

به شیک له شیعره کانی

اسمید محمد مدینه مینی به رزنجی

(خاله مین)

سرشناسه : برزنجی، سید محمد امین، ۱۲۸۹ - ۱۳۷۱ .
عنوان و نام پدیدآور : بیره وه‌ری به شیک له شیعه کانی / سه‌ید محممه‌ده‌مه‌ئینه‌مین
به‌رزنجی (خاله‌مین).

مشخصات نشر : ارومیه : حسینی اصل، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری : ۱۴۵ ص.

شابک : 978-600-249-094--0

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

یادداشت : کردی

موضوع : شعر کردی -- قرن ۱۴

Kurdish poetry -- 20th century : موضوع

رده بندی کنگره : PIR ۳۲۵۶/س ۱۳۹۶۷۴۳ ۴

رده بندی دیویی : ۲۱/۹۸۸ شماره کتابشناسی ملی : ۴۶۶۹۳۳۳

ارومیه : خیابان طالقانی تلفن ۳۲۳۵۲۴۰۳

entesharathoseini@yahoo.com

ناوی کتێب : بیره وه‌ری

نووسەر : سه‌ید موحه‌مه‌ده‌ئینه‌مین به‌رزنجی (خاله‌مین)

پێداچوونه‌وه : دکتور سه‌ید عه‌زیز به‌رزنجی

سالی چاپ : ۱۳۹۶ هه‌تاوی

ژماره‌ی به‌رگ : ۵۰۰ به‌رگ

ناشر : مؤسسه انتشاراتی حسینی اصل

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۲۴۹-۰۹۴

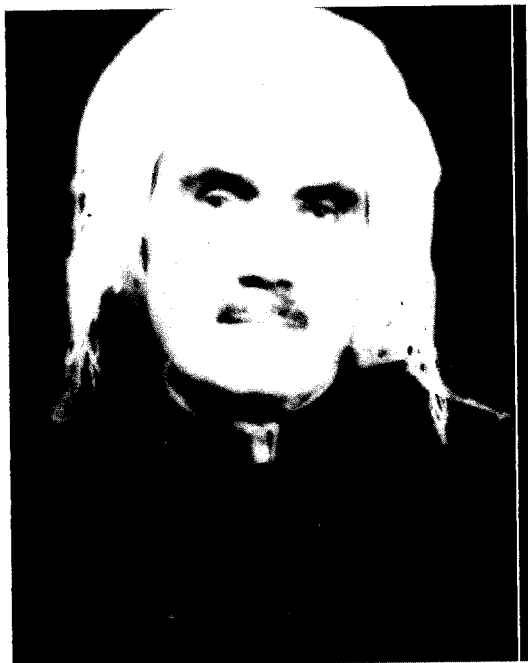
ئەۋگىيەم ئەسەر ئەرگى خۇم چاپ كر دۇۋە، ھەدىە دەكەم بە ھاۋۋا تىانم (بى پارە). دوكتور سەيد عەزىز بەرزنجى

پىرست

- ۱- پىشەكى ۱ ۸
- ۲- پىشەكى ۲ ۱۵
- ۳- حاجى شىخ مستەفا ۲۱
- ۴- قسەيەك لەگەل خويئەر ۲۴
- ۵- لە بارەى خالەمىن ۲۵
- ۶- سكاللا و پارانەۋە لە خودا ۳۷
- ۷- خوداناسى ۳۹
- ۸- بە يادى خوالىخۆشبوو «ھىمىن» ۴۱
- ۹- بە بۆنەى كۆچى دوايى خوالىخۆشبوو «ھەزار» ۴۲
- ۱۰- چەند شىئەرىك بۆ مامۇستا «ھىمىن» ۴۴
- ۱۱- پرسىارى «مەسعوود ھەسەن پوور» و ۋەلامى خالەمىن ۴۵

- ۱۲- به ره و پیری شیعرکی ماموستا «هیمن» ۴۶
- ۱۳- بۆ گۆفاری «سروه» ۴۷
- ۱۴- کۆکه ۴۸
- ۱۵- له وهلامی «سهید کامیل زهنبیلی» ۴۹
- ۱۶- بۆ پیشه‌وای مه‌زن «قازی محهمه‌د» ۵۰
- ۱۷- جیژنی مه‌ولوود و ئازادی کورد ۵۲
- ۱۸- بۆ حیزبی نوێ ۵۳
- ۱۹- به بۆنه‌ی پڕۆژنامه‌ی کوردستان ۵۴
- ۲۰- خاکی وه‌ته‌ن ۵۵
- ۲۱- بانه‌مه‌ر ۵۶
- ۲۲- دیسان بۆ گۆفاری «سروه» ۵۸
- ۲۳- چواربه‌ند ۵۹
- ۲۴- بۆ براکانی ئه‌رزه‌پۆم ۶۲
- ۲۵- بۆ ماموستا «محهمه‌دی ماملی» ۶۳
- ۲۶- پراوی شاخی ۶۴
- ۲۷- نان و هه‌لوا ۶۷
- ۲۸- به به‌ره‌هه‌سته‌کان ده‌لیم ۶۹
- ۲۹- مامه‌ کورده ۷۱
- ۳۰- پرمی تیژی کورده‌کان ۷۳
- ۳۱- خاکی کورده‌واری ۷۴
- ۳۲- شۆخی له‌ گه‌ل کاک په‌حمانی کوری کاک بابه‌کر ۷۶
- ۳۳- پیرۆزیایی حیژن له «حاجی باباغا و وه‌زنی» ۷۷
- ۳۴- زیزبوونی خیزانی «خاله‌مین» و شیعر «حاجی باباغا» ۸۰
- ۳۵- زیزبوونی خیزانی «حاجی باباغا» و وه‌لامی «خاله‌مین» ۸۱
- ۳۶- دیسان شیعر «حاجی باباغا» و وه‌لامی «خاله‌مین» ۸۲
- ۳۷- بیره‌وه‌ری‌یه‌کی «حاجی قادر قادری» ۸۳
- ۳۸- دیسان شیعر «حاجی باباغا» و وه‌لامی «خاله‌مین» ۸۴

- ۳۹- دووبازە گەنم ۸۶
- ۴۰- داووت ۸۷
- ۴۱- شینگىرى «خالمىن» بۇ «مىرەم» ى كچى ۸۸
- ۴۲- دىسان بۇ «مىرەم» ى كچى ۸۹
- ۴۳- بۇ ئاغاي «سىگارى» ۹۰
- ۴۴- بەبۇنەي گۇفارى كىرمانجى ۹۱
- ۴۵- چەند كورته شىعر بۇ ئوستاد «موشتەدى» ۹۲
- ۴۶- بۇ كاك «خەسەنى باباتاهىرى» ۹۳
- ۴۷- بۇ كاك «قادىرى فەتاح قازى» ۹۴
- ۴۸- بۇ كاك «خەمەدەمىنى خەيدەرى» ۹۵
- ۴۹- بۇ كاك «پەخمىنى دىيوكىرى» ۹۶
- ۵۰- بۇ مارە كىرمانجى ۹۷
- ۵۱- گالتهيك لە گەل خەلكى «گەزگەسك» ۹۸
- ۵۲- شىعر بۇ دۆستىكى بى-بەلەن ۹۹
- ۵۳- تاقولۇقە كان ۱۰۱
- ۵۴- بۇ كىلى گۆرە كەم ۱۰۶
- ۵۵- تەخمىسى «مامۇستا خەقىقى» لە سەر شىعرى «كۆكە» ۱۰۷
- ۵۶- شىنگىرى مامۇستا «خەقىقى» بۇ «خالمىن» ۱۰۹
- ۵۷- دىسان شىنگىرى بۇ «خالمىن» ۱۱۱
- ۵۸- شىنگىرى «مامۇستا سووتاو» بۇ «خالمىن» ۱۱۲
- ۵۹- لە وەللى داخوازى سىرو ۱۱۳
- ۶۰- بەرنامەي رادىيوى شارى مەھاباد ۱۲۵
- ۶۱- شەجەرەنامە ۱۳۵
- ۶۲- نامەي كاك «مەسعود بارزانى» بۇ «خالمىن» ۱۳۶
- ۶۳- وىتە كان ۱۳۸

بۇ بىرەۋەي و نووسىنى لى داۋىنى وىنەي خۇمدا

ۋەي چەپكەگۈلى خەزەل ۋەريوم
سىسى مە ئىستە يانە ھى تۆ؟
ياخۇ بە تەمەن لىمىژ و پىرى؟
پس پس لى مەم بى بەند و داوم
دوۋھەم كور و كىژى ھەئەدايە
بىرىكى بىكەن لى دىلى جاران
يادىكى بىكەن لى «خال»ى خۇيان

ئەي وىنەي رەنگ لى ۋو پەريوم
گول ۋووم لى پەرى گولم دەدا خۇ
رەنگزەردى ئەبەر گەل و بەپىرى
تا ھەم بە ھومىدى روۋنى چاوم
ھىوام دوۋە، يەك بەزەي خودايە
ئازاد و كورانە بچنە شاران
خۇشەختى رەبىسى بىشش بۇيان

پیشه‌گی ۱

نووسه‌ری ناوداری و بلیمت، ئوستاد «عه‌لی دهشتی» که وا بزانی زۆریه‌ی خوتنه‌را له‌گه‌ڵ نووسراوه‌کانی ناسیایان هه‌یه، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی له‌ سه‌ر «خه‌یام» هه‌یه که دیاره نه‌ مه‌به‌ستی پیشه‌گی نووسین بووه و نه‌ که‌سێش پروی لێناوه و ته‌نیا کاریکی ته‌ده‌یی زیده‌ جوان و بشکینیکی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی که‌سایه‌تی «خه‌یام» له‌ که‌ هه‌ر له‌ ته‌ده‌یی لێهاتووی وه‌ک خۆی ده‌وه‌شیتوه. ره‌نگه‌ پیتان سه‌یر بێ ته‌گه‌ر بلیم «خه‌یام» به‌ هه‌موو ناو و ناوبانگه‌وه که ته‌مه‌رۆ له‌ دنیا دا هه‌یه‌تی، هه‌تا خۆی هه‌بوو ناوی له‌ ته‌سته‌ره‌ناسی و فه‌لسه‌فه و زانستی تر دا ده‌نگی دا‌بووه، به‌لام که‌س به‌ شاعیری نه‌ده‌زانی و لانی که‌م په‌نجا سال و به‌وته‌ی هه‌ندیکی تر سه‌د سال دوا‌ی خۆی هه‌لبه‌سته‌کانی تاق‌وواز له‌ نیو کتیب و ده‌فته‌ری زانا‌کانی هاوچه‌رخ‌ی خۆیدا ده‌دۆزانه‌وه ته‌ویش زۆر بێ سه‌روبه‌ر و نا‌پیک و بێ به‌لگه‌ی باوه‌رپیکرا؛ ته‌وه‌ش هه‌چ که‌ سه‌رده‌مه‌کانی دوا‌یی چوارخشته‌کی تر به‌ ناوی «خه‌یام» و بۆ «خه‌یام» هه‌لبه‌ستراون و چا له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بووبین ره‌گه‌ڵ شیعره‌کانی که‌وتوون.

ئه‌و نووسه‌ره زانا و گه‌وره، له‌گه‌ڵ هه‌له‌سه‌نگاندنی باری ته‌ده‌یی و ناوه‌رۆکی شیعره‌کان له‌ لانی فه‌لسه‌فی و عه‌رفانی و هه‌موو زانستییکی تریشه‌وه، «خه‌یام» ی خستوه‌ته ژێر لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ورد، بۆ هه‌لاواردنی ئه‌و شیعرا‌نه‌ی ئاوه‌کی بوون و که‌وتووونه نیو شیعره‌کانی «خه‌یام» هه‌، له‌ زۆر کتیب و سه‌رچاوه‌ی گرینگ که‌لکی وه‌رگرتوه که ئه‌و مه‌سه‌له‌ ب پرا‌وته هه‌تا په‌نجا سالتیک له‌وه‌ پیش، که‌س خۆی پتوه‌ماندوو نه‌کردبوو، یان با‌شتر بلیم که‌س له‌ ره‌سه‌ن‌بوونی به‌شیک له‌ هه‌لبه‌ستانه‌دا هه‌ر دوود‌ل نه‌بوو.

له‌و وردبوونه‌وه و لیکدانه‌وانه‌دا، وته‌ی ئوستاد «دهشتی» له‌و جیه‌ ده‌گاته ته‌وه‌په‌ری به‌رزی و شیرینی که‌ ده‌لی:

«سەرەرای ئەو ھەموو سەرچاوە و پەرتووکی چاپی و دەستنوسە کۆن و نوێیانەی کە بۆ ئەم کارە وەدەستەم کەوتوون و بۆ بەلگە دەبن، بەلگەی لە ھەمووان باوەرپێکراوترم، بۆچوون و تام و چێژی سروشتیی خۆمە کە بەو ناسیابوییە لەگەڵ ڕاویژی «خەییام» م ھەیە، دەزانم بە ھەڵە ناچێ».

ئەو سەیرە دواي پەشکردنەوێ سێسەد و ھەفتا و نۆ لاپەرە بۆ جیاکردنەوێ ھەفتا و پینچ، چوارخشتەکی «خەییام» لە چوارسەد چوارخشتەکی تر کە وەپال «خەییام» دراو، پێ وایە لەوانەشدا سی و شەش ڕوباعی گومانی رەسەن بوونیان بەھێزترە؛ ھەروەھا سەرەرای ئەو ھەموو کێشە و پیلە ھەتا ئەمڕۆ لە دەیان کتیبدا نووسەرانی تری لیھاتووی ھاوتای خۆی لە سەر پلە و پایە «خەییام» کردوویانە، لە ئاخیدا دەلی:

«ئەگەر راست دەوێ ئەو شتانەی ھەتا ئەمڕۆ لێرەلەوێ بۆ ناسین و دەرکەوتنی کەسیانەتی «خەییام» نووسراون، ھێند کەمە کە ھەر بەو ھەندووکی لێدوانە ناگەینە نەتیجەی دلخواز، ئەو باسە دەبێ ئەو ھەندە درێژ پێ بدرێ و بەرلای بکریتەوێ کە قورساغی راستەقینەی «خەییام» ی شاعیری لێ دەرکەوێ».

بە دواي ئەو شیکردنەوێ وەرەدا کە وێتە تریشی ھەیە و شان بەشانی نواندنی لایەنەکانی شیعەر، نوێنەری پلە زانستی نووسەرە کەشە، کاتێک بۆ ناساندنی وێژەوانیکی کورد و ھەلسەنگاندنی شوێنەوارە کە بە سەر ئەو جوملە ساردوسپەدا دەکەوین کە «پیاو ھەق بلی شیعری چاکن!؟»، مەووف دەکەوێتە بیرێ ئەو کە نەکا لەو ھەست و وتە ھەستیاریکی دڵگەرم کە نوێنەری ھەرھەنگی نەتەوێ کە شای بەخۆیە بە کەم گیرایی؟

بۆ ھەموو شتیک، یانی بۆ بەرە و لباد و گەل و گا میتشی چاک و...! ھەروەھا بۆ شیعەر و ھەلبەستی بەرز!! بەلگە و نیشانە ھەیە کە ئەگەر کاکێ پێشەکی نووس خۆی لێ گێل نەکا و بازی بە سەردا نەھاوێ، دەتوانی لە سەر بەرزێ و نزمیە کە بدوێ و بەو پێھەلگوتنە نابەدڵە بەرەو پیری نەچی کە بۆنی تەشەری زیاتر لێدێ نەک

باوەڕێکی بەپراستی بە وێدەگە و بچ کومان دای، شەستیاری ناخۆش ناکا، جا نازانم پلەیی
نووسەریشی بچ هەڵدەگشت، یان نا؟

با لەوە گەڕێین، چما شاعیر خۆی ئەو چاوەروانییەیی لە خۆتەر یان نووسەر
هەیه کە چاوی بشووجێتی و بچ سەودوو بۆی لە ئەستۆ دا؟ ئێمە کە بۆ لاساگردنەوه
دەلیی داناشرایین، چۆنە لەویدا هێندە دواکەوتووین و پەرۆبەگ لە خەلکی دانادڕین؟

هەستیاری بۆ کۆمەڵ شیعەر دەلی، ئەویش کۆمەڵێکی بچ سنوور. دەیهوێ لە
شیعەرەکانی بگەن، تەتەلەیی کەن و ئەگەر بۆ وەرگرتن بچی پێشواری لێ بگەن و
ئەگەر هەلە و چەوتی لێ ببینن، وریای کەنەوه. شاعیر ئەگەر بزانێ هەرچی دەلیی
هەر بە کاری خۆی دی، رەنگە هەر شیعەر نەلی و لە خێروپێری بچیتە دەر، چونکە
تەختەدامە لەو دەفتەرە شیعەرە باشتەر کە کۆمەڵ وەرپنەگرتی.

من خۆم حازر نەکردوو بە «خالەمین» هەلبێلم و خۆیچی چاوی لەو نییه و
لەو ڕێپاک کردنەوه و ڕیس و گوریسی تیک خستەوهش مەبەستم ئەوه نەبوو کە
«خالەمین» و «خەییام» پێکەوه راگرم، هەرچەند ئەگەر مەبەستم ئەوهش بووین
تاوان نییه، چونکە هەر شاعیرێک لێی بوەشیتەوه ناوی بنێی شاعیر، شک لەویدا نییه
کە هەست و هەلچوون و بیر و هاندانیک پالی پێوهناوه، جا کەوتووێتە ئەو ڕێپازەوه،
هەر یە کە بە شیۆ و رەوێندیکی تاییەت.

ئەگەر لە شیعری «خەییام» دا فەلسەفەیی بوون و نەبوون و مەرگ و ژيان و
ئەو هاتن و چوونەیی مەرۆف هەموو بیر و هۆشی داگرتوو، ئەوین، سێاردەیی
نەتەواوەتی، دڵسۆزی بۆ گەل و ڕێتۆئیتی خەبات لە هەلبەستی «خالەمین» دا هەر
یە کە یی جێگەیه کی تاییەتیان هەیه، بچ ئەوه کە باری عیرفانی و خواناسییشی بکەوتیە
بەر ڕیسار کە هەموو دێرێکی تیشکیکی بەهیزی خواناسی بە سەرەوه دیارە.

«خال» نە وهک «ئەنوەری» و «مەنووجێهری» قەسیدەیی پەسن و
پێتەلگوتنی بۆ کەس رازاندووێتەوه و نە وهک «فیردەوسی» میژووی کردووێتە
شیعر، نە وهک «نیزامی گەنجەیی» کارەساتی سڕوشتی و بەسەرھانی شیرنی ئەوینی

کردووه ته کاکلی هۆنراوه کان، به لām ده توانم بلیم وتهی «خال» له وشه ی ته پ و پاراودا بۆنی وتاری «نالی» ی کوردی لیدئ، له ههستی نه ته وایه تی و کوردانه دا پچهی «حاجی قادر» ی ناودار و «هیمن» ی گه وهی گرتووه، له وانیش زیاتر خۆی داووه ته سهر نوکته و تهوس و ورده کاری و گوپینه وهی ههلبهست له گه ل ته دیبانی هاوچه رخ، یه که له وان «هیمن» ی نه مر که ته مرۆ به یینکی ته و او مان له گه ل ته و زه مان هه یه که «خاله مین» هاوکاره خۆشه و یسته که ی خۆی بۆ شیعهر گوتن هان ده دا و ده یگوت:

«لیک دوور و ویک نه که و تئووه ته شعار و مه تله بيم

وهک تووکی چلچل و سه روکا کوئی "هیمنی"

په نگه وشه پیزکردن به ناوی شیعهر زۆر گران نه یی، به لām شارندنه وه و پینچانه وهی مه بهست له وشه ی پاراوه دا، تیک به زاندنی وته و واته و گریدانه وهی ته و دوو لایه نه ناسکه به وه ستایی له جینی خۆیدا و به کوردی کری شیعهر و به زمانی ته ده ب شیعهر گوتن وهک «خاله مین» په نگه زۆر هاسان نه یی.

ته گهر زال بوون به سهر زماندا مه رجیککی بنه ره تی یی بۆ باش هۆندنه وهی شیعهر و ههلبهست، ده بی بلیین به راستی «خاله مین» له زمانه که ی خۆیدا مامۆستایه و ته زمووئیککی باشیش بۆ ته وه ههلبژاردنی سه ره بندی هه ره گرانی وشه په سه نه کانی کوردین وهک:

«پسنچک، پنچک، شیرین چک، قونچک، په نچک»

که «خال» خۆی به و کاره که سه نه کردووه تا قی کردووه ته وه. له و تا قی کردنه وه شدا باش ده رجوووه و له گه ل وشه ی په تی و په سه نی کوردی فیل و فه نی شیعهریشی قهت له بیر نه چوووه که له تایه تییه کانی شیعهری به رز و لیته اتوووی بۆ یزن.

له نوو سینه وهی ته و دێرانه دا به داخه وه دهستم نه گه یشته کۆمه له ههلبهسته که ی «خال» که هه رچی بۆ ئیره پتویست یی گولبژیری که م، له بهر ته وه

ناچارم هەر لەو شانەیی لە گۆنەووە نیووە و نیووەچل لە شیخەری «خال» لە بیرم ماون،
بە وێنە بیانەینم کە ئەویش دیارە نە من پازی دەکا و نە خوێتەر.

پەنگە من بەکەم کەس نەبم کە لە خۆم دەپرسم، «خال» دەبی کاتی
هۆنینهووی ئەو شیخەرە لە چ پلەیک لە هەلچووێ هەستی نەتەوایتیدا بووین کە
بەکۆمەل مەروفی سیاسی زان فیدای بۆرەپیاویکی نەخوێندەواری هاوولاتی خۆی دەکا و
دەلی:

«هەزار ئاغای فکۆنی و پیاوی دیپلۆم و سیاسی زان

بە قوربانی سینێی خەدرەگەرونی پیاوی عیلاتی»

کیش و ئاھەنگ لە شیخەری «خال» دا — بەتایبەتی کە خۆی بیانخوێنتەووە
نەک کەسێک کە زانستی شیخەر خوێندەووەی نەبێ — و هەروەها پەوانی و ساکاری
لە هەلبەستەکانیدا سەرنج پراکیش و لەگەڵ سادەیی و پەوانیشینا، شیرن و دلگەرن.
«خال» بەتەواوی هەستی بەو راستییە کردووە کە ئەگەر لەو پێش وشەیی ییگانه و
پەق وزەق و وېشک و بېرینگ، دیاردە زانستی زۆر و فەرھەنگی بەرز بوون، ئەمڕۆ
بەپێچەوانەی ئەودەم، کوردیی پەتی و سادە و تەپ و لەبار پەرەوی هەییە و هەر ئەو
هەستەش لە نێو کۆمەڵدا بوو ئەو هۆی ئال و گۆرینگی بەجی بەرەو پێشکەوتن و بژارینگی
بەرچاو لە نێو زمانە کەماندا و وشەیی پەسەن و پەتی کوردی جێیان بە وشەیی
لاوھیی و غەریبە لەق کردووە و پالیا نەتووە.

وێلامی «خال» لە جوابی دوو شیخەری «حاجی باباغای وەزنی» دا، بەلگەییە بۆ
راستی ئەو وتەییە سەرەووە کە بۆ «خال» ی نووسیوە:

جیژنەت پیروژ بێ خالەکی دڵسۆز

بژی بۆ عەزیز ییکەیی بە سەرھۆز

نۆشی گیانەت بێ پۆنی پیوور حوسنی

ماستی دادنەستی خامەیی خات پیروژ

بەلام «خال» لە وێلامیدا چ پلارێک داوی؟

براگیان چێژنی خۆشت پاک و پیروژ لە نوێژ و رۆژووەکانت یەک نەخپچ

به لām شیعرت وهکوو هی پیاوی پیره
 دهنا وهک چاوی پیاوی خیس و خواره
 نه تو له منت وه چاوه ماستی نهستی
 له نانشکیته ترشیجاتی دۆلئی
 ده لاین هه لئاوه سیوه شوڤه میلاق
 له گهل من پیکوهره پیکوهر نه بین با
 بیوهره شیعیری تو فینکایی دلمه
 له لایهک هه لدهسی و لا دی ده فیچی
 یهکی هه لدی و نهوی دیکهی ده فیچی
 نه میش نی تو ده زانم تا بنی چی
 گهز و دوشاوی وره میشت له لیچی
 له عه زری رایه هیشووی تاکوو میچی
 دهنا ئابروون ده چی هه ردووک به هیچی
 بخچی، یان بقیچی یان بقیچی

ههروهک ده بینین وشهی «پیکوهره» له شیعیری هه وته مدا جیناسیکی زۆر
 شیرن و سادهی لی دروست بووه وهک وشهی «پیک کهون» لهو شیعیری خوارهوه
 که ده لی:

«پیک کهون بو خو چیدی ریک مه کهون
 چۆکی زل کوئه واره بی کوئینگ»

هه ره نهو کرهی له وشهی «تازان» یش پیک هیناوه که «تازان» ناوی
 گوندیکه:

«دلّم له دووری تو نیشی هه ر نیشه تازانی
 ده ئیستی واوهره له کنیه بشکی تا ژانی»

ههروهک خوینتهر خۆی تووشیان دئ به رادهیه کی زۆر هونهری ئیستیعاره و
 جیناس و کری تری شیعر له هۆنراوه کانی «خال» دا جییان کردووه تهوه که به داخهوه
 نه مرۆ دهستم نایانگاتی بو دهستیشان کردنیک و له بهر نهوه ههست به کهم و
 کووری ده کهم که لهو چهند دیره دا جیی وان به تاله.

پیوه بووم پیتش هه موو شتیک بجمه سه ره نهو گله یانه که منیش وێرایی
 هاوولاتیانی تر له «خال» هه مه و درێژدادری نه بهیشت که نهویش به شیکی زۆری
 هه ره په یوه ندیشی به مه بهسته وه نه بوو، به لām رخنه یه کی پیویست بوو.

پیشه کی ۲

به ناوی خودای له کهس نه خولقاو خوی خولقان دوونی خولقاوان ته و او
نهو خودای گه و ره بهرز و بی هاوال هه ره نهو نایینی نابوودی و زهوال

ئهو خودایه ی که ئینسانی له خاک و له قه تره ئاویکی خهلق فهرموو و ده کاتی خۆیدا بۆ ڕیتویتی و لیک کردنه وهی ڕینگای چاک و خراب پینغه مبه رانی هه ر یه ک له نهوعی خۆیان بۆ ناردوون که ڕیتویتییان دا زۆر ټیکۆشاون و دهردی سه ریشیان زۆر چیشتووه. له ئیو نهوعی به شه ریشدا زۆر ئینسانی ټیگه یشتوو، هیزا، له تاتوو و به بیر و ههست هه لکه و تئوون که هه ر یه که ی له ڕیشه که وه خزمه تیان به نهوعی به شه ر، کۆمه ل و میله ته که ی خۆیان کردوو و تیدا سه رکه و توو بوون.

سه ید محه ممه دئه مین واته «خاله مین» یش یه کینک له و که سایه ټیه به نر خ و ئه ده ب دۆست و نیشتمان پهروه رانه یه هه لکه و توو له بنه ماله یه کی ئایینی شیخانی «به رزنجی» که له ولاتی گه رمینێ را په رپوه ی ولاتی کوردستانی ئیران بوون. له دئی «کۆکه» ی سه ر به بۆکان به وه له د بووه و تا شه ش سال له وئ ژیا نی مندالی ټیپه ر کردوو و هه تا مردن ده بیرى ئه و دئییدا بووه. له دئی «بۆزه» دهست به خویندن ده کا و لای «مه لا که ریم» ی نه وه ی «خه لیفه ی گراوئ» درێژه به خویندن عه ره بی و فارسی ده دا و زۆر زوو وه سه ر ده که وئ و ههروه ها له «سابلاغ» یش لای مامۆستای گه و ره ی کورده واری «ئه حمه دی تورجانی زاده» و «مه لا محه ممه دی تورجانی زاده» له مزگه وتی «حاجی سه ید با ییز» یش خویندوو یه تی «خاله» خوی فه رموو یه تی هه رچه ند له باری عیلمیه وه به گوێره ی نه بوونی مه ودا زۆر له کن ئه وان سه رکه و توو نه بووم به لام له دوو لاه، یه که م له باری دینداری و دووه م له باری نیشتمان پهروه ری زۆر به رمنه تیانم. «خاله» ش وه ک زۆر که سایه تی دیکه و

شېئىرى مامۇستا «خالەمىن» تام و چىزىكى تايىبەت بە خۇى ھەيە دەتوانم
 بلىم ھەر بە شېئىرى «خالەمىن» و «حەقىقى» و ھەستان و رۇنىشتن دەگەل وان
 فرچىم بە شېئىر گوتنى گرت. «خالە» دەگەل ھاوالانى ھاوچەرخ ۋەك مامۇستايان
 «ھىمىن»، «ھەزار»، «ئاۋات» و بەتايىبەت «حەقىقى»، جەفەنگ و قسەى خۇشيان
 بوۋە و بە شېئىر يەكتىريان دواندوۋە و ئاۋاتى ۋەش دەخۋازى كە لە «ئىسكى
 بەغدا» يە دەگەل «حەقىقى» خوتىندوۋيانە و زۆرتەر ھەر خەرىكى شېئىر گوتن بوۋن.
 «خالە» كاتىكى مالى چوۋە «مىاندوا» ئ بە ھۆى لىھاتوۋىي خۇى و بىروادارىيەكى كە
 تورك و كورد پىنيان بوۋە و دە خۇشى و ناخۇشيدا دەگەلىان بوۋە و بۇ گىر و
 گىرۋەكەنىشيان ھاۋىيرىيان دەگەل كىردوۋە، بەلام پاش ئالۋگۈرپىيەكى سىياسى يانى
 تىكچوۋنى «موسەددىق» و گەرانەۋەى شا لە بەغدايەرا بۇ تاران، بە ھۆى شەۋقى
 دىدارى دۇستان و ھەستان و دانىشتن دەگەل نوۋسەران و شاعىرانى ھاۋچەرخ و
 مامۇستايانى ئايىنى ھاتە «سابلاغ» و پاشان چۈن دەزگاي دەۋلەتى نىزامى
 شاھەنشاهى تىپھەلدەكىلى و داۋاي ھاۋكارى دەگەل خۇيان لىدەكا و ئەۋەش كە
 دەگەل بىر و بىرواي ۋى يەكتەر ناگرنەۋە، ناعىلاج بەرىۋەى ھەندەران دەپى و رۈۋ دە
 دىي «جەلدىيان» دەكا و خەرىكى فەلەخۇيى دەپى. سالىكىيان چوۋم سەرم دا لە
 «جەلدىيان» و بۇ ماۋەيەك رايگىرم و باسكى زۆرى لە كۆپرەۋەى و بەسەرھات و
 مەررەتى خۇى بۇ دەكردم...

دەگەل «حاجى باباغاى ۋەزنى» ش كە شاعىرىكى كورد بوۋە نىۋانى خۇش
 بوۋ. بە مەتەلۈكە و شېئىر يەكتىريان دەدواند و شېئىرىكى خۇى و «حاجى باباغا» ى بۇ
 خوتىندەۋەۋە و فەرموۋيان: «حاجى باباغا قەۋلى پىندابوۋم كۆمباينم بۇ بىئىرى و
 گەنمەكەم بۇ لە كۆمباين بدا و بۇم دەمەمەل بىتتى، ۋەخت درەنگ بوۋ و كۆمباين
 نەھات و ئەۋ شېئىرەم بۇ نوۋسى»:

خۆزگە كۆمبايەكەت تەگەركون با	حاجى گيان كەى دەنپىرى تۆ كۆمبا
لىتخۇر و پىنخۇرى سەرەۋىن با	تۆرمىزىشى ئە لىتخۇرى پىس پىس بى

«حاجي باياغا»:

جواني بريا خۇزگەيدە ئېم ئورۇپى يا يەكۈننى
خاندە جۇي خۇت ئاۋۇشى بىي گەنەكەت سىن يېيىشنى
قايىش و گاسنت گۇن و پس پىس ئېر و ئامورث شگى
تېرى ئىۋوت بىدىرى تۆرەت كۈن-كۈن و ئىۋوت پىرى
گايەكەت بىرى بە دەردى لاپەشە، گەن خىش خىشە
مامى جىۋوتىرت چىم ھە ئلۇۋشى ئىكى ھە ئەزى
چىلەكەت گۈنەي گىرى گامېشەكەت يىچىۋى مىرى
مەشكەكەت قەت تەر نەبى ماسىت نە شۈۋىدا بىرى

دەدۋايەشدا بۆي ئاردېو و بۆي دەغەمەل ھىتابو.

باش سى سال تېپەربوون لە ژيانى ئاسايى، لە «جەلدىان» كۆچى كرد بۆ
«نەغەدە» و لەۋىش دەگەل ھاۋالان و ئەدىبان نووسراۋى ھەيە و وتۋوۋىزى
شېئىرى بوۋە. زۆرتىرى كاتى خۇي دە نوۋىز و تاغەت و لە مزگەۋتى تېپەپراندوۋە. لە
سەر داۋاكرىنى كاك «ئەحمەدى قازى» لە گۇۋارى سەلاھەدىنىشدا شېئىرى بىلاۋ
بوۋەتەۋە. كاك «عەزىز»ى كوپىشيان پىزىكى بە تىكرايى تەۋاۋ كرد و بە چۋار
سالىش تاييەتتەكەي تېپەپراند و لە «ورمى» مەتەبى كىردەۋە. «خالەمىن» لە
شېئىرىكىدا بۆ كاك «عەزىز» كە لە دانىشگايە دەيخوتىد باش پىتۋىتى... ئاۋاي بۆ
دەنۋوسى:

ئەمەن پىم خۇشى دوكتور بۆ ھەژاران	ۋەلا ئىي مەلىي خاۋەن پوۋل و پاران
ئەگەر دەخۇنى بۆ زامان و مامان	فرىدە پوۋشى مامان و ئەمامان
لە دانىشگا مەچۈ نىۋ دەستەبەندى	لە ئىۋ كوردان پەسەندە قوۋلۋەندى

دە ئاخردا كە تەمەنى لە ھەشتا و سى سال تىدەپەرى بىن تاقتە دەبى و
نىازى بە چاۋەپروانى زۆرتىر دەبى. لە سەر داۋا كىردى دوكتور مائەكەي لە «نەغەدە»

خېر ده کاته وه و دپته لای دوکتور و دهحه سیته وه. تهله حق دوکتور بڅخوشی ده گهل
خیزانی به جوانی پتی راده گهن.

کاتیکي ماموستا «ههزار» له تارانی فهوتی کرد و له سهر ویستی خوی
هینایانه وه «مه هاباد» ئ که له مه قهره ی «بداغ سولتان» له کن «هینمن» ی بینیزن،
خهلکی مه لېه ند و ههروه ها شاعیران و نووسهران به شداری بهربلاویان هه بوو.
«خاله مین» یش ده گهل ماموستا «حقیقی» و زوربه ی نووسهران و ته مه گناسان
له وی بوون. کاک «مه سعوود» یش ده گهل به شیک له هاوړنکانی خویان گه یانده بووه
وی.

شعیریک به نیوی «بیره وه ری» که ته وکات کوتبوم خویتدمه وه:

مه رگی هینمت وه پیش که وت	نه و بوی زووتر یی خه وت
ئاواتیش هه ر وا کز و مات	ئاواتی قه ت به جی نه هات
نه و خاله مینی شوره سوار	نه و شاعیری به رزی هه وار
نه و جوانچاکي ته رزی له بار	نه و قه دېلیندی زیپکدار
له تاوت وا کوم بۆته وه	خوشی خوی ناناسیته وه
حه قیقیش بارستای تۆ بوو	میعمار و ماموستای تۆ بوو
گوتی تو له وینه ی کهس نی	به و ته به ی ته رازووی وه زنی
ده لئ پارسه لگی هیناوه	به مه رگی نه و مه رنه پیاوه
هه رکیان هاتوونه سهر گلکوټ	به سۆز شیعریان داناوه بۆت
ناور ده خه لگی به رده دهن	بۆ شادی رووحت سهر دده دن
فرمیسی یه ک ده سر نه وه	قوری گلکوټ ده گرنه وه
هیواش له تاسه و له تاوان	خوین ده باریتنی له چاوان
مه لا مسته فای بارزانی	قه دری توی زور چاک ده زانی
سه د په حمت بی له گوره که ی	له خوی و دوو کوړ و کوره که ی
نه ویستاش له سهر گلکوټن	به یادی تۆ به کوړ و کوټن
نیوه بۆ یه کتر به به قان	وه فا له تۆ جوانه و له وان

دریژدادپیم کرد. وهختیکی کتییی «ههزارنامه»م ئاماده بوو له سه‌ر ویستی دۆستان داوایان لښ کردم که جایی کهم. له «ورمښ» بردمه خزمهت «خاله»، هه‌موو به‌شه‌گانی پښ خوښتمه‌وه زۆری له لای په‌سه‌ند بوو. شیخه‌ریکی خوشی که ده مه‌رگی «هه‌زار»یدا کوټبووی یۆی خوښتمه‌وه و داوای لښ کردم که ده «هه‌زارنامه»شدا بیهیتم وه‌ک شیخه‌ری چهند که‌سی دیکه له مامۆستایان ئه‌منیش قبوولم کرن و قه‌ولم پيدا که له هه‌ولای «هه‌زارنامه»که‌دا به ناوی «ده‌سته‌چيله‌ی خاله‌مین» بیهیتم و کتیه‌که‌ی پښ برازیتمه‌وه. ئه‌و کتیه‌ش تا ئیستا چوار جار ده تیرازیکی زۆردا چاپ بووه. خودا له هه‌موویان و له ئیمه‌ی بجووکیش خوش پښ و به ئاره‌زووی خوشمان بگه‌ین. خودا جه‌زای دوکتور «عه‌زیز»یش بداته‌وه که له سه‌ر ئه‌رکی خۆیان چاپی ئه‌و کتیه‌ی به رایگان ده ئه‌ستۆی خۆی گرتوووه.

مه‌هاباد-عه‌بدولقادر قادری «هیا»

«حاجی شیخ مستهفا بهرزنجی»، بابی «خاله‌مین»

عابید و زاهیدی به‌ناوبانگی کورد «حاجی شیخ مستهفا بهرزنجی»، کوری «شیخ غه‌نی»، له ساداتی بهرزنجی بووه و باب و باییرانی له مه‌لبه‌ندی موکریاندا ژیاون و ئیرشادیان کردووه و خاوه‌ن ته‌کیه و خانه‌قا و تاییی ته‌ریقه‌تی «قادری» بوون. له‌گه‌ل ئه‌وه که خۆیان له ساداتی بهرزنجی بوون، به‌لام هات‌و‌چۆی «تاله‌بان»یان کردووه. «حاجی شیخ مستهفا» ئاشقی «شیخ عه‌لی که‌رکووک» له شیخانی تاله‌بان بووه. چهند گوندی له نیو‌گه‌ورکان کرپوه و فرۆشتوو‌یه‌تی، پاشان گوندی «کۆکه‌»ی له نزیك بۆکان کرپوه و له‌ویش له‌گه‌ل عه‌شیره‌تی جیرانی خۆی تووشی کیشه بووه و له‌و شه‌رده‌دا کۆره‌گه‌وره‌که‌ی به‌ ناوی «کاکه‌ حه‌مه» شه‌هید بووه و ئینستاش مه‌رقه‌دی مه‌باره‌کی له‌وینیه که «خاله‌مین» له شیعی «کۆکه‌»یدا ئامازه‌ی پیکردووه. وا باس ده‌که‌ن «کاکه‌ حه‌مه» پیاویکی زۆر لیها‌توو بووه ناکۆکی له‌گه‌ل مه‌نگوران و شه‌هید بوونی «کاکه‌ حه‌مه»، ئه‌و گونده له به‌ر چاوی «شیخ مستهفا» ده‌خا و روو ده‌کاته ده‌وربه‌ری «سابلاغ» و له‌وئ گوندیکی دیکه به‌ ناوی «قزقه‌لا» ده‌کری و جیگیر و دامه‌زراو ده‌بی. ده‌لین «حاجی شیخ مستهفا» له ئیمان و سه‌خاوه‌ت و پیاوه‌تی و دل‌ئاواله‌ییدا بی وینه بووه و له سالی گرانی که به‌ هۆی هیرشی درندنه‌ی رووسه‌کان بۆ ئیران قه‌وماوه و گرانی رووی له کوردستان کردووه و به‌ هۆی قات‌وقری له هه‌موو ریگاوبانان ته‌رمی له‌برسان مردووان وه‌به‌ر چاو هاتووه و له زۆر شویتان دیتراوه خه‌لک له برسان به‌زه‌بیان به‌ مندالی خوشیاندا نه‌هاتووه و خواردوو‌یانه، «حاجی شیخ مستهفا» گه‌نمیکی زۆری له‌و ئاوابیه‌دا هه‌بووه و گونده‌که‌ی خۆی پێ به‌خێو کردووه و هه‌موو پۆزی نانیکی زۆریشی کردووه و هه‌ر فه‌قیه‌ی که هاتووه نانی دراوه‌تی. به‌ کورتی له ته‌واوی ئه‌و پۆزه‌ په‌شانه‌دا ده‌نکیکی گه‌نم نه‌فرۆشتوو و هه‌مووی له فه‌قیر و هه‌زار و داماو‌ندا دابه‌ش کردووه. ئه‌و گه‌وره‌پیاوه جگه‌ له‌وه‌ی که مرید و مه‌نسوو‌بینکی زۆری بووه، له‌به‌ر ئه‌و کاره‌ مرۆف دۆستانه‌ی،

له نېټو ټهوه که سانه‌ی که مریدیشی نه‌پوون چینگای پرېز و ئیعترا م بووه و خه‌لک
خۆشيان ويستووه.

«حاجی شیخ مسته‌فا» جگه له «کا که حه‌مه» شه‌ش کورې دیکه‌شی هه‌بووه
به ناوه‌کانی «شیخ ټه‌حه‌مه‌د»، «شیخ مه‌حمود»، «شیخ حوسین»، «شیخ حه‌سه‌ن»،
«خاله‌مین» ی شاعیری به‌ناوبانگی کورد و «شیخ که‌ریم». له نېټو ټهوه کورانه‌دا
«شیخ ټه‌حه‌مه‌د» هه‌ر له زه‌مانی زیانی خۆیدا له باوکی جیا بووه‌ته‌وه و له گوندی
«قه‌لا جوو‌غه» نیشته‌جی بووه و ئیرشادی کردووه.

مامۆستا «مه‌لا ماری کۆکه‌یی» شاعیری ناوداری کورد، مه‌لای وی له
«کۆکه» بووه و خویندنێ مندا‌له‌کانی به‌و ټه‌سپاردووه و پاشان له «قه‌زله‌لا»
نیشته‌جی بووه و ټهوه کاره‌ی به‌ مامۆستا «مه‌لا که‌ریم» که زۆر مامۆستایه‌کی زانا
بووه، سپاردووه.

«حاجی شیخ مسته‌فا» زۆر مندا‌ل بووه که بابی (شیخ غه‌نی) وه‌فات ده‌کا و
له خزمه‌ت «شیخ قادر» ی مامی گه‌وره‌ ده‌یی. به‌لام می‌رمندا‌ل ده‌یی که مامیشی
وه‌فات ده‌کا و له جیی وی ده‌ست به‌ ئیرشادی ته‌ریقه‌ی «قادری» ده‌کا که خاوه‌نی
مرید و مه‌نسووییکی زۆر له «محال» و «شامات» و «شارویران» و به‌تایبه‌ت له
«سابلاخ» ده‌یی. بۆ به‌جی‌هینانی پر‌ه‌سمی ئایینی، دوو ته‌کیه له «سابلاخ» بووه
که یه‌کیان له مزگه‌وتی «قوبله» بۆ پیاوان که سه‌ره‌ره‌ستی ټهوه شویتنه به‌ «حاجی
عه‌ولای تۆکه‌مچی» ده‌سپیرئ (حاجی عه‌ولا پیاویک بووه له بنه‌ماله‌ی سابلاخی و
سعه‌تکارێکی زۆر لیهاتوو و پیاویکی یه‌کجار به‌دین و دروستکار و دل‌تاوا و موخلیسی
شیخ و خه‌لک بووه).

ته‌کیه‌که‌ی تری بۆ زنان بووه که سه‌ره‌ره‌ستی ټه‌وئ به‌ «خه‌لیفه‌ ئامینی
قه‌مه‌ره‌یی» سپاردووه که ټهوه ژنه جگه له زوهد و تاعه‌ت و عیباده‌ت، ئاشقی ولاتی
کورد‌ه‌واری و ده‌خزمه‌ت خه‌لک‌دا بووه.

زۆرۈڭك لې ۋەنەمالەكانى سابلاغى مېرىدى «حاجى شېخ مستەفا» بوون و
ئەوانەى كە مېرىدىش نەبوون، بە ھۆى رۇحى كوردخوۋازى و نىشتەمان پەرۋەرى، پېز و
خورمەتبان لې گرتوۋە.

«شېخ» تەككەپەكى تىرى لې گوندى خۆى (قزقەلا) بوۋە كە شوپنى
كۆبوۋنەۋەى دەرۋېشان و ئاشقانى «تەرىقەتى قادىرى» بوۋە. لې ھەرسىك تەككە،
ھەموو سى شەممە و جومعائە، مېردان كۆ بوۋنەۋە و پىرۋەرسىمى ئايىنىيان بەجى
ھېتتاۋە. «حاجى شېخ مستەفا» خوازەلۆك و چاولەدەستى خەلك نەبوۋە و بۆ خۆى
زۆر بەكار و خەرىكى كاسپى بوۋە و ئەۋەى ھەببوۋە لې رەنجى شان و پىلى خۆى
پەيدای كىردوۋە و ئەگەر كەسىكىش شىتىكى ھېتتاۋى ۋەرىنە گرتوۋە و ۋەققى تەككەى
كىردوۋە و بە سەر خەلكدا دابەش كراۋە، بۆ وپتە زەۋىپەكى دەھەزار مېترى لې
سابلاغ كە ئىستا ئۆردۈى كارى لې ساز كراۋە، لې لايەن مېرىدىكى خۆى پىتى دراۋە كە
ئەۋىش ۋەققى تەككەى «قزقەلا»ى كىردوۋە و ئىستاش بەرھەمەكەى ھەر بەۋى
دەگا. جا با لې خۇداى مەزن داۋا بىكەىن بەرھەمى بداتە كەسىكى كە دلى بەخشىن و
دابەش كىردنى دە بەىنى گەل و يارمەتى خەلكى ھەبى.

«شېخ» لې پاش ۋەفات ھەر لې گوندى «قزقەلا» بە خاك سپىتردراۋە و
مەرقەدى مەبارەكى لې ۋە گوندەپە كە زۆربەى خەلكى ئەۋ مەلبەندە بۆ ياد و
پىرەۋەرى ۋى دەچنە سەر مەرقەدى و بە دوعا و فاتىحا يادى دەكەن.

ئىسپەك ئەكەل خۇشەران

پاش سالاۋىكى گەرموگور لە ئۆيەى بەرپز و ھىۋاى سەرکەوتن و كامەرانى بۆ
 ھەمووتان، ئەو بەشپىك لە بەرھەمەكانى «خالەمىن» تان پىشكەش دەكەم. ديارە نە
 لە زەمانى رەزاشا و نە لە زەمانى ھەمەرەزى كورد، ھىچ دەرفەتىك بۆ نووسىن و
 بلاو كوردنەوئى شىعر و ئەدەبى كوردى نەبوو. لەبەر ئەو زۆربەى شىعرەكانى
 «خالەمىن» نەنووسراونەتەو و تىدا چوون. ويستم بەشپىك لەو بەرھەمانە كە بە
 كۆپرەوئى و مەرارەتتىكى زۆر بۆم كۆ كراونەتەو، بۆ ئۆيەى خۆشەويستى چاپ كەم.
 ديارە تا ئەو جىيەى بۆم كرا، چەند جارن پىياندا چوومەو، بەو ھىۋايە كە شىعرەكان
 دوور لە ھەلە بن و «خالەمىن» جى گوتوو، بە بى دەست تىوهردان بنووسرىتەو و
 بە دەست ئۆيەى بەرپز بگا. جا دەگەل ئەو ھەموو ^{لە زۆر پلاو} و لىكۆلىنەو و
 پىداچوونەو، ئەگەر ھەلەى تىدا ماى، رچام واىە بە گەورەى خۇتان چاوپۆشى لى
 بكنە كە ھەر ئەوئەندەم لە دەست ھاتوو و ئەگەر رخنەبەكتان ھەبوو و ھەلەتان
 وەبەر چاۋ ھات، نكام واىە پىم رابگەينن ھەتا لە چاپى داھاتوودا بەئىرووى كەم.
 ھەرەھا پاش ھول و دەول و لىكۆلىنەوئەىكى زۆر، شىعرى چەند لەو شاعىرانەى كە
 لە ماتەمىنەى «خالەمىن» دا گوتوويانە وەدەستم ھىناو، ئەوانىشم پىشكەشتان
 كردوو. بەلام لەو شاعىر و ھونەرمانەندەى كە لەو ماتەمىنەدا شىعريان گوتوو و
 بۆم پەيدا نەبوون، داواى لىبووردن دەكەم و ئەگەر پاش چاپ و بلاوونەوئى ئەم
 كىتەبە دەستم بگەيەنن ديارە بە خۇشحالىيەو لە چاپى داھاتوودا دىيانگونجىنم.
 بۆ ھەموو شاعىران و ئەدەب دۆستان و ھونەرمانەندان و نووسەرانى كورد كە
 بە زەوقى زەنوئىر و زانايى خۇيان ھۆى گەشەپىدانى ھونەر و ئەدەبى كوردىن، بۆ
 بەجى ھىتانى ئەو ئەرە گرانەيان، لە خوداى مەزن داواى سەربەرزى و
 سەرکەوتىيان بۆ دەكەم. بەپىويست دەزانم رىز و سباسى لە رادەبەدەرى خۆم بە
 سەيد جەلالى نىزامى شاعىرى زانا و بەدەستەلاتى كورد، شارەزا لە سەر زاراوئى
 سورانى و بادىنى، لە بنەمالەى بەرز و بەرپز و كوردخوازى نەھرى بۆ يارمەتى دان
 لە پىكەيتان و بە ئەنجام گەياندننى ئەو كىتەب رابەگىنم.

براتان دوكتور سەيد عەزىز بەرزنجى

له باره‌ی «خاله‌مین»

زۆر جار، زۆر کهسان سه‌ریان له من هه‌ڵیناوه و داوایان لێ کردووم که له باره‌ی شاعیری گه‌وره‌ی کورد «خاله‌مین» باسیان بۆ بکه‌م. ئه‌و داخوازیه‌ی لایه‌نگرانی «خاله‌مین» له‌به‌ر هه‌تدینک که‌ند و کو‌سپ که‌متر به‌ جی هاتوو، یه‌کیان ئه‌من خۆم له‌و پرا‌ده‌یه‌دا نه‌دیوه که له باره‌ی گه‌وره‌پیاوانی ئه‌ده‌بیه‌ی کورد وه‌کوو «خانی»، «کو‌یی»، «گۆران»، «هه‌زار»، «هه‌مین»، «هه‌یدی»، و «خاله‌مین» دا بدوین. دووه‌هم نه‌ له‌ پێش مندا و نه‌ ده‌ زه‌مانی مندا ئه‌و پڕیاز و ده‌رفه‌ته‌ نه‌بووه، پیاو ئه‌وه‌ی هه‌یه له سه‌ر شته‌که‌ ئاوا بپروا، به‌لام ئه‌مرو ده‌ چوارچیوه‌ی ئێراندا که مه‌ودایه‌ک بۆ بل‌او کردنه‌وه‌ی فه‌رهنگ و ئه‌ده‌بی کوردی کراوه‌ته‌وه، به‌ بۆنه‌ی نیه‌یکی من به «خاله‌مین» له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو داخوازیه‌، هه‌تا ئه‌و جیه‌ی ئاگاداری من ئیزن بدا، کورته‌یه‌ک له‌ ژیا‌نی پڕ له‌ بل‌یند و نه‌وی و بیر و باوه‌ری وی که ویتیه‌که له‌ ژیا‌نی هه‌ر کوردیکی خۆ نه‌دۆڕینه‌ بۆو باس بکه‌م.

«سه‌ید محه‌مه‌ده‌مین» به‌رزنجی «مه‌شه‌وور به «خاله‌مین»، کو‌ری «حاجی شیخ مسته‌فا»، کو‌ری «شیخ غه‌نی»، کو‌ری «شیخ محه‌مه‌ده‌مین»، کو‌ری «شیخ حه‌سه‌ن»، کو‌ری «شیخ سمایل» و ئه‌ویش کو‌ری «شیخ ماره‌ی نۆده‌ی» بووه. دایکی «فاتمه» خانم له‌ تیره‌ی به‌گزاده‌ی بورهان و وه‌ک باسی بۆ کردووم له‌ گه‌وره‌ژنانی پارێزگاری کورد بووه.

له‌ سا‌لی ١٣٢٨ ی کو‌چی له‌ گوندی «کو‌که» له‌ دایک بووه. شه‌ش سا‌له‌ بووه که به‌پێی شه‌ری عه‌شیره‌تی، بۆی گه‌وره‌ی «کا‌که حه‌مه» شه‌هید بووه. بای ئه‌و گونده‌ی له‌ به‌ر چاو که‌وتوووه و فرۆشتوووه‌تی. پاش چهند سا‌لیک له‌ سا‌لی ٣٨ ی کو‌چی، باوکی «خاله‌مین» یانی «حاجی شیخ مسته‌فا»، گوندی «قزقه‌لا» ی له‌ مه‌له‌بندی مه‌هاباد ک‌ریوه و «خاله‌مین» له‌وی گه‌وره‌ بووه. بای له‌ خزمه‌ت مه‌لای گونده‌که‌ی خۆی مامۆستا «مه‌لا که‌ریم» نه‌وه‌ی خه‌لیفه‌ی گراوی، ده‌به‌ر خو‌یتدنی ده‌نی.

«تهسریځی زهځانی» و «عوامیل» و برېڅک له «نډووزج» له لای وی ده خوځتی و له پاشان له گټل برابه کی له خوی گه ورتهر وانا «مهلا شیخ حهسه» ده ډیر دریځه «سابلاخ» و له مزگنه تی «بازار» له خزمهت ماموستایان «مهلا حوسینی مهجدي»، «مهلا محهمه دی لاجانی»، «مهلا محهمه دی ریشی بډکانی» و «مهلا به حیای بانهی» ده خوځتی. پاش دوو سال هر له «سابلاخ» ده چته مزگهوتی «حاجی سهید بابیز» و لای ئوستاد و فهیله سوو فی گه وری کورد «تهحه دی نورجانی جاده» دریځه به خوځندن دده به لام له لای وان خوځندن بډ ته واونای، چونکه توو شی نه خوشیبه کی دی و دوکتور پی دلی دهی دهست له خوځندن هه لگری و بچیبه کوښتانیکی زه نوږ و خوش ټاو و هه واونای خوی دهیله رمو له لای وی خوځندن ته واونای نه کرد، به لام به دوو گه وهری بی وینه گه یشتم، په کیان خوا به ته نیا ناسینی و دووهم ههستی نیشتمان په وری. تهویش تهو گه وهرانته ی له ماموستای زانا و پروونا کبیری کورد «مهلا تهحه دی فهووزی» که له «سوله یمانیبه» را په ریوهی ئیران بیوو وهرگر تپوو که له دوایدا تهو روښنیریبه، به شیکي زوری له کوردستانی ئیران داگرت.

گوتمان باب و بابیرانی وی له «به رزنجه» ی «عیراق» هوه په ریوهی «ئیران» و ولاتی «موکریان» بیوون. بنه مالهی «خاله مین» رابه ری ټایینی بوون و ئیرشادی ته ریقه تی «قادری» یان کردووه. باوه که خویان له عه شیرته ی «به رزنجه» بوون و له باری ټایینی و ئیرشاده وه هات وچوی «تاله بان» یان کردووه و ده گټل تهوه ی پرووخی ټایینی و عیرفانی زور تپدا به هیز بووه، دریځه ی به شوپتی ئیرشاد و ته ریقه ت نه داوه و سهره رای تهو هه موو زوهد و تاعهت و عیباده ته ی که بوویه تی، پی واونای به ته ندازه ی پتویست پرته رانی دلسوزی ټایینی له ولاندا هه ن که خه لک له باری ټایینی پرتویتی که ن، له بهر تهوه چووته نیو ناخی خه لکه وه و بایخی زوری به ههستی نیشتمان په وری داوه و بهرپرسی چوینیته ی ژبانی کورده واری و پری و شوین و داب و دهستور و ههستان و دانستنایانی کردووه. بډ هه ناسه ساردی و که مایه سییان دلی سووتاوه و دنه ی داوون هه تا له خه و ههستن و دهست به جاوی خه واولودا بیتن و

مافی خو بناسن و له سهر داوا کردنی سوور بن، وهک له زیرهوه سهیری کوستان دهکا و دهفهرمی:

سهیری کوستانی خوشه قاسپه ی کهو	بو دئیکی به خهم دوو چاوی به خهو
ئیسئ که ی وهختی باسی چا ووخه و	سهر هه ئینه بینه هات و هه و
هه سته نه ی کورده راکه «ژینۆ» یه	دهستکه به قسه ی زهلام و توندو پته و
«خاله» گیان شیعت ئاو، ده پرژئنی	له گه لی چاوی نوستووی خه و خهو

دیسان که دهینی به گویره ی زه مان داپه لوسانی گه ل به دهستی زۆرداران و خاوه ن دهسه لاتا که خه وه که زۆر گرانه و که متر ده بیسن، درێزه ی پنده دا و ده یاندویتی و جاریکی دیش سکالا له چاوی به خه و و گوپی گران ده کا و ده فهرمی:

زۆر له میژه نه من که ههم چا و نۆر	بو گه لی کورده کانی بن کس و زۆر
که ی به دلخوازی خو ده گن داخو	خو ره ها که ن له گورگ و به ستن کۆر
هینده ده خوا خه می نه وان دله که م	ده رژی فرمی سکی چا وه که م چۆر چۆر
ده ست به چاوی خه وانه ودا بینن	لۆکه له گو ی، بلیند بکه ن ملی شو ر
«خاله مین» لیک ده کاته وه بو تان	دۆست و دوژمن چ زیرهک و پسپۆر

تۆرینه وه ی

ههر له و خۆیدا که دهینی هتندیک له رابه رانی ئاین له ری وشویتی خۆیان لایان داوه، ده رفه ت دتین که له و یی خه به رییه ی خه لک به هره وه رگرن و بیانبر نه وه، «خاله مین» له به رامبه ریاندا راده وهستی و ده فهرمی:

گه لی شیخ و مه لایه کان تاکه ی	بو عه وام جوان ده پیچنه وه سه رو پۆر
ئیسئ مانیان ده خون به مفت و خه زاه	کاتی دیکه ش ئییان ده که ن جلوو جو ر
ده ستوو له و خه لکه هه لته گرت تا بوو	دین و دنیا ی نه واه نهوخش و کلۆر
نابینی چۆن زه لیل و ژیرکه وتوون	فیر ده بن وا نه وان ده که ن هه ی گۆر

به لام «خاله مین» زۆر به باشی شی ده کاته وه که مه به ستی وی ربه رانی ئاینی دلسۆز و ناشقی گه ل نییه. به لکوو نه و که سانه یه که به خو رازاندنه وه و فیل و ته له که به ناوی دین و ئاین دژی گه ل راده وهستن و دیانچه وسیننه وه و به هیج

شېئوپه ك له بېرته وهيان دريځي ناكهن، دهو شېعرا نه دا ههر دوگ چيني پراسته قينه و
ناله بار و ناراست ليك چيا ده كاته وه:

ملي كوردي هه زاري پر كوروكان به قورتي گرتوه هه ماته و شان
كام هه ماته هه ماته ي به درو كپه شان شاني گونگه ن و تيتان
چيني هويند نين نهوانه بو هيچ كهس نه گهر نهو گيرگه ن و كپر و مندان

چا ههر نهو كچانه ي كه زور به سهر و چاو و لپهانويان هه لده لي به چيني
هو مينديان ده زاني و ده قهرمي نهو كچانه:

پيچكه له كوراني كورده كاني خو به هه موو كهس ده نين سروسپيان
نهوانه ش هه موو كوره كورديك ناخوازي به لكوو:

نهو كورانه ي كه پرو به مهيدان دين دوورده كهن توپي زل به ده ست و زوخان
ههر لهو رپازدها كه ئالوزي و ده ربه ده ري و شېر تو ي و ناكوكي خه لكه كه ي
ده بيني، ده ست هه لديتي و له خوداي مه زن و راسپارده كه ي داوا ده كا گه له كه ي بو
نه جات دا و به ئاواتيان بگه يه ني، له چوارينه مه شهووره كه ي هه موو جارئ ده لي و
ده ليته وه:

به هو مي لدي خودا و پيغه مبه ر به دلي گهرم و چاوي سوور و ته ر
كورده كان چي لدي سه رنه وي نابن ههر نه وه ند نه ختي بو خو نازا بن

«خاله مين» پتي وا نه بوو ههر نه نيا فرميسك، هه لوه راندن و پارانه وه و
لالانه وه ده رماني ده رده، پتي وا بووه ده بي ده گهل نهو شينگيري و داخوازي يانه له ههر
ده رفه تيك بو راپه رين و نه جات به هره وه رگري نهويه له باش پروخاني حكوموه تي
به هله وي و دامه زراني «كوماري كوردستان» له مه هاباد، جگه له وه ي شيعر
بوخه لك و ولا ت ده لي، لهو پي كهاته به شداري ده كا و ده بي به نه دامي «كومله ي
ژك» و سه داره تي كوميه تي شارو يران له «لهج» ي وهه ستو ده گري كه بو ريك
خستني كاروباري عه شاير پيك دي و له هيچ تيكوشانيك بو په ره گر تني نهو پي كهاته
دريځي ناك. روظ نامه يه كي كوردي كه لهو سه رده مه دا بلاو ده كرتيه وه، زماريه كي به

دیاری بۆ «خاله‌مین» دهن‌دری که له شایانی خه‌نی ده‌بی و له وه‌لامیاندا
ده‌نوس:

پۆژنامه‌یه‌کی کوردی که ناردت، به‌دیتنی
پوون بوو تروسکه‌کانم و له شایانی بووم خه‌نی
بی‌کهر به‌زێر و گه‌وه‌هر و بی‌خوینه‌وه به‌گیان
تا تیب‌گه‌ی له‌باس و ده‌می ترش و شیرنی
گه‌رنه‌یکری به‌پژدی ده‌ئێ نیشتمان: کورم
پۆلیکی هیچ و ته‌مه‌ل و بیکار و ورگنی

هه‌ر له‌دریژه‌ی ئه‌و هۆنراوه‌دا پیتی وایه هه‌رچه‌ند به‌ده‌سته‌لات و
سه‌رکه‌وتوو بی، که ئازاد نه‌بی بایخی نییه، بۆیه ده‌فه‌رمی:

گه‌رنیختیار ماله‌ و قسه‌ی خۆت به‌خۆت نه‌بی
شیرت له‌عاسمانی بده‌ی هه‌شته‌ پیم چ نی

له‌و ده‌وره به‌شاعیری گه‌وره‌ی گه‌ل و کۆمه‌ل ده‌ناسری و زۆربه‌ی
شیعره‌کانی له‌پۆژنامه‌ی کوردستان به‌چاپ ده‌گه‌ن.

له‌پاش تیکچوونی جمهووری کوردستان له‌مه‌هاباد به‌سه‌رکردایه‌تی
خودالێخۆشبوو «قازی محهممه‌د» و پۆیشتنی بارزانییه‌کان، به‌راه‌ری شیرتی بارزان
«مه‌لا مسته‌فا»ی نه‌مر له‌مه‌هاباد، هاوالانی نیزیکی نه‌مر «پیشه‌وا»، هه‌ریه‌ک
ئاواری ولاتیکی بوون و «خاله‌مین»یش یه‌کیک له‌وانه‌بوو که پووی کرده‌سنووری
ئێران و ئێراق و ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ئاواری و پهنج و زه‌حمه‌ت راپیوارد. له‌پاش
دامرکانی هێرشێ دێندانه‌ی پزیم و په‌یدا‌بوونه‌وه‌ی هه‌یمنایه‌تی له‌ولات، ده‌گه‌رپته‌وه
گوندی خۆی «قزقه‌لا»، به‌لام به‌مه‌سه‌لی کوردی ده‌لێن «که‌س هاوالی تیشکاو
نییه»، ئه‌و گه‌رانه‌وه‌یه به‌نیو خۆش بووه، هه‌له‌ده‌ستیت و داده‌نیشی هه‌ره‌شه‌ی به
راپۆرت و گوزاریشی لێده‌کری، بۆیه به‌شه‌ملکی خۆی له‌و گونده‌ده‌فرۆشی و پوو له
شاری «میانداو» ده‌کا که به‌گوێره‌ی زه‌مان ئه‌و شاره‌هه‌تندیک دوور له‌ئاواوه‌ی
سیاسی و پروداوه‌کانی ولات بووه و ماوه‌ی شه‌ش سال دانیشتیوی وێ ده‌بی. له‌و

شەش سالدەدا بۆلۈندۈرۈش ۋە نەۋىي لە زىياندا زۆر دېتە پېشى بەلام بۆۋەي ياسەكە كۆرت
بەكەمەۋە تەنبا بەۋە قەناعەت دەكەم رۇجى ئاشتى خۋازى و ھېمنايەتى «خالەمىن»
بەبان بەكەم.

رووداۋى گەۋرەي ئەۋ زەمانە، بە دەسلەت گەيشتىنى «موسەددىق» و
ھەستانى چىنى ۋەرزىر و كرىكار بوو كە زىنى ئاغاكانى خستە مەترسى و بە بەريۋانى
«خالەمىن» زۆر لەۋ ۋەنەمالانە لە بارى گيان و مال و ناموسەۋە نەجائان ھات. پاش
رووخانى «موسەددىق» و خۆ چەقاندەۋەي «پەھلەۋەي»، چىنكى زۆرى ۋەرزىر و
كرىكار بەۋ بەريۋانىيە لە پەلامار و تۆلەي ئاغاكان پرگيان ھات و پاش شەش سال
مانەۋە لە «مىاندواۋ»، ھەرچەند لە بارى مالىيەۋە زۆر سەردەكەۋى، بەلام ئىشقى
«سابلاغ» و ھاۋدەمىي ھاۋالان و ھاۋفكرانى پېشۋوى، بەتايبەت دۆستى نىزىكى ۋى
مام «ھېمىن» دەيكىشيتەۋە «سابلاغ»، پىيى ۋا بوو ھېچ بەسەرھاتىك نايى بۆ ھەمىشە
لە خاكى كوردەۋارى و ولات بە تايبەت سابلاغ بېچرەتەۋە، ئەۋەيە كە دەفەرمى.

«خالە» خاكى كوردەۋارى ئى گلى چاۋى دتە

نارۋا ئىي لەتەتەتى گەن نەشېئى ئانى پەنچكى

ھەرۋەك ئامازەم پىكرد، ھەر لە سەرەتايى مندالى و لاۋى، روۋجى ئايىنى و
غىرفانى تىدا بوۋە. ھەرچەند تەمەنى دەچىتە سەر لىي زىاد و زياتر دەبى و لەۋ
رېيازەدا دەتۈانين ئامازە بە شىعرى «سكالا و پارانەۋە لە خوداى مەزن» بەكەن كە
ھەموو پىنكەتايىك و بوون و نەبوون و بىر و را و توانايى و زيان خۆي لە زاتى
كىبرىيائى دەزاتى. شىعرەكان لەۋ بابەتەۋە زۆرن، بەلام ھەر بەۋ چەند نمونە
قەناعەت دەكەم:

گورائىم مىندائىم لاويىم	پىلويىم پىرىم داکۇماويىم
زانستىم بىرىم رامانىم	دەر و ژوور ناحەزىم جوانم
كچىم كورم زور و كەمم	شادىم خوشىم خەم و تەمم
دەردم ساغىم زىنىم مەرگم	نانم ئاوم خانووم بەرگم
مىردىم زىندوويىم نەووم	ئىخوش بوونم سەرسوونەووم
خودايە ھەر لە تۆرايە	وودا كەوتتى دى خۆرايە

ھەرۈھە لەو شىعرانەى ھەر بە ناوى خواناسى گوتتويە پەنا بۆ زاتى كىبرىيائى دەبا و داۋاي چارەسازى بۆ گەل و نىستمانى لى دەكا:

ئەۋىستاش ھەر بە خۇتە چارەسازى	لە گش بوون و نەبوونى بى ئىيازى
ئەۋى ئىسلامە ياخوا سەر ۋەتۆ بى	پەنا و پشتى گەلى كورد ھەر ئەتۆ بى
ئەتۆمان ئافەرىنى ئافەرىدەى	دەرىسى يىغەمبەرا مافىكە بىدەى
دەزانى ئىمە كورد و بەشېراۋىن	لە چوار پىنج قۇتەۋە دابەش كراۋىن
دەھانام بىنى خوداي گەۋرەوگراىم	ھەتا كەنگى لە رىزەى نۆكەراىم
ئەمەش ۋەك خەلى دى با سەرىبەخۇيىن	ھەموو ئەستۆكەچى فەرمانى تۆ بىن

يان دە جىناسىكى زور جوان و رىك وپىكىدا خەلك دەنگ دەدا بۆۋەى دەس بدەنە دەستى يەك و لە تەفرقە و بلاۋى پارىز بكەن، چونكى پىتى ۋا بوۋە گەلى قۇل قۇل و لىك دوور و لىك رەۋىيولەش بەبارە و چى بۆ بە چ ناكرى. لە لايەكى دىكەۋە پىتى وايە دەسەلاتدارانى ۋلات نابى چىنى ھەزار ۋەلا نىن، چونكى بۆ خوشيان بە بى ئەۋان چيان بۆ ناكرى، بۆيە دەفەرمى:

رىككەۋن بۆ خۇ چىدى رىك مەكەۋن
چۆكى ئل كۆنەۋارە بى كۆزىنگ

«خالەمىن» لە شەرى خۇبەخۇيى نىو كوردەكان زور پەشۋە و لەبەر ئەۋە لە بەرامبەر ئەۋ ناكۆكى و ئالۆزى و دژايەتى و لىكدان و پىكدادانى ھاۋرەگەزەكانىدا رادەۋەستى و ھانىيان دەدا پرويان لە قەلەم كەن و بە ھۆى بىر و زانستەۋە رىۋشۋىتى نەتەۋايەتى خۇ دامەزرىتن:

ئۆ بېلىنى بۆ مە پەيا بى مەردىك
 ئۆ بېلىنى ھەستى ئە ئۆز گىرە گىردىك
 بېلى مەن گوردەم و ھەر گوردەم ئەوئ
 جگە ئەو مافە ھەچى بى ئەيەوئ
 ئۆ بېلىنى گۆي بە قەسەي ھېچكەس گەن
 ئۆ بېلىنى تۆرەمە گىرەخا قە ئەمەي
 بەر بېرەي ھى قە ئەمەي بگا ھە ئەمەي

«خالەمىن» پۈلۈپەلە و زىر و زىوهرى دونيايەى لە لا بى بايخ بوو و شىئەرى بۆ زۆرداران و دەسەلاتداران نەگوتووه، تەنیا لە كەسانىك دوواوہ كە برۋاى بە بىر و باوهریان بووہ. دەيىنن كاتىك شىئەر بۆ پىشەوا «قازى محەممەد» دەلى، پىئى وا بووہ ئاوات و ئامانجى وى پاراستنى گەلە و گەياندىان بە مافانە واش نەبووہ ھەر پىئى ھەلبەلى و... بەلكوو دنەى دەدا كە لەو پىكھانە چىنى كرىكار و لىقەوماو و داماوانى كوردى لە بىر نەباتوہ، چارمى دەردیان بۆ بكا و داماو و دەولەمەند بىتتە رېزىك و كەس لە بىر نەكا، وەك لەو ھۆنراوانە كە دەگەل پىشەوادا دەدوئ لىي دەوئ بابى فەقەر و بى كەس و بى دەسەلاتان بى و موساوات و بەرابەرى لە بەينى خەلك پىك بىننى و بە تەرازوو، تۆن و پووت بىتتە رىكى يەك و چاوى تەر و گلەنەى ئىشكى ھەتيوى كورد لە بىر نەكا و لە وان جيا نەبىتوہ، جا بەو چەشنە لەگەلى دەدوئ:

كاكى ھەزار و ھىندى و ئى ھىيەن و منى
 بابى فەقەر و بى دەستەلات و رووت
 پىنى وەك يەكەن براگەلى داماو و دەولەمەند
 دەيىننە رىكى يەك بە تەرازوو، تۆن و پووت
 چاوى تەر و گلەنەى ئىشكە ھەتيوى كورد
 وا چاكە تۆش پلاوى نەخوى پىرپىر بىووت

«خالەمىن» ئەوھەندى دەبەرامبەر ئەو زۆرداران و دەسەلاتدارانەى دەستدرىژى بۆ مافى مرۆف دەكەن توند و تىز بووہ، دەبەرانەر ھاوپرەيان و ھاوكراندا خۆى بە كەم گرتووه. وەك ئەو شىئەرانە كە بۆ دۆست و ھاوپرەي خۆى «سەيد كامىلى زەنبىلى» دەنئىرئ و ئەو بە كامىل و خۆى بە ناقيس ناو دەبا:

ههسته ناقیس بنووسه بۆ کامیل شیئری تازه و تهر و به تاموخی
«خاله» بۆ دۆستیت ههتا ماوه ومکوو کیوه له جیتی خۆی نابزوێ

ههستیکی ناسک و دلکی ساغ و سهفا و وهفایه کی زۆری بۆ کۆنه دۆستانی
هیه. له کاتیکدا له ژێر زهبروزهنگ و توندوتیزی پژی می «به هلهوی»،
«خاله مین» و «هیمین» و «برهک» له ولات خامۆشن، «ههزار» له به رهو
موکریاندا ههلمه تیان دهباته سه ر که بۆ بێ دهنگن، یان ته وهی ده بی یلین وای
نالین. «هیمین» و «برهک» زۆر توو پر وه جواب دین و بۆی ده نووسنه وه،
به لام «خاله مین» هه ر به دلخۆشی دانه وهی «برهک» قه ناعت ده کا و بۆی
ده نووسی:

بولبولی سه وزه که شم بخوینه که چریکه ی تۆ «ههزار» بزوینه
دابزانم چیه توو پر و زیزه بۆ چ به هاری مه له لای پاییزه

گوترا ههستی ئایینی و نیشتمان پهروه ری و نه ته وایه تی بنچینه ی بیروبا وه ری
«خاله مین» ه. له شینکی که بۆ «ههزار» و «هیمین» ب بۆ نه ی کۆچی دوایاندا
ده یگێرێ، ته و دوو مه به ستانه ده رده که وێ، به لام جگه له و دوو شته زۆر پێز له
هونه رمه ندانی کوردی ده گرێ و هانیان ده دا که گه له که یان سه رزیندوو را گرن بۆ
وێنه کاتیک «مه مه دی ماملی» ته و هونه رمه نده گه وه ری کورد له زیندانی
ساواک ده رده چی و دیته و، «خاله مین» شیئری بۆ ده لی و زۆر به ی گۆرانی به کانی
«ماملی» ده و شیعرانه دا دیتی و بۆخۆشی به نیشتمان که یدا هه لده لی و سه رنجی
«ماملی» ش بۆ لای نیشتمان و نیشتمان پهروه ری و سه رزیندووی گه ل را ده کیشی.

ههروه ها «خاله مین» کوردی زانه و که متر وشه ی جیا له کوردی به کار ده با و
به زمانی خه لکی ده دوێ، بۆیه شیعه رکانی زیاتر له نێو ولات جیان کردو وه ته وه و له
قه سیده ی «بانته مه ر» - که دوا به یانی ده که یین - و له ده وه ری سه ربازیدا گوتوویه
و ئامازه ی زۆری به داب و داها ت و پێ و شویتی فۆکلۆری کوردی کردو وه، ته وه

اکاک عوبهیدی ته ییووبیان نازناوی شیئری ده و دوا به دا «برهک» بووه.

به باشی ده‌بینین. هه‌روه‌ها له قه‌سپده‌ی «خاکی کوردەواری» شاکاری ئەده‌یی کوردی به‌کار ده‌با هه‌م له باری وه‌زن و هه‌م له باری قافییه و وشه‌دا.

گوتان که دانیشتوویی «میانداوا» هه‌ستی ناسکی وی پاراو نا‌کا و ده‌گه‌رێته‌وه «سابلاخ» بۆ لای رەفیقان و هاوڕێانی پیشووی خۆی، به‌لام جاریکی دی چه‌رخێ سه‌رسووڕێته‌ری زه‌مان دژی ژبانی وی ده‌سووڕێ و رادیۆ مه‌هاباد داده‌مه‌زرێ و داوای لێده‌کری به‌ حکومه‌تی په‌له‌وی هه‌لبێ و په‌شیمانی له‌ رێبازی پیشووی خۆی ده‌ربهرێ. ئەوه گراناییه‌کی زۆری له‌ سه‌ر شانی ده‌کا و بۆی قووت نادری، ناعیلاج پروو ده‌کاته دۆستیکی خۆی، سه‌رۆکی عه‌شیره‌تی «مامه‌ش» له‌ به‌ره‌ی قادری و پاش سی سال مانه‌وه له‌و گونده له‌ سنووری «ئێراق»، که ده‌بینی برێک له‌ باری سیاسیه‌وه له‌ بیر چوو‌ه‌ته‌وه، ده‌گه‌رێته‌وه شاری «نه‌غه‌ده» و ماوه‌ی ته‌مه‌نی له‌و شاره ده‌گوزه‌رێتی، به‌لام دوو سالی ئاخیری عومری که به‌ پیتی ته‌مه‌ن له‌ توانا که‌وتبوو، ته‌شریفی هاته‌ ورمی و ته‌مه‌ن ده‌خزمه‌تیدا بووم. ده‌و ماوه‌یه‌دا چه‌ند جار به‌ سه‌رکه‌وتوویی نه‌شته‌رگه‌ری کرا و له‌ باری سه‌لامه‌تیه‌وه له‌ ژێر چاوه‌دێری خۆم و هاوکاراندا بوو و هه‌رچه‌ند رۆژ به‌ رۆژ به‌ پیتی ته‌مه‌ن هیز و توانای خۆی له‌ ده‌ست ده‌دا به‌لام هه‌تا رۆژی ئاخیری ژبانی بیر و بروا و هۆشی به‌ته‌واوی له‌ سه‌ر جیتی خۆی بوو و به‌ شیعر و مه‌ته‌لوکه و قسه‌ی خۆش په‌زیرایی له‌ میوانان و به‌رێزانیکه‌ که سه‌ریان ده‌دا ده‌کرد. خیزانم که له‌ به‌ره‌ی به‌گزاده‌ی «فه‌یزوڵلا به‌گی» بوو چاکی خزمه‌ت کرد و نه‌یه‌شت له‌ رۆزانی ئاخیری ته‌مه‌نیدا قه‌ت که‌مایه‌سییه‌کی هه‌بی و له‌و باب‌ه‌ته‌وه لێی به‌رمه‌تم و هیوادارم ئەو ئاکاره جوانه‌ی که له‌ باب و باپیرانه‌وه بۆ ئێمه‌ ماوه‌ته‌وه، لاوان و کیزانی کوردەواری له‌ بیر نه‌به‌نه‌وه و له‌ خزمه‌ت گه‌وره‌ی مالیاندا بن و به‌ «شویتی راگرتنی پیران» یان نه‌سپێرن.

A black and white portrait of a middle-aged man with short, grey hair. He is smiling slightly and looking towards the camera. He is wearing a dark suit jacket over a light-colored shirt and a dark tie with a small, repeating pattern. The background is dark and out of focus.

هيواددارم خواي مه زن
ته منيش و هاوولا تيانم له و مه به سته
گرينگه که ده شاني گه وره پياواندايه
په به ش نه کا.

دوکتور سہید عہد زیز بہ رزنجی

مکتبہ اہل بیت

دېلیم به یه نلی ناولم	سروگ و سه رگه نلی شه موافم
پوځی پنازی و سرو پاندم	دین به دوپیا دوا نلدم
چلو و هله ی زار و زمان	پتفه به ری نیا خری زه مان
فریستکی پوزهر دیلم نگا	به یزنی ویم بر پکه ی نگا
یاداشی توش به خدا	به خو و گهل ده ستی که وا

لای خودای خوم خوای هههوانی

لېځونښووي سړوچ و ټاوانی

ملکەج ئە دەڕ ٲاوەستەو
 دەوی گەڕەوی خۆه شەپەرێم
 خۆدایە ئەت خەجائەتم
 «خائەم» سەری ئە سوورەو

بەگەسی ئە تیشەو داهەو
 بە چاوی ئەر زەدە ئەو
 بەزەیت ئە بە خائەتم
 چوێ سەر دەرگا ئەو گەزەو

چاروم هەر تۆی مهولای قهديم

السُّبْحُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خودا ناسی

کهړ وکویږ و له ړۍ ده چوو، نه بیستو
زهوی و عاسمان و ړوینده و په ړنده
شهو ناوس بوو، سبهینی کاتی زهوبوو
وده گیان هینانه وه و لاوچاکی شه ش دانگ
له عاسمان دیتی سووړی هه وته وانه
نه دی و، نه و کاروباره سهرسه رکا دی
پلاو و گوشتی من بو خوی کوئیوه
یه کیک ناوری وه بهرکا و بیکوئینی
به خوا به قسمه بکهی نه وړکه چاکه
له حاندی نایه تی «لما یحیطو»
له هرز و عاسمان تهرخان و خانی
بریک میوه به هه شتت بو بهینی
به خیرا خوت نه توش جا بیدوینی
به دوو قوم ناو و نانیک خوفروشی
دنی توش چی نه ویست پرواته کارک
له دایکیشته که بووی نادی ویدی بووی
له نیو گش خه لکی خویدا ړیزی لینی
دهبی بوا خونه ناس و چته و چته بی؟
که وه ستای تیگه یشتی کی، نه وه ستای
له نه و بې باوه دهی لاسار و لایه
وه خومان ناگری گوریچه گا گور
سهری مووام هه موو لی بوونه نه شته ر
که په دمم ناکه وئ نه و بیر و رایه
له گش بوون و نه بوونی بې نیازی

شتیکه و گیان له بهریه، خوانه ویستو
دهبینی نه و هه موو ده رگای که ړنده
دهبینی روژ به تاشا سواری شه و بوو
له سالا دوازه جاران مردنی مانگ
گول و بولبول په پووله و شهم شه وانه
هه زاران کاری سهرسووړنه ری دی
ده لی گشتی له خووه هه لقوئیوه
برا پتو یسته زانا و هه لقوئینی
نهنم بو تومه تو بو کیته کاکه
سبهی بو ت نادری بریاری «ویتوو»
نه تو پیت وایه سهرداری جیهانی
دهبی خوا بیتنه لات و بتدوینی
تکات لی بکا که بروای پی بهینی
نه تو پیسی بی هیزی نه خوشی
له ژیر فهرمانی تو لی کاروباری
نه تو ناویکی شلوی و بوگه نیو بووی
دل و گوی و چاو و بیر و هوشی پیدای
نه و نستا که ش له جیاتی بهرمنه تی بی
دهرانی چی؟ به میشیکی نه وه ستای؟
په نام هیئا له ترسی تو خودایه
له بهر تاوانی زورم مات و سهر شوړ
له زوری کاری بهد ناکاری بهد فهر
ده پاریزین به تو خومان خودایه
نه و نستا ش ههر به خوته چاره سازی

د ټم پټ په قسه كړدني خټي شان دهی
 نه وی ییسلامه یاخوا سهر ووتی بی
 نه توبان نا فله ریڼی نا فله ریڼه دهی
 ده زانی نیسه كورد و بهش پراوین
 یه گن كنه هم نه وانی دیكه بوم دین
 نه گهر دوس دینه دوستی یهك به جاری
 ده هانام پیی خودای گه وړه و گرانم
 نه مهش وهك خه ټکی دی با سهر به خو پین

هه زار جار پور دې، نه و جاریشی شان دهی
 په نا و پشټی گه لی كوره هه ر نه تو بی
 نه ری پی پفه مبه را مافیکه بیله دهی
 نه چوار پینچ قه لوره دابش كراوین
 به ته نیام و نه وانی دیكه نه كوین؟
 به زه ی خواشن به سهر دا داده پاری
 هه تا كه نگی نه ری زه ی نو كه رانم
 هه موو نه ستوگه چی هه رمانی تر بین

به يادى خوالىخوشبوو كاك «هيمن»

لال بىم نهوړوكه دىلى ژنر خاكى
 ريز له تو نان له سهر ههمان فزړه
 دايكى نيشتماننه بوټ دهكوتى سينگى
 ناخ كه مهرگت بههارى كرد زستان
 راستى تو هه بووى له چيگه ي ههمان
 شيخرى تو رابهرى ههمومان بوو
 نه ته ويستت نه ويستى سهر شوړه
 له پله ي پيشى تا ته واويوونى
 خو سپاس يو خوا ههموو گه نجن
 نيوى پر ميوه باغ و بستانه
 نيمه شهرمه نده بين له لاي هيمن
 سروه مروه دهر بخه ن چين چين
 خوځى كه رويى وتارى جوانى خوش
 گيانى مام هيمنيشى پى شاد كه ين
 بوى پياريتنه وه ههموو له خودا]
 نه ي په نا و پشتى ميله تنى كوردى
 نهوى بيه خشى خوش و خوش نه خشه

شاميرى ميللى هيمنى كاكى
 تو له شت مردووه گيانن ههر بهرزه
 تو چرايه كى پر له پرشه نكي
 شپره پوښكى كورد و كورد ستافى
 حاجى و پيره ميږد و ههرچى نه مان
 نه ده بى كوردى ههر له تو جوان بوو
 خزمه تنى تو به گهل گهل زوره
 گه نجه كانه گهل گهل گه يان ديوونى
 نه و جحيلانه گهرچى زور گه نجن
 سروه كه ت چه شنى سوزى كوستانه
 داخه سروه هه تيو بى دواى هيمن
 نيتيشاراتى هى سه لاهه ددين
 «خال» و خه نكيكى زورى كرد ره شپوش
 له وتوو و پزده كاني با ياد كه ين
 جا نه ويستاكه كاته دست به دوعا
 نه ي خوداى عاسمان و هى ههردى
 هيمنه و هيمنيش بووه بيه خشه

ده‌با لیت به‌رمه‌ت بن ئیبنوسینا و نه‌حه‌دی خانی
 شه‌ره‌ف نه‌و کاکی بتیسی عومه‌ر خه‌ییام و دیوانی
 به‌ وه‌رگه‌رانه‌که‌ت روونه‌ نه‌تۆش یه‌کیکی وه‌ک وانی
 نه‌گه‌ل وان نۆش بکه‌ نه‌ولا شه‌رابی ژین و هه‌رمانی
 نه‌ئین خو هه‌ر هه‌ژاریک هات و رووی که‌س نی‌پیدوینی
 هومیدم زۆره‌ به‌و که‌نه‌جانه‌ دا‌پرژنه‌ سه‌ر شوینی
 وه‌ره‌ سه‌یری دئی «خال» ت که‌ چه‌نده‌ بۆت به‌ کۆلاوه
 نه‌میش نه‌ورۆ و سه‌ه‌ی جا دیم به‌ دووتدا جارێ مالاوا

ئەو چەند ئىپتىخۇرشى بۇ مامۇستا «ئەپچى» كوتراۋە

كە ئېۋەشى ئەيىر چوۋۇنەۋە و ئەنۇۋىسراۋنەۋە

تەۋەينى چۆن بە ئىۋىكى سەرى ئىز دۈكەم بىرا
خاشا كە بۆنى خۇشى سەرت ھەقەرى سۆيىنە
خافز بە خائى ھىندىۋى بە خۇشى دۈۋ شارى زى
ئەمىش بە خائى سۈۋرى سەرت سەقز و سىنە
ھاۋارى مائى و باسى سەرم بۈۋ زەمانى زوۋ
ھەلبەستى خۇشى مەن ئە كىن ئەۋ مەشكە كەكەنە
چەند سائە مەن دەھۇنەۋە شىخەر و دەسكە گۈل
تا بولۇپ تەبىئەتتى تىۋم خىستە سەرقەنە

پرسیاری «مەسعوود ھەسەن پوور»

«مەسعوود ھەسەن پوور» لە «عەزیز»ی کورمی پرسییوو «بابت چۆنە زیندوو بووئەتەو؟»، جا مەبەستی لە چابوونەوێی نەخۆشی بوو یان دەولەمەندی؟ نازانم منیش ئەوانەم بۆ نووسی:

ویستبووت ژینم بزانی چۆنە زیندوو بوومەو؟
وا لە سایەى لوتقى تۆ بۆ گەنجى تێهە ئچوومەو
کۆنەدۆستانیش ئەبەر ماقوونى و رگیان بیچرئ
گشتەکم سازه و دەموجى دیم و بۆو دەدروومەو
جارى جاران «خال»ى خۆت بووم و ئەبەر چى ئیستەکە
وا ملت بردۆتە قایىلک و لە بیرت چوومەو؟
ئەو جەفەنگى جوان و خۆشم چۆنى «مەسعوود»ى عەزیز
زیز ئەبى، بەخودا دەنا دیم وەک لەد دەتسوومەو

ټه و چهند شېعراڼه ی «هېمن» یان پړ خوځندمه وه، خو شېع لېهات و منېش پېم
خوځش پوو ټه و چهند شېعراڼه ی په گهل خهم ټ

«په هار پوو هسلي زستانم ټگه ر یارم ټگه ټ بایه
دروپه گه ر گوټوویانه به خوځیگی په هار بایه»
«هېمن»

که دهیپینم به دوول دهپمه وه بوی به و سه ری پیری
ټگه ر وک هلم ټمن پو وی، ټویشی پو ټپه را بایه
ینی مووانم خری دهنگوت درووی ټپرا ده چی ټوشو
که بیستم شوخ و شنگم زیزه له ژوانی شهویم بایه
هه موو گیانم قتیله کی دی به خرمدی خشل و خر خانت
ټشم سه ری پاکی وه خوروو دی ټشی ټوی رنخش بابایه
مچور کیکم به ټشدا دیت و چاوم پید ه قوو چینی
ټگه ر ټه و شوخه په عنایه م شه وی جارگی لا بایه
هه ناسه برکمه سه رماده گه رماده و ټه کونکه
که دیتم باب و کاکي دین و ټیلایان ټه ده سدایه

بۆ سروھ

سروھكەى ناردووتە ھەقتا لاپەرە
غەيرى سروھ چى گۆوارە، لاپەرە
ھەرچى دەيخوئىتتەوھ سەرھەست دەبى
بىچگە ئەوھەى بىدلە و كۆپرە و كەرە
نېوھەرۆكى سروھ ئاشتىخوازىيە
دۆژمىنى بەدكار و بەدخووبەدقەرە
گەرچى رىكويىك و كەم نەخسە بەلام
وردەوردە بۆ سەرھووتر تىپەرە
تا دەگاتە ئەو پەرەى زانستى بۆژ
دابزانن سروھ تىراو و تەرە
ترش و شىرن تام و خوئى تىروتەسەل
وا نەزانن سروھ لاواز و لەرە
«خانە» لايەنگىرى ئاشتىخوازىيە
خەلكە بۆ ئەو خوازە بوونە فرەرە

«كۆكە»

«كۆكە»، ئەي «كۆكە» و ئەي نىشتىمىز
 «كۆكە» ئەي چېگە ئە دايىك بىزىم
 «كۆكە» ھەر تۆي بەتەننى بەرگۈزە
 نىشتىمىز ھېزى ھەناو و دىنە
 «كۆكە» جىت ئى نەيى ۋەك بەھەشتى
 «چۈرەدىوار» و «قەرەلى» ت جىرانە
 «كانىيە سەردار» ئى تۆ ئاۋى جوانە
 «كانىيە زىيىنە» تە ئاۋى زىنە
 «كۆكە رەش» «موچە درۋزىنە» ماۋە؟
 مەن ۋە بىيىرم دى گرا جەنگەل و باغ
 «حاجى دەرويش بەگ» ە چاكي بە شەمە
 تۆ بىوورى ئە ھەموان ئەي خوايە
 «كۆكە» پىپىان ئەۋىتى «شىراز» ئى
 «حاجى بايىر» و «جەقىقى» و «كۆكى»
 ئىستى جىتى وانە بونىرت كىتە؟
 داخەكەم ئىستى ئەۋانە دەگەننى
 چى سىياسى چى بىرەي غىرزانە
 تۆ بلىنى بۆ مە پەيدا بى مەردىك؟
 بلىنى مەن كورد و ھەر كورد ئەۋى
 تۆ بلىنى يەككەلىرى كۈشتىن بەسىكەن
 تۆ بلىنى تۈرمە گىرخا قەلەمى؟
 خالى خۆم ھەرچى ئە پىش نووسرابى
 ناھۈمىد نىن ئە بەزەت ئەي خوايە
 «كۆكە» گىيان رۆسىم و جا مال ئاۋا

خۆشەۋىسىتىز ئە ھەناۋ گىلانم
 «كۆكە» ئەي مەيلى بىزى رۈۋىم
 خاگى كوردانە ھەمۋى بى پۈزە
 گىيو و دەشت و دەرى ئاۋ و گىلە
 ئە ھەۋت دەركە بە دور و ھەشتى
 ھەم «قزل گۈمبەت» و «دەروىشانە»
 ئاۋى سەردارى ھەمۋو كانىيانە
 «گەدەبۆر» و «تەپى پوزان» شىنە
 ۋەگۈو جاران «قولى بۆر» پىر ئاۋە؟
 چىر و ھەلدەرى زەۋى پىش «بارماغ»
 گۈرى ھەر لاتە بىرام «كاكە ھەمە»؟
 ھەرچى گۈرسانى ئە «كۆكە» يدايە
 بۆ مە مانانى چېگەي شانازى
 «خائەمىن» ىش بلىنى يىخ دا گۈكى
 چى ئە گۈرايە بىرەرمۈۋ بىنە؟
 بە دوو پۈند خۆ دەفرۈشەن و دەگەننى
 خىرى بۆ پارەيە بۆ گىرزانە
 تۆ بلىنى ھەستى ئە نىو كورد، كوردىك؟
 جگە ئەۋ ماقە ھەچى بى نەيەۋى؟
 تۆ بلىنى گۈي بە قەسەي ھىچ كەسكەن
 بەرۋىۋى ھى قەلەمى بكا ھە ئەمى؟
 دەبىنى ھەرچۈنى قەلەم ئىيىلدى
 ھەمى ئەۋ شۈنە ھەمى ئە دۈايە
 رەبى تا ھەمى ئە جىھان بى ئاۋا

له وهلامی «سهید کامیگ زهنبیلی» (ئاوات)دا نووسویهتی. «خاله» له بهر
خۆ به کهم گرتن، خۆی به ناقیس ناو دهبا و ئه ویش به کامیل:

شیعری تازه و تهر و به تام و خۆی
بلی بۆ زیارهتیکی بیهه کوئ
دل و گیانم به یادی نهو ددهوئ
ههر نهتۆی راگری منی به مووئ
دلی ئالۆز نییه و نیه شلوئ
کئ دهلی هۆوه جوانه یا گروئ
دل هه چیکێ دهییسن ناپشکوئ
هه موو سال مانی دانئ سه ره له نوئ
شه و ده بی ههستی راگری و نه نوئ
دایک و بابی نه ماوه ناسرهوئ
بابه پشتی شکاوه هه ئه دهنگوئ
شیره بۆ سه ره برینی کورد دهسوئ
بچی بۆ نوێژی جی به جی دهنگوئ
گوئی «هیا» ی کوردی که ی دهروئ
خاو و باریکه بۆمه نادرئ
ههر وهکوو جهرگی خۆمه توئ بهتۆئ
دهس هه ئینه و له گه ل خوا بدوئ
بۆ سهریوه ی فرشته هه ئخه گوئ
بلی ههسته ده بهرکه بهرگی نوئ
نایه وئ هیچی مافی جوئ به جوئ
شه و و رۆژ وان له شاخ و سۆگه و سوئ
رایش هه کینئ سهریوه ئالای نوئ؟
ههر بژی به و زووه له شت نه پوئ
وهکوو کیوه له جیی خۆی نابزوئ

ههسته ناقیس بنووسه بۆ کامیل
دوای سلاو دهس له سه ر سینگت
دلی من رۆژ و شه و له بیر ی نهوا
ههر منم دل ددهاوئ تۆ که وتوو
کئ به لام له و جیهانی یان نه ورۆ
کئ دهییسن له کی قسیکی خوش
چاو ی هه چیکێ دهییسن نابئ روون
کاری کورد گشتی حوله مه ره سییه
له سه فی خوارو یار ئ راوه ستئ
ههر هه تیوه به چاو ی فرمی سکی
دایکه میوه ی دلی له دهس داوه
تانکه بۆ گیانی کورد ده نا ئینئ
شه وئ هه رکهس له مانی سه ر ده رخا
که ی بزه دیته ئیوی گول به ده مان
بهرگی سه ره به ستی به و ده زوو ده رزییه
دلی ویران و شیعره کانی تۆش
خۆ به لام ری هومید نه به ستراوه
به دلی پر له سۆز و جهرگی که باب
به ئکه مژگینی لای خوا بینئ
لیک نزیك بوونه وه گه لی لیك دوور
قاره مانن هه موو نه ترس و نه به ز
هه ربینا دیت له نیشتمانی پاک
باشه چیدی سه رت نه ئیشینم
«خاله» بۆ دۆستیت هه تا ماوه

پيى خوش بوو ييڭكه نيني كورى خوى به فيز و پوز
 مندائى مهش بگرى له برسان و پروتوقوت
 چاوى تهر و گلينه ي نيشكه هه تيوى كورد
 وا چاكه توش پلاوى نه خوى پرپرې بآووت
 بهس بى قسه و دوعا بكه بو «پيشهوا» يى كورد
 ياخوا بژى به شادى حيساب نه كهى عومرى چووت
 زىندوو بى رۆژ و شه و دلى پاكى به بىرى خوا
 دوژمن بدروى شينى له شانى و بييته جووت
 پيت چۆن حيكايه تيك بوو نيگارى له بهردلان
 گوى بگره نه و دوو شيعره گله ييانه دوويه دووت
 هاتوونه پيش نه وانه له بهر كيهه خزمهتى؟
 كهوتوونه دوا له بهر چى بچووكانى دهورى زووت
 ههر «خاله مين» له يارى وهفادار و دل پفاو
 شه رته هه تاكوو مردنن هه ولن بدا له دووت

چېژني مهوونوود و نازاني كورد

مړنده يې نهوړو كه چېرته كړې كړه
 په يې پيروز يې نه نړيكا و نه دور
 چ په نيسيگه وهكوو بابي مېده
 پتيه كي ليږه يه كي «باكو» يه
 جا ده يې يوچي نه دږا نه نه وي
 تايه تي مياله تي «شارويزاني»
 «شارويزان» موره يې نهوړو باوه
 «شارويزان» ريشه يې جهرگ و دني مې
 مهرگه زي حيرن و گومپه يې ليپه
 چي به چي شتته سهري ته شكيلات
 روده نې څيرگه يې هي كوردي له يون
 قه لاهم و ده هتير و خانووي نه نوي
 شين ده يې زور زوو برا نهو توه
 تبه ده گه يې نهو دهمه دونيا كه چيپه
 «شارويزان» يېش كه ده پرسې كونه
 هه نه «نازاده» هوه تا «كوسه كهرن»
 ياني تا سهر «جهغه توو» پروانه
 نه سهر يې نه هيه تي تا سهر چوك
 ياني نه يسيديني «مجان» ي شازده
 گهر چي نهو كار نه هميش هه زيزم
 «پشه ها» ي كوردي چلون پتي چا يې

چېژني مهوونوودې و نازاني كورد
 نه سلامه تيه په نيسي جهوور
 چ كه سيگه نولونئ نه بابي مېده
 نهو هه موو زه ده ته هه رينگونه
 هه ر كه سيكي نه يه وي كوستي كه وي
 كه ده بهر وي دهر تي گياني
 شار ويران نابي و هه ر شار ناوه
 مه سه لي كورد يپه ناو و گلي مې
 پيېن بلي دا بهر تسي ت كتيه
 بيته جي بوته هه موو ناخ و ناوات
 وهره جا بهر نه خوشيان و برون
 ساز بكه گورج و شتي ديشي دهوي
 هه ر نهو نه نه ختي سيوا دت بووه
 هه ر خوداييگه كه سي ديكه نيپه
 هينده نهو خاكه كه شاييت پتيه
 هه ر نه سابل اغوه تا چومي به هير
 به شي يې كيشه يې «شارويزان» كه
 لاقه كاني ده پسرين وهك لوك
 «خال» ي خوم نهو قسه كونه ي بازده
 ديوتنه نه هه موو چ پوز و فيزم
 نه تو نازاني ده يې هه ر وا يې

بۆ حیزبی نوێ

پەبى پىروژ بى ئیتان حیزبى ئەنوئ
 چنا تۆوى يەکی و بەو زووانە دەپوئ
 هەناری شینی ساواى باغى ساواو
 بگا سوورسوور و شیرن بیّت و بگوئ
 بە گویندا وا سەریواندم فریشتە
 گوئی هیواى کوردستان دەپشکوئ
 بە من پێویستە گەنجى یا نه پیرئ
 ئە چاره‌ی دەرەى کوردستانى بدوئ
 ئەوەک ماڵ خوشەویستی خینگەنەستوور
 وەکوو مالاتی هەر بخوات و بنوئ
 پتەو بى با قسەو وەک تۆی «کەلە»
 ئەوەک تۆی «رەزین» بقوینت و بیوئ

ئەو پارچەیه‌ی خوارەوه چەند بەیتیکى و نه
 که له رۆژنامەى «کوردستان» دا چاپ کراوه.

شوکور ئاسارى شیعری من بـلاوه
 ئە تۆکەمى «قزقەلا» تا «گەردەگروئ»
 تکای «خاتم» ئە «هێمن» هەژنەوهندە
 ئە پێوى نیوه شیعراىم بە دەزوی

ئەم پارچە ھەلەستە بە پۇئەي
پۇژنامەي «كوردستان» ھۆنراوەتەووە گە
ھەر لەو، پۇژنامەيەشدا بە چاپ گەیشتوووە:

پۇژنامەيەکی گوردی گە ئازد، بە دیتنی
پوون بوو تروسکەکانم و ئە شایانی بووم خەنی
پۇژنامەيەکی چۆنە ئەگەر باومەئ دەگەي
ھەر دێری لاپەرێکە گە چاکي بېشکني
راستەي ستوونی عەینی شەقامي «وہفای» یە
بۆنی گۆنی گۆلاوە دەئنی زوئنی زێرنی
بیکەر بەزێر و بیخوینتەووە بەگیان
تا تێگەي ئە باس و دەمی ترش و شیرنی
گەر نەیکری بە رژی دەئنی نیشتمان: کویم
پۆلیکی هیچ و تەمبەل و بیکار و ورگنی
ئەو خاریجەي کە کاسی سائیتە یەک گەزی
خوریە و دەبەس بگێرە بە قاپووت بەرگنی
گەر ئیختیاری ماڵ و قسەي خۆت بە خۆت نەین
شیرت ئە عاسمانی بەدی هینشتە پیم چ نی
لیک دوور و وێک نەکەوتوووە ئەشعار و مەتلەبم
وەک تووکی چل چل و سەرکاکۆئی «هیمن» ی
«خان» ت دەسەز بگەری دژ مەبە ئە گەپ
تو سەیدی و شاعیری میلی و برای منی

خاکی وهنه

دوئ شهوئ زولفی وتی من وهکوو موشکی خوتهنم
خو له لای من گهلی بۆنخوشتره خاکی وهنه
بو عهزیزانی له دهس چووم و ولاتی ویران
دهکوتم سینگ و دهلیم کوانی «حوسین» و «حهسن»
ئهوی بۆم ماوهتهوه گیانه له رنی توئی دانیم
هر ئهتۆم خوێش بی بهسه جا چ بوو رووت و پههه
چهنده چهسامهوه بو ئهوه گهله سههرکهوتوو بن
له سههر ئهوه کاره بهخت بوو ههموو تین و تههه
نیشتمان ناشتی کیو و دهر و دهشتت تا ههم
بو گول و کانی و کهویته مهله چووهکی چههه
کهی وهدی دئ جموجوئی کوپ و کیژی گههه
وا له سوئی وانه دهسووتیم و دهلیی دارههه
به فیدای دۆی مزی کورده دووسهه بیسیکولا
رانکوچو غهه مههزه چیمه له پارچهی یههه
زهردوماهم ههلی خو نامهوی عاسمانی قههه
چی له ویلایی ئوروپا کهمه دار و دهوهه
قههت به قالیچهی کاشانی تو ناگۆرمهوه من
بههه و جاجم و بهرمال و ههسیری جههه
ئاوی ژینه ههموو کانیاو و شهت و رووبارت
خاکی پاکی تووه ههتوانی برین و کهوهه
«خال» ی تو ئیسته که کۆم بوتهوه خوژگه دهیبات
کاتی گهههی دهمی سواری له سههر ئهسپی پههه

فیدای یەك كهویه به فر و چیمه نی سەر «لەندی شیخان» بن
 گول و گونزار و پستۆزان، مغازه و شار و باغات
 ههزار ئاغای فکۆلی و گههنج و دیپلۆمی سیاسی زان
 به قوربانی سمیعی «خدره گرو» پیاوی عیلاتی
 ههزاران فۆرم و پۆزی خانمه کانی پاریس و نهلمان
 فیدای دهرۆکه یی هه ورپی کچی کرمانجی دیهاتی
 دلم وەك به لبولی گۆیا ده خویتی ئاخ كه تیناگهم
 هه وای «سابلاغ» ه كه وتۆته سه ری یا نه ند و خیلاتی
 نه وان مه شغوولی عه يش و کاری ئیمهش لیسه ده رجایه
 خودایی عالم و ئاده م چ بی باک و موبالاتی
 ده زانی «خاله مین» لۆمه ی نه که ن گه ر یار و نه حبابی
 به راستی دیتنی چادر و چیغی کوردستانه ئاواتی

بۆ كۆفارى «سروە» كە ئەۋەدەم لە «ورمى» بىلەن دەپۋە و
سەرنووسىدە كەي «ھېمىن» ى ھاپىزى و ھاۋالى «خالىمىن» بوو:

نىۋ

بىگ و خانى ئۆيىگە پانگىن و پەش
بەختى مېش ھەر پەشە بۆ مىن پەشە بەش
تۆ برا زەينى ۋەزەۋشەي مىلگەچ
بۆ مىن كورد سەرى چۆن ئاۋەتە ھەش
خوتىنى ئەۋەتە ۋەزەۋشەي ئەۋەتە پانە
پەنە مېسكەي كەۋىن ئەخشىنە و گەش
ئەي گۆنەم ئەي گۆنى سەرتۆپى جىھان
ۋەك ئەۋەتە يادى دەكەي يادى ئەۋەش
گۆنەمىلاقەيە كۆنەي گەشى تۆ
خانى سەر گۆنەتە تۆۋى خەشخەش
كارى ئەمىن و تۆ ئەيگە نىزىكە
تۆگىانى مىن و مىن بۆ تۆ ئەش
«سروە» گىان بۆچى گەنە لىت بەگەن
ۋەكە خۇپان بى ئە دوور ۋەك كەنە بەش
ۋا ھەتە ھەتەۋە مەيدۇرئە
ھەنە خۇي نايەنە دەرىچى دەمى كەش
مەۋەيى شانە دەنەم ھەنەنە
بەشكەۋ بۆم بېنە چەنەنە دوو شەش
زوقى زەنەنە گۆلەن دەۋەنە
ۋەك بەھار، سەۋزە بە ھۆي ھەۋر و كەش
شەيىرى «خالى» ى تۆۋە نىۋەنەي ھەيە
ھەر ئە «نېران» ەۋە تا «رۆم» و «جەبەش»

چوار بهند

بؤ دښکي به خهه دوو چاوی به خهه
 سهر هه ټيټه بېينه هاتوهه
 ټيټه هه باسی گيسک و بزڼ و زه
 گيژي ييژينگ و راتله قاني کهه
 وهخته بېسي له هاتوچوی پر تهو
 بانگي خه ټکي دهکا به دهنگ و بهقهو
 بوچی داو ملکي خوو به گيت و برهه
 دهستکه به قسه زهلام و توندويته
 تفکه لهو مه جليسه و هه ټيوه به شهو
 قهت نه لاواز دهبي نه پشتي جدهو
 وهکوو نه سپي به کار و قوز و قه لهو
 له گه ټي چاوی نوستوویي خه وخه
 لهو به نه میان ده ټي نه ویدی بهو

سهيری کونستانى خوشه قاسپه کوه
 ئيستن کهي وهختی باسی چا و خهوه
 هه موو دنيا گه يی به دلخوازی
 سهيری که وهک گه نم چلون کهوتیه
 وهخته گيژ بی له نیوی لهو گيژه
 دېته گویم وا سه لاجی نه ییووی
 بوچی رهنجی منوو به فیرو دا
 ههسته نهی کورده راکه «ژبنو» یه
 گه وړه ی نهو کومه ټهش که گویی پینه داوی
 سواری نه سپی ته بیعه تی سوارم
 میله ته دهردهکا له دهس دورژمن
 «خاله» گیان شیعت ئاو دهرژینئ
 وا دهبینم دوو کورد دهست ټیک دا

به هو میدی خودا و پیغه مبهه

به دلی گهرم و چاوی سوور و تهر

کوردهکان چیدی سهر نهوی نابن

ههر نهوهند نهختی بؤ خو ئازاین

بؤ گه ټي کوردهکانی بن کس و زور
 خو ره هاکن له گورگ و بهستن کوږ
 دهرژي فرمیسکی چاوه کهم چورچوږ
 ناخ بؤ چند پیاوی ژیر و سواری شوږ
 لهه خلاسمان بکا له ترکی توږ
 بؤ عهوام جوان ده پیچنه وه سهر و پوږ
 کاتی دیکهش لیان دهکن جلوو جوږ

زور له میژه که نه من ههه چاوه نؤږ
 که ی به دلخوازی خو دهگه ن داخو
 هینده دهخوا خه می نهوان دله کهم
 گوئو له ئاواتی من بی ئاغات
 لهو ره هامان بکا له توږی عه ره ب
 گه ټي شیخ و مه لایه کان تاکه ی
 ئیستن مالیان دهخون به مفت و خهزا

دین و دنیای نهوان و خوشیو کټور
 ټیر دهبنی وا نهوان دهگه نه هی گټور
 راست و پاک بن درو نه مینی نه گټور
 نوکه نه گوی، بلیند بگه نه ملی شټور
 نه بوخ نه زگه گانی وا مچ و موټور
 دوست و دوژمن چ زیره گه و پسرټور
 ژن و مندانیان به زیر و هرټور

دوستور نهو خه گه نه نه گرت نا بو
 نابین چنه زه پیل و زترگه و نون
 تیتنه گش پیماوی چابه نه چو پیو
 دوست به چاوی خه و انودا پینن
 نهو هیله رنسی راستی بزگاری
 «خاله مین» لیکه ده گانه وه بوټان
 پیماوه گانه به سهر و به دزی ده تین

به هومیلدی خودا و پیغه مبه
 به دلی گهرم و چاوی سوور و تهر
 کورده کان چیلدی سهر نه وی نابن
 ههر نه و نه نه ختی بو خو نازابن

چونکه حیی کورده دهس بنی سهر سینگ
 گه نم و جو چان و پوول جرینگه جرینگ
 هه نو که وتوتنه نیوی قاز و هورینگ
 بووخنه بهر هجووم و بهر شیلینگ
 نه بناگوینو نه دهن به پاچ و تونینگ
 سؤفی شهو یا هه و اخورانی گزینگ
 نهک به حیره به خووی و رینگه رینگ
 کسوری که رویش کوو بو بیتنه پلینگ
 بو عهرهپ داندراره گیز و گوینگ
 نهک به شه رمیونی و به مینگه مینگ
 چوکی زل کوله واره بی گونزینگ
 هینده دهگرم نه نیوه من به رینگ
 چنه به سوزیکی خوش ورینگه ورینگ

بجو لای کورده کاکای ژیر و زینگ
 پیی بی «خاله مین» ده لی ناگهی
 عهرهپ و تورک وا نه نیو کوردان
 هه رینا دیو به توپ و بو باران
 زور چه توننه که تینگه نه تاکوو
 پیماوی دنیایی یا خودایی بی
 سهر به خووی و گیسر ده خا هه ردوک
 پیشه یی پیشینه و ره چاو گه نه نا
 شوننی وان پیماوه تی بوو و نازایی
 نه هه موو هه نه دهران بلین به هه را
 رینگه ون بو خو چیلدی رینگه مه کون
 باوهرم پیی بگه نه که بونگو یه
 دوتنی بولبول نه نیو گولان ده گوت

به هومیلدی خودا و پیغه مبه
 به دلی گهرم و چاوی سوور و تهر
 کورده کان چیلدی سهر نه وی نابن
 ههر نه و نه نه ختی بو خو نازابن

ملکی کوردی هه ژاری پر کوپ و کال
 کام عه مامه عه مامه یی به درۆ
 جیی هومید نین نهوانه بۆ هیچ کهس
 که هه مووی تازه پندهگه ن تازه
 نه و کچانه ی که دهسته دهسته ده پۆن
 شووش و کێلگه ردن و به ژن باریک
 داوای باریکی ناسکی بسکیان
 بیجگه نه کوپانی کوردهکانی خو
 نه و کوپانه ی که روو به مهیدان دین
 وا به سه ر دوژمننا دهگورپینن
 نه و قسانه ی گوتم له جووی پرسه
 به قورینی گرتوووه عه مامه و شان
 کیهه شان، شانی گۆنگه ل و تیتان
 مهگه ر نه و کیزگه ل و کوپ و مندان
 وا خه ریکن حه وا دهدهن بای بان
 دهرفینن دلان به چاوی کال
 شوخ و شهنگ و له بهر دل و لیوان
 دهگری سه د که یقویاد و پۆسته می زان
 به هوموو کهس ده لێن سروسپال
 ده رده که ن تۆپی زل به دهست و زوخان
 وهک له که رویشکی هه لده کشی ته مان
 دهست له ستۆی دهدا و ده کیشی و دبال

به هومیدی خودا و پیغه مبه ر

به دئی گه رم و چاوی سوور و ته ر

کوردهکان چیدی سه رنه وی نابن

هه ر نه وه ند نه ختی بۆ خو ئازابن

بۇ براگانى ئەر زەرۋەم

خىزمەتكان دېتە گۈنم سەدائى پۇرۇ
دې ئە جەركان ھەناسە وەك بۇسۇ
بۇ براگانى «ئەر زەرۋەم» تېكىرا
چاۋ بە ئىمىسك و ئېگى دەست ئەرۋۇ
بە ھەناسىكى بۇچىروك پىئو
شوانەكان بۇ مەپى دەگەن ھۆھۇ
تا بەكەي چاۋ ئە دەست و مەكەچ بىن
بۇ ھەموو شىتىكوو خەكى ئىيى بۇرۇ
ھەموو كەس خوارىنى بۇتە شىر و شەكەر
ھەر بەشى كوردەكانە نان و دۇ

«ماملی» م بولبولی کوردستانه^۲

«ماملی» م پیی بلی دا بیتنه سه ری
 دل بیرژنی هه ناسه ی گهرمی
 برقینی له دلی کول هوشی
 پیبکه نی رۆله له دهس چووی رهشپۆش
 ئاخ و داخیکی له سه ر دل شاخیکی
 «ئه زغه ر» و «باربود» ی پینازی
 «میه می» کاتی ده خوینی به هه وا
 «جوانه مهرگت» نه وه مینای خاکه
 دهنگی تو دوژمنه بو مشک و مله
 بلی گورانی به کوردی دم دم
 تاکوو ساریژ بی له دل نه و که وه نه
 دلی مهشکینه له دنیا به سته
 هه ر بژی، نه مری ره بی به و زووانه
 دل برینداری مه هه ر کارت بی
 نیشتمان گیانی من نه و رۆت باوه
 مه سه لی کوردیه ئاو و گلی مه ی
 شه و و رۆژ خواردنی خوینی جگه ره
 خوین به شی خواردنی کوردانه مه گه ر
 له گلینه م ده گلینه م ده پیرژی
 نۆره گورزی مه بده ی رۆژ و شه وان

بولبولم وا له قه قه س هاته ده ری
 بورینگینی به دهنگی نه رمی
 بچریکینی به دهنگی خوشی
 رارقینی له دلان ده رد و په رۆش
 راپه رینی هه موو ئاخ و داخیک
 دهنگی وا خوش و چریکه ی بازی
 له نگه ری دهگری به بالنداری هه وا
 «سووره گول»، «لاله به ده ست» ت چاکه
 «یاربار» ت گوته فینگیای دله
 «خالی ریبوار» و «هه لاله و زه مزه م»
 خاله گیان ده مده مه تۆش بۆی بو نه
 خالی خوشت که به ده نگت مه سته
 «ماملی» بولبولی کوردستانه
 ده ی ده ی نه و دهنگی برینداری بی
 تاکوو نیشتمان بی به به زم ت ناوا
 نیشتمان ریشه یی جهرگ و دلی مه ی
 خالی من چونکی گه لی ده ره ده ره
 گه ر ده ئیی چون ده خوری خوینی جگه ر
 به ئی خوین جهرگه به فرمیسک نه پژی
 نه ی خودای گه و ره هه ئینه گری له وان

ئینچه لیش بیتنه وه نۆره و که ره تن
 تاف و ماف و هه ل و هات و هه ره تن

^۲ به مناسبه ی رهاپوونی «ماملی» له «ساواکی» جه هه نه می «حه مه رزا شا»

راوی شافی

ده جي ٻڙ پاڙي شاخي و ڏهه سڀي پيٽيه
 مڱاڻي ٻڙ ڏهه ماني ڄاڙو هڪاڇي
 نه ٿيو ڪورڊان نه ٻي ٻاڙي نه ماڻهو
 نه ڄم نه و ڪاره هيچ و ڀڙو ڇو ٻي ما
 هڪ ڇي ڪردم دوا ڪه ڪي شهر ڀڳ و ڀڳ
 به ڀڙي ڏيڻ هه ماڻهو گهوڙو ٿيڻه ڙڙ ٻار
 گه پيڙ ٻو ڏهه سڀي پيٽيه ده ڇي ڇي
 ده ڇي وڳ ٿيڻه ڇي ڙڙڻان و ڄاڻي ٿي

نه هه ندراون دهبينني قه نه نه كيشنيك
بسوورپي پيداهه گهي ههر بهه زووايه
كه روي و پينگه يشتي تپيدهه گهي كيكي
كه ههر به نه دهدي خوداي و هيچي ديكه
نه وي روتيت نه بوو هيچ خورگه برپا
دهميت پر پينگه نين و شاداماني
نه گه ن كوردايه تيشيت ناكوتني دانسو
سه رت دانه نوئي بو فهرماني فيلي
نه گه ن يهك بني فروفتيل بو خودا بن
به نرخی خویني نال و بييري ژيهرت
نه سوئي نه و خاكي خوين شاخوداخوو
نه دهر دهرگي مهش خويان دهكهن گيل
نه تو تركي له كينوي يما نه دينوي
به خاك و خوین و ناور و ناو و نايين
برايينه وهك چراينه تيك خراينه
نه نيوخو تيكه نيكه و بهش بهشم كهن
چه ليك ريم نادهني بو پوولي بانگي
هه جي يمتي زوومه بساك دودروي

ئه‌وى ده‌یه‌یی پیاوه و تاجی پینه
 درین بۆ گاتی نه‌ه‌پ و راوه‌تاجی
 به‌ خه‌دا شگانه‌وه نه‌و بیر و راوه
 نه‌ ئاگاریکی چاکم ئه‌ به‌جی ما
 نه‌ زانستیکی باشم خسته‌ سه‌ر ده‌ک
 به‌ جوانی راوه‌تاجین پشه‌ بوو گار
 به‌ ئه‌ سه‌ر گه‌س به‌ مندانی نه‌بی پیر
 شه‌و و روژ راوه‌ری و دوس‌به‌تال ئه‌

نه ميروونه نه ميشهنگون و ميشيک
 نهگهروک مانگ و روژ و حودتوانسه
 نهگهروقهسهدهگهي تا پيت يلتم ردي
 نهتوش بنپادهمي وهگ خه لکي دیکه
 به نازادي له دايک هاتييه دينا
 دلت پر بوو له هيووا و کامه راني
 بهلام نيستی له تاوي نان و خانوو
 له نهستوت ييتسهوه زنجيري ديلي
 له پيشدا يه گنديگير و يه کسه دا بن
 له پاشان سه ربه خوئي يينه گيرت
 قوري کوئ کله به سهر خومدا له داخوو
 که دهیکه نه لهو گهلي درپرده پيشيل
 ترک يتمان ده لين نه ي ترکي کيوي
 ده لين فارس نه مه و کورد نارايين
 عه ربه ديت و ده لي نيسه برينه
 خه ريکن يهک چله لي چاره رشم که نه
 دونه بو ده مخنه بهر توپ و تانکي
 له قه مچي بو سهرم سه رياک دهگروي

كه له مچەت دابەری دەست و پەلی من
جلی نەرم و وەتاغی گەرمی تۆ بێ

لە کویتێ سازکری بەرگ و جلی من
بەشی مەش نانی جو پینخوری دۆ بێ

كه نەرم پیت بەجی دێلم زەوی خۆم
نەگەر لەو خاکی کوردستانی خۆم
نەگەڵ تۆش نابێ بڕوا بزگوریکم
نەگەر مردم ئەمیش گەنجم لە جی هەن
نەری ئەی گەنج و لاو و کیژی کوردی
نەوانە کوردنۆین و زۆل و بیژوون
پەری نەگری هەتا ئەو تیرە پیسە
نەری ئەی کیژ و لاوانی جوانم
دەزانن دەرد و دەرمانی مە چۆنە
لە خۆن زیاتر کەست دیوہ براکا
نەمن کردم ئەتۆ نەیکە ی دەغیل بێ
بخوینن شوان و گاوێ مەزن و میروو
نەگەر نەخوینن ئەنگۆ پیم بلین چن
بە زانستی شەقامە کویرە پێکە
هەموو فێر بن زمان و دەرسی کوردی
پەرت وەرگیرە با نۆری «عەزیز» بێ
عەزیزم پیت دەلیم دیسان عەزیزە
نەتۆ پیم خوشە خواناس و بەدین بی
سەرت دانێ نەگەڵ جەرگی کەباب
نەحایشینی کە بۆ نامانجی خۆمە
گوێت سوودانی و چاوت حەشەش بن
«رەزا» و «جەعفەر» و «ئارام» و «نەزەر»
دەزانی یادگاری خۆمە «میریەم»
نەوانی دیکەش هەر سێ خوشکی خۆتن
نەمن پیم خوشە دوکتور بۆ هەژاران

بە پۆژی پوون ئەکەم لێنی شەوی خۆم
رەپالەم نای دەزانی جا چلۆنم
دەزانی ئەو دەمە ی جا چۆن کوپیکم
سەگی زیانی خورۆ لەو خاکە دەرکەن
دەهەستن راویان نین بیژی کوردی
لە کوردستانی با بیان توون بەتوون چوون
دەغیلتم خویتی جەرگیان هە ئەلیسە
بە چاکو داوەتێ گۆی بۆ قسانم؟
برینی ئیمە چەن ناسۆری کۆنە؟
بە دەستی خۆی لە خۆی مانی خراکا
دەبەس بێ تەبەکە ی تەو تۆوہ دیل بێ
ژن و پیاو و کوپ و کچ جوان و پیروو
لە هیچ بانکیک و بازاریکی ناچن
نەزانی شار دەکاتە کویرە پێکە
دلاوایی و سواری و رەند و مەندی
مەرگ بۆ جوانی نامۆخواز و حیز بێ
لەچی را پیتۆویە بابی تۆ زیزە؟
لە ژێر فەرمانی من ئەسپی بەزین بی
لە پیناوی دڵنێشی دایک و بابت
«عەزیز» باوەرکە بۆ قازانجی تۆمە
نەهێلی کەم سەواد و چارەڕەش بن
«سەلاح» و «زینەت» ن شەش دانە گەوہەر
دئی رابگرە وەک گۆل بۆی بە مەلەم
لە جیی جەرگ و هەناو چاو و یرۆتن
وہ لانی مەیلی خاوەن پوول و پاران

ئەوانىڭ زىگىزلى و بىي گاروبارن
 پىرۇفسىيىنى ئە لاي خۇرئان سەرۆكى
 ئەمىن پىيىم خۇشە يارى بىيگەسان بىي
 ئەوانىڭ بىيگەس و پىشت و يەنەن
 بە دىل تىگۈشە بۆ ئەو دەستە دىلە
 خۇدايە وەگ و تىم تىو پىشتىوان بىي
 «ئەزىز» م بىي بە دارىكى بەرى كەي
 مى و «كەيز» و «ئوبەيدونلا» و «كەولا»
 «ئوبەيدونلا» و «كەولا» م بىي ئەواو بن

ئە سەر شانى گەنى خۇ تۇرسەبارن
 گە وردىيان تىيەمپارمىنى بىيۆكى
 دىلى ئاپىباوى و خۇشە تىسەن بىي
 ئەدانى خاۋەنى سىوچ و گونەن
 دىلت بۆرەن بىيىتە دەستە چىيە
 ئە سەردو و لا بەرەت بىي گەشتى وانى بىي
 ئە شىتان و ئە شەيتانى بەرى كە
 بە رىي راسىتا بەرەن گەيتە ئەولا
 بەدىن و دەۋلە مەنەد و شەنگە لاو بىن

دىسان «ئەزىز» دەۋىنىم

ئەتۇ پىيىم خۇشە جۋان و رىكوبىگ بىي
 كورم رووخۇش بە ئىوچاۋان كوشا بە
 ئەگەر دەخۇرئى بۆ زايەن و مامان
 ئە دانىشگا مەچۈ ئىو دەستە بەندى
 ئەچى وا يەكەي كە ھەس كەن بىرۈھەستە
 ئە دىل مەرونىكە بىيىرى «داروبىن» ي
 دەزانى خواپەرەستى چەن گرېنگە
 ئەمەن ئاپىدەم بە تەختى شاي زەمىنى
 خۇدات ئە ئلا بىي پىتەمبەر مەمەد
 بەزى خوا داگرى ئەمەن و ئەتۇ و وان

ئەگەن ھى ئاخەز و ئالىيى ئىك بىي
 ئەسەر خۇ گەم دوى بە و پىباوى چا بە
 فرىدە پوۋشى مامان و ئەمەمان
 ئە ئىو كوردان پەسندە قوۋل و مەندى
 «ئەزىز» بەقسەم كە تۇنەو چاۋى مەسەت
 ئەرتى مەلىموۋنى لادەو مەچۈە شۇنى
 كەسى بەر رىكەدا بىرۈا زىنگە
 گەسى جى سىۋجە ھەتۋانى بىرىنى
 ئەتۇ و قورئان بە تا ژىر بەردى ئەلەد
 ئەمىر و مەزەۋە تە شۋان و گاۋان

نان و هه‌لوا^۴

برا بیستووته دهنگویاسی خوش و تازهی ئهو دوایه
 له هه‌ر لایه هه‌رایه گۆرپیه هه‌لپه‌پکه‌یه کایه
 له پاش چهن چه‌رخێ چه‌رخێ چه‌پ که‌رانی خوازی دواپی هات
 ئه‌رێ خه‌ونه، ئه‌رێ راسته؟ نه‌خیر وا لوتقی مه‌ولایه
 ده‌زانم بۆچی توو ده‌گری، ده‌زانی بۆچی من ده‌گیریم؟
 هه‌موو فرمیسکی خوشی و شادمانی و به‌نده‌پی خوایه
 به‌ تاقیم کردنه‌وه فرمیسکی شادی و شینی خه‌مباری
 له‌وێ جوان و جحیل، له‌میان قه‌دم گۆچان و دوولایه
 چیه‌ به‌ تیبگه‌م ئه‌منیش چ باسه‌ وا که سه‌ره‌سته‌ی؟
 له‌ خوشیان باوه‌رێ ناکه‌م ده‌لیم بیلیم و بۆم نایه

ره‌بی پیرۆز بێ نه‌ورۆزوو، خوا لیو تیکنه‌دا پۆزوو
 له‌ ئیمه‌ش نه‌خشه‌ بێ سه‌ره‌سته‌ی و ئهو شادی و شایه
 ئه‌وا دواپی به‌ پۆژ و چاره‌پی ره‌ش هات و دامه‌زرا
 سنوور و ئێ‌وشوین و داب و داهاتیش له‌ کارایه
 به‌لام بیستووته هۆ هۆ هیج نییه‌ گۆگۆیه پینوسته
 له‌ داگرتن له‌ راگرتن چه‌توون لای ئیمه‌ ئهو لایه

له‌ سه‌ربازی گرووه‌بان بووم و ئه‌فسه‌ر پیتی گوتم: به‌رخم
 نیشانی شانی هاسانه، که‌سێ رایبگه‌رێ ئازایه!

^۴ به‌ مونا سه‌به‌ی ریک که‌وتنی «بارزانی» ده‌گه‌ل «البزاز» گوتراوه.

بړو جا رانه ووسته نيغوره يو پيش به ټوړ و شه
 دوهاي «خان» و سهر و مايشي پشپوه نه و لايه
 به گزياندا ده چين گهر لانه چن شريان دهگين يه کسهر
 شهري يته لگه ټوان، لاي مه چيژني بووک و زاوايه
 به ټوپا يته پيشم من به تپلا پيشي پندوگرم
 به هوزي يته سهر ريم، من به کوزي دهيه مه دوايه
 وهره سه پري که ټوړي خوي و چاوي لي کوري کوردي
 شه ټوړدي هه روگيځي دهبا ټوله نه بهر دايه
 دهيه نه و خه نهره ي به خوښ و سيره ي راستي ټو دهرم
 ده پيناو نالي نه سپي ټو بي تا هه ي چوڼ و ناوايه
 هريوي ريويه ټوپوهي نه خوي جاري برينداره
 دهنا چوڼ به و زوانه نه و سهيه بوټ دتته رادايه

به بهر هه لهسته کان ده ئیم

دهزانی مانی به جروجۆنگ و داپرژاو چ ناخۆشه
هه ئیویژیره بیما له هه ئیدی رینه ده ریایه
هه ناوت ئی خرابی و داووشیی و داتوئی پۆله
ئه تو یه ئچی ئه تو تیله چی ئه تو و ئه و زار و زورنایه؟
دهر و ژوورت به پیتۆلان و بییری پیری بسپیتره
سنوورانت به لاوی توندوتۆل و پیماوی وریایه
به خاله و مامه و کاکه و براله یه کدی بدوینن
خه یایی خاو و کهلله ی کۆنه ده عیه ت بهرز و بالایه
وه دوو خواناسی مه زنی خۆن کهوین و ههر برای یهک بین
جیاوازی له بهینا با نه مینی شوانه یان شایه
گه ئیش سه رپاکی کۆمه کته و بۆ خاتری خوینی لاوانت
هه تا دنیا هه یه ئیت تیکنه چی ئه و داب و ده زگایه
به هیزیکی پتر تیکۆشه بۆ هۆزی دوواکه وتوو
بزانه چه ن وه پاش که وتووین و کۆزن چه نده ساوایه؟
دهزانی چاوه ریم بۆ کار و پیشه و بۆ قوتا بخانه
دهزانی دل به جیم ئه و خاکه جوانه ئاو و مه زرایه
به بییری تیژ و ئورد بوونه و هی تو و سه رنجی من
ده ژیر چۆکی ده نیین ئه و ئاو و خاک و ئاور و بایه
ده بن ئیستۆدیۆ، ئیستاسیۆن و سینهما و سه نعه ت
ترین و بیتهل و لابرآتووار و ئی و کانگایه
برق پشت میز و جا دایکت ده بهر سیره ی قه له م بمرئ
بزانم رۆک و پیک چۆن ده که ئه و داد و دنیا یه
گوئی گه نهم هه یه و نووکی بنووسم سازه پر جه وه هر
ده جا با کویر بی مشک و رایشه کینی با ئه و ئالایه

سپاسم بڼو خوډا ځانگم بدهشته و ګهوسره ګانيم
 ګهلم دنخوش و ګيږم سډون و ئالان و واديه
 نه پږږ دهرهات و پږږاوا نه زريان و شهمني خوت
 پهنه راکيشه هي خوته سګي مږپړي نه بهر ډايه
 سنوږي پوچ و داتاشاو و ګهري ګوتګوت و لهتلهت
 نه بهيني بهين و هه ګهين نه و ګلونه و داو و هه وډايه
 «تههال» و «ګيت» و «جووني مهن» بلې خوت و تروتيوتو
 به سډرچوو ګاتي پياوځوري، بږو مال، مالي ګابرايه
 جياوازي به دارايي و رهګهز نه دلان ګرانباره
 دهنه دهستم نه سډر سينګ بڼو وه ماموستا و زانايه
 دريږي با نه دهيني ګورت و ګرمانجي دووايي بڼي
 هه مو ګهس پيم بلين «نه و ګاره چونه دوايي» پيم وايه
 نه ګه پشوو و پشتي يه ګا بهن و ګا مست نه چاوانه
 نه ګه هډر پنجوو يه ګادي ګير بڼ و ګا نان و هه ډوايه

مامه كوردە

دەزانى ئەو كەرەتەش مامەكوردە خۆى خېر كرد
لە مائى مېللەتى بېچارە كېسەكەى پېر كرد
هەووەل بە ناوى دېموكرات و كۆمەنەى ژئى كاف
ئەوەى بېركى دەقامى ئەوانى سەرھور كرد
ئەدوايەدا ئەوى وەك چنگ و بال و دندووك بوون
بە يېكى گرت و بە يەكى پېچرى تا هەمووى قېر كرد
وہائى كوردى بە ئەستۆى و ئېكى كوردستان
لە داىە پېرە كور و كېژى بۆچى بېرېر كرد
بلىم چلۆنى فرېو دام و چۆنى چاۋ بە ستم
چلۆنى دى بە قورې گرت و شارى چۆن شر كرد
قەتارى كارى وە هەورازى نامرادى خست
هەتاكوو جۇگەيى فرمېسكى سوورى مەى خور كرد
لە خويى جەرگ و لە دەنگ و دۆپى فرمېسكان
چلۆن كۆشى هەموانى پېر لە گەوھەر و دور كرد
ئەبەر چى جىز و دزى كۆنى خستە سەر مېزى
ئەسەر چى دەقتەرى كوردخوازەكانى درېر كرد
سەقتە پېر پېچرىكى وەدايكى نېشتمانى خست
كراسى عېففەتى و نچر برا بە و نچر كرد
هەتاكوو مەنجەلى هېرشى بە پوولنى جۆش بگرى
بە بېبەزە وەبەرى نېشت و ئاۋرى گر كرد
هەتاكوو دوينى برات بوون لە داىك و بايىكى
ئەوئستى چ بووہ چ قەوماۋە براگەلت زېر كرد

برآيه ناي به شي مني شهويز و سه ننگه كي بي
نه گينه رنوه به شي خوت برشته و گر گره
له باني نه سپي نه چيپ و حلووه، هيتير و گهر
نه غاو و زيني وه ماني قتياسه و نور گره
به خت ته ماي يو و دروي گاري گره كه وي نه ميا
بگورجي له بنه وه گورگي دداني لي گي گره
قيسي هق ده لي «خاله» به شه تي تووره نه بي
برآيه همه ته تي توش مهر نه وه ناي تير گره

پمی تیژی کوردەکان

وەختی نوێژە و بانگ دەکەن جەییە عەلەل فەلا دەکەن
بانگی ئیسلامی دەئێن و مافی خۆ داوا دەکەن
بۆ ئە ئەقل دوورە کورد داوای جەساری خۆی بکا
خەڵکی دیکەش ئێرەرا داوا هەتا جاوا دەکەن
ئەوڕۆ رۆژی پیاو پیتۆلان و تافی کوپی بەشە
تا هەلوو هەلکەوتوو بۆ کۆزی خۆ ساوا دەکەن؟
پمبی تیژی کوردەکان کەوتۆتە سەر چاوی عەدوو
هەر ببزۆی دیبزیون تا بنی ئاوا دەکەن
کورد و کوردستانی قوڵ و لکالکی دوتیکەمان
ئەوڕۆ هەر چۆنی بھەرمی «پیشەوا» هەر وا دەکەن

خاکی کوردەهەواری

ئانی خۆم ئادەم بە ییگانە ی دۆژن پەنجەکی
هەواری خاکی ئادەم بستی پەسیوی پێچەکی
چەپ بۆریتە گەلم دۆژن، وەهای تێراخووم
ئێو و ئووتی دەر بگا تێمیسک و زەردە قنچەکی
گیان ئە سەر دەست و سەرم گۆیە ئە ریت ئە ی نیشتمان
چۆرە چۆر خۆنیم دەرنێژم تکتەکی زلفچەکی
گوا خودا بەو رۆژەگا گوردیش بێتە سەریەخۆ
پایەن و پێ و ئێوەدانی ئەیی قەت گرنچەکی
سەر بەزە ی تۆیە پەنامان خۆ دەنا هیچکەس نییە
دەستی تێگەڕین ئە نائەت کەکی شایە کلێچەکی
سەر ئە مادی را بە بەژنم هە ئادەیی و پیت بزم
بۆ ئە مان بەش کردنی، بۆ تۆ هەموو، بۆ من چکی؟
کۆشکی من خانووی بە قورم و جی و پێ تۆ گاخ و باخ
سەندەنی بۆ تۆیە بۆ مەش هەندەنی سەر چینچەکی
ئەو هەموو کانگایە شەو کۆتیرمە بێ ئەوتە چرام
ئەو بەر و بێستانە زۆرەم نییە قیسیکی قونچەکی
گەر ددانی بێ کەبابم جەرگە بۆ پیرۆکە کەم
ئەو رەنە ی خۆم نابێ بێژنم کەبابی چینچەکی
وەک مە بێ کار بێ رەبی سەر ناخ و باوێشک ئە دەم
مەرگۆو پێوەر بێ بە هۆی دوو نزگەرە و بەرسنچەکی
رێسزی سەریەندەم بێچیش زەینسی رۆژناوایەکان
خۆینی رۆژدەرھاتی چۆن دەمژن ئە گۆینە ی مێچەکی

خاکی کوردستانی خۆم نادهم به سهه «ئوسوی چه رهت»
 یا به عاسمانی قه ئیشی نه مریکایه قوینچکی
 به ند و باوم بیتوو وازم لینی گیانی دینمه بهر
 دهیکه مه نه سکه نهجه بین بۆت خاوه می و شیرینچکی
 کۆمه لانی کورد درشت و ورد ده سهه خاکی گه رین
 هه ره دهشت و کینوی سهوزت را هه تاکوو پسینچکی
 «خاته» خاکی کوردهواری لی کلی چاوی دله
 ناروا لیتی له تله تی که نه شین نانی په نچکی

شۆخى له گەل کاکە «پره‌مان» کورپى کاک «بابه‌گر» ى «قهرده‌داغ» هاوالى ده‌وورى جه‌وانىم له «شاروبه‌ران»

له قسان چاپه‌زه‌كه‌ى «خاله‌مین» زۆر خیل و خێس و خوار
بووه و کاک «پره‌مان» هاوالى «خاله‌مین» هه‌میشه پره‌خه‌ى بووه له
سه‌ر راگرتنى ئه‌و چاپه‌زه و ئه‌ویش ئه‌و وه‌لامه‌ى داوه‌ته‌وه.

چاپه‌زێكم هه‌په‌ ده‌ئێى تێله	به‌ژنى شمشال و گه‌ردنى گێله
چاپه‌كه‌ى په‌نگى چه‌شنى یاقووته	بۆنى وه‌ك ميسك و عه‌نبه‌ر و هێله
ناشقى ده‌ست و ئیسیتىكانى وین	ئێره‌را تا ده‌گاتسه هه‌رمێله
هه‌نده‌سوورێ لهار و چا ده‌روا	خۆش‌ج‌له‌و وه‌ك كه‌خێلى سه‌خێله
هه‌ر كه‌سى په‌خه‌نیكى ئێ ده‌گرێ	دژیه‌س‌نن‌دیکى خواوه یان گێله
چاپه‌زم چا ده‌دا به‌ د‌ن‌خواى تۆ	چ‌ت به‌وه‌ى داوه ساغه یا خێله
کاکه «پره‌مان» به‌ مه‌رگى تۆ شه‌ع‌رم	هه‌ر جه‌فه‌نگه و به‌را ده‌مشێله
یان ته‌ماحت په‌به‌ر نه‌نیشى و بێى	به‌و ته‌مایه‌ى كه‌ شێله وا و بێله

«حاجى باباغا» خاوهنى گوندى «وهزنى» بووه كه له مهلبه ندى
 نتيوان «شنۆ» و «نهغه ده» هه لکه وتوو. کورى «عهلى بهگ» ى کورى
 «خهليل خان» ى خاوهنى ئاوايى «سيچان بلاغ» و تيرهيه کن له «بابا
 ميرى» يان كه تهوانيش تيرهيه ک له بهگ زادن. زهوقى شيعرى هه بووه و
 زور جار شتى بۆ «خاله مين» نووسيوه و تهویش وهلامى داوه تهوه.

پيرۆزبايى جيژن له «حاجى باباغا» ى «وهزنى»

ئه شعارى خوش و باش و له بار و له باوى تو
 بوونه مه به ستى مانى هه تا چه رغه ناوى تو
 پيچى منت نه به سته سهر و قاره پيت برا
 شه رته منيش نه چيته سهرم قهت گلاوى تو
 ناگرى له خوت كه وەرگرى شووشه ى گولاوى مه
 متفه ركه بوچى بو مه نه چيرى گلاوى تو
 كه رويشكى تينه بهر بوونه كوژراوى وهزنه بى
 بو سه نگه سيري «هاشم» هكه ى نيويراوى تو
 كه رويشكى تو نه هات و نه دى پووره بيره بو
 نانيرو كه شك و له منى وه چاوه نراوى تو
 خوزگه بيينم ئينچه له كەش يايى دووه مهيت
 تيك هه لگلى و بگه وزى له داوژن و داوى تو
 هه رچه ن دليش و تووردم و قه ئسى له سهر هه قم
 ديسانه كەش هه ميشه ده ئيرم سلاوى تو

ئەو گۆڭىرىياتىدە گە بىز مائىگى رۆژۈدەگەن
 رۆڭرا زۇڭويىكا و گەباب و چالاي تۆ
 بەشبارە ملگەچ و گىز و پووتوپەجائى دى
 تىريان دەگەن ئەوانە ئە گۆشت و پالاي تۆ
 بەشيان دەدەن گىچ و گىرى داناي دى گە دىنى
 يا ھەر چىزى دى جەرگە و بىزى دى دوو چاوى تۆ
 بۆخۇتە «ھەمزە» خانە ئە «پەھمان» ئە چۈڭە ئە
 شىشى گەبائى گۆپە ئە و تازەزاي تۆ
 ھەر ئەمەن و تۆ بىغۇڭ و ئەوانىش بە چاۋەز
 گىرا خوا دەبۇورى ئە مەن و دەپەخشى گىراى تۆ
 پىرورم ھەمىشە دەستى بە دەسنىڭ و پۇرۇۋە
 بۆيان دەنىرى گەۋچى شۆرىيە تىراى تۆ
 «خان» تە بەدەستى چاگەبى تۆپە بە مەرگى تۆ
 ئەيىنا بە مەن چى بەرگى دىرا و دراى تۆ
 ھەر دەۋەمەندە و شاد بى و ئىھان و دىن دروست

پىرۇز بى چىزنى تۆۋە بە «پەھمان» و «ھەمزەخان»
 يىخاۋا ئەيىرى مەرگى تىروسكە و ھەناۋا تۆ
 شىيەرم ھەمەۋى جەفەنگە ئەبەر خوشەۋىستىيە
 گەر ھە ئەدە ئىم بە تۆ و سەرۋىچى پالاي تۆ
 گارى مەن و تۆ ھەرچى ھەيە و چۆنە دەگوزەرى
 گارى ئەوان چەتۈۋە بىرا بۆ بەساۋى تۆ
 ئەى كوردى خاۋەنى پەگەزى پاك و خوتىنى گەش
 تاكەى زەۋى بىنەخشى بە خوتىنى جىماۋى تۆ
 ھەستە مەۋەستە كاتىكە ھەراگە ھەراگەيە

ئەى گيانى من مەرى دەبەر ئەو بەزنى لاوى تۆ
 دەس دە تەنەنگ و خەنجەرى خۆت و ھە ئىكەيە
 ئەى نا بەكارى چى دى ئەشى داتولاوى تۆ
 بگەرە بکووژە بنجە پامالى، وادەيە
 تىكىش كىنى دوزمىنى يىگانە گاوى تۆ
 تالانى يىنە مالى و خاكى بە توورەكە
 تەختىكە تاكوو بستى تەختى پقاوى تۆ
 ئەى كردگارى بوون و نەبوونى ھەموو شتى
 ئەى پادشاھى گەورە ھومىدم بە ناوى تۆ
 مەزارى كوردى دلى بە خەمى تازەداچناو
 چاودەئىرى چاودەئىرى تىنووى شەواوى تۆ
 ھاوارە ئەو تەپومزى زىستانى نەگبەتى
 نۆردى بە ھارە خۆ ھەردى تاو و ساوى تۆ
 ئەى پىشەواى كورد و ئەرى تاج و سەرودەم
 گيانى من و ھەمانە ئە پىناوى ناوى تۆ
 بنوارە چۆن بە سۆزى دلى دايكى نىشتەمان
 دەستەودوعايە بۆ تەمەن و خاك و ناوى تۆ
 ياخوا بىزى بە شادى وەبەرى پىشكۆى
 ئەو باغى تازە پىشەچەقاوى پوواوى تۆ

زیربونی خیزانی «خاله مین»

«خاله مین» خیزانی

زیر دهین و «حاجی» ش

ئاوای بو ده نووسن:

خوزگه به و سان و پار و پیرارت
ره خنه ناگرم له کار و گوشتارت
بویه گوراوه ته زری رهفتارت
سه خته جهریان و هیجری دلتارت
گورت و گرمانجی بییم به هاوارت
بیگه زنی مار زمانه به دگارت

دینه بهر چاو و تار و ئاکارت
دهگه لم بی مهیل بی سه د نهو نهش
بییم له ژوورئ په شیو و دنگیری
ههقی توپه که من ههرا موش که ی
گه دهه ره موی بچم به شوینیدا
سپه نیم لوتفی تویم له بیر ناچی

زیزوونی خیزانی «حاجی»

خۆش ئه‌وه‌ی هێنده
پیناچی خیزانی «حاجی»ش
زیز ده‌بی و «خاله‌مین»
ئاوای وه‌لام ده‌داته‌وه‌:

باوه‌رت بێ نه‌ما خه‌م و خه‌فه‌تم
هێزی گه‌وه‌نده‌ی پشتی که‌مه‌قه‌وه‌تم
له‌مپه‌رێ راگری له‌ ڕێ و په‌تم
خۆ له‌گه‌ڵ تۆ هه‌میشه‌ خۆش سه‌حه‌تم
هه‌ر له‌ تۆیه‌ گوێ سهری سه‌په‌تم
تازه‌ ده‌روا له‌ ڕووم سه‌میل و خه‌تم
به‌گوڕ و هێز و سوڕی سه‌دکه‌په‌تم
ئه‌ی درێغ بۆ ده‌می هه‌ل و هه‌ره‌تم
ئێستێ داشکاوم و شه‌ل و شه‌که‌تم
چیدی نه‌ژێنمه‌وه‌ خه‌له‌ت په‌له‌تم
مالت ئاوا بێ چه‌نده‌ په‌رمه‌تم
که‌چه‌ ئه‌م‌گیان هه‌تا کوو هه‌تخه‌له‌تم
هێزی ئه‌ژنۆم نه‌ماوه‌ جه‌گی له‌تم
با بخه‌نێنێ من شه‌پۆل و شه‌تم
ئه‌گه‌ هه‌م‌بایه‌ زۆر و ده‌سته‌له‌تم
نوشته‌ و گشته‌ک و گوڕیس و په‌تم
ده‌خه‌می من مه‌به‌ که‌ ناره‌حه‌تم
ده‌سته‌ هه‌تبه‌ستی کوڕدی و سه‌قه‌تم

له‌ سلاوت ئه‌وه‌نده‌ په‌رمه‌تم
ڕۆشنی چاوی پڕ له‌ فرمێسکم
ده‌ستگرمی ئه‌گه‌ر به‌رم نسکو
ئه‌دی بۆ به‌گله‌یی له‌ من ئه‌وسا
له‌و ولاته‌م به‌ تۆیه‌ دلخۆشی
سه‌رده‌میک بووم جیجیل و شوخ و شه‌نگ
شه‌مکی چه‌ن ته‌یار و جلکی به‌پۆز
بۆت نه‌مینم جیجیلی و جوانی
وه‌ک نه‌مامێ سه‌ریکی ڕاده‌شه‌کام
بێینه‌ سه‌ر باسی به‌ینی خۆم و خۆت
ئه‌گه‌ هه‌رمووته‌ دێمه‌ هانا یه‌ت
گه‌ر سه‌کیمی ده‌وا بکه‌ سه‌ری خۆت
من له‌ سوێی تۆ که‌ دووری دل‌داری
تۆ به‌ ئاوی هه‌یاتێ پاراو به‌
بۆم ده‌هینا یه‌وه‌ به‌ مه‌رگی خۆم
هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ کار ئه‌کا له‌ پیرێژن
تۆ، خودا بکه‌م بگه‌ی به‌ ئاوات
حاجی‌گیان وا له‌ شایێ تۆم نووسی

دېسان شاعر «حاجی باباغا» و وه لامي «خاله مين»

«حاجی باباغا» دهنووسی:

چیزت پیرۆز بیت «خان» دهکهي دلسۆز
نوښي گياڼت بیت پوښي پوړ خوشي
بیري پو «کهریز» بیکهي به سهرهؤز
ماستي داددهستي، خامهي خات پیرۆز

وه لامي «خاله مين»:

براکيان چيزني خوشت پاک و پیرۆز
به لام شيرت وهکوو هي پساوي پيره
دهنا وهک چاوي پساوي خيس و خواره
نه تو له منت وه چاوه ماستي نهستي
له نانيشکيتنه ترشيچاتي دولتي
دهستين هه تاوده سيوه شوړه ميلاق
له گه ن من پنگوهره پنگوهرنه بين با
بيسوره شاعري تو ښکايي دلنه
له نوښ و روژوکانت يهک نه خيچي
له لايهک هه ليدستي لايهک دهفيچي
يهکي هه ليدتي نهوي دیکهي دهفيچي
نه مېش هي تو دهزانم تا بنی چي!
گهر و دوشاوي ورميشت له ليچي
له عهري رايه هيشووي تاکوو ميچي
دهنا نابروون دهچي کاکه به هيچي
بخيچي يان بقيچي يان بفيچي

سالىكى «حاجى باباغا»ى وەزنى لە «جەلدىان» بەلگىنى بە
 «خالەمىن» دەدا كۆمباينى بۇ بىئىرى و گەنمەكەى بۇ بدوورپتەوۋە وا دياره
 لە كاتى خۆى ناتوانى وەعدەى خۆى بە جى جىنى و «خال»ىش بەم دوو
 بەيتە وەلامى لى دەنپىرى:

حاجى گيان كەى دەنپىرى تۇ كۆمبا
 تۆرمىزىشى لە لىئىرى پىسپىس بى
 خۆزگە كۆمبايەكەت تەگەرگون با
 لىئىرى و پىئىخورى سەرەوېن با

«حاجى
 باباغا»ش كە ئەم
 شىئەرە دەخوتىتتەوۋە
 لىنى راناوۋەستى و ئاۋاى
 وەلام دەداتەوۋە:

جوابى بريا خۆزگەيە لىم توورەبى يا بەكوژى
 خالە جۆى خۆت ناۋەشى بى گەنمەكەت سىن بىمىرى
 قايش و گاست كۆل و پىسپىس نىر و ئاموورت شكى
 تىبرى تۆۋت بىدى تۆرپەت كۆن كۆن و تۆۋت رۆزى
 گايەكەت بىرى بە دەردى لارەشە، كەل خىشە
 مامى جووتىرت چىم ھە ئلوۋشى لىكى ھە ئمىرى
 چىلەكەت گۆلەى گىرى گامىشەكەت بىتچوۋى مىرى
 مەشكەكەت قەت تەر نەبى ماستت لە شوۋەيدا بىرى

دېسان شیعري «خاله مین» و وه لامي «حاجی باباغا»

«خاله مین» بو «حاجی باباغا» دهنوسن:

ده نین حاجیگ هیه له و بهرزه و نه
له مهیدان مه پیری نه سغه دیاره
هه وو گار و شتی رنک و به نه مه
ده بی بوی له خالی خوی نه پرسی

ده نین بو قه نگرینش چاته ورمی
نه دی بوی نه ویش ناباته ورنی
له ورمی راده بیسری مانگی دوشاو
له پاشان بیته وه بیت وایه چو ن بی

«حاجی باباغا» تاوی وه لام ده داته و:

له حاجیت بو وه چاوه چوونی ورمی
نه وهی زانیوه پورت وک بزوتسه
قسهی خوشی نه گه ن من ژه نه مووتسه
نه گهر راستت دهی کارم له پاشه
چ نوبو وکیکه بتوانی نه دا کو ن
له سهر قه ندی له من زیری براهم
بلا قه ندت خراب و جی رشت بی
نه من رازیم به تو نه مها به شه رتی
چ بی نینسافه خال لیسان نه پرسی
ده هن له ق حاجی داواوی دهرنسی

هه زار عذبت به سهر هینا به حورمی
چه مووشه گاشه ده شکینی به جووتسه
عیلاجی ناکری چاره م سکووتسه
له خوت مه روانه حورمی بوت به لاشه
به نشتوو گشته کان دهیکه ی شل وشو ن
په شیهمانم له کس سه وایه ناکه م
نه تو بیده ی به نو نیدی به هه شت بی
نه کا پورت نه ونده پرتسه پرتی
به تی ناهق له هق په سمه بترسی
نه گهر چیدیکه توندی بکیشی دهرسی

وهلامى «خاله مين» بۆ «حاجى»:

له خوا زياتر له كىيه تين و ترسم
گوئى دهست و دلى نهو پياوه مه زهم
به نه توار بۆ گهلى يارانى كاكه
له ره زمى رۆسته مېشت نۆكه ريكه!
دووانى وهك نه نېشتهن بېژى كوفره!
له دهمدا موو دهقه شىنى به بېرى!
له گيانيدا نه مېنى نېش و ژانى
به دوورى كهى له كوئىرى و خواوگېرى
به لام جوړىك نه بى ياران نه ناسى

برای گه ورم ده بى بۆ لیت نه پرسم
فیدایی حاجى باباغاى وه زهم
هه موو ئاکارى رېکو و پىك و چاكه
له به زمندا هه تهم شووپاكه ريكه!
جووانى یوسفى كه نعان و ميسره
له چهند مېترى كه ئى دهنگیوى تېرى!
خودا چابیتته وه زوو هه مزه خانى
زه لام بى چووكه له ره حمانى زېرى
به بېلیون كهى له بانكا نه سكيناسى

«حاجى باباغا»:

ئه گهر بشكىنى لېره دهشكىتن
ئه وهى ناشكى به كهس ژن دهشكىتن
له ناغايان دهدهن سهيدان دهژىتن

ئه هوا بۆم ناردى كووپه و نهيشكىنى
نه ئېى حاجى دهترسى و خۆت دهزانى
له شا تاكوو گه دا بۆ ژن كوئيوه

وهلامى «خاله مين»:

به دياريت ناردبوو بۆ خاله مينه
به سهيدان تا دهگا ناغاترىتن

خودا به زيادىكا نهو كووپه شينه
كه هه رموو بووت ژنان سهيدان دهژىتن

دووباره کښم

ځاځمې چاځوې له دوو باره کښم
ځه کڼه دهېکڼې نه به ترڅه مېره زې
ده لڼې زړوم پڼه کڼه پڼې ده کڼم
ځه کڼه دهېکڼې به رووت و په بهنم
به دووباره و نايدهې به کونم
ده لڼې زړوم پڼه کڼه پڼې ده کڼم

وه لام بو «حاجي مه لا په سووي وه زې»

نه ي حاجي مه لا، مه لا په سوونې
هر چنده نه توي مه لايي وه زه
له و کاره گړې مه لاي به دينم
«در شعر مېليج و در اسيري»
ده ستداته قه لاهم بنووسې وهک دور
گر بېته که سيکې به فر و لاتاو
نه چاکه نه چاووړو نه شووره
به قسه ي زل و خوشي پالده وانه
لهک شوانې له شاخي شوانې پسپور
ده ستينې شتي له خاني تايهک
رووخوش و به پڼکه نين و خوشخوو
مانگې دهکړې دوو کيلو خرچه
به ندم که به ناحه زي دنده خشي
گره يارم و ياخو ناله يارم
تا پرچه دريژ و سووره کولمه

شيعرت نه به کڼ له تاوي پوونې
شيعرت نه به قافيه نه وه زه
ته نه پڼې بخونده يا نه سينم
نه و کاره به کاري باب به ميري
دنيا به له گهوه ران بکا پر
وهک جاله له شاخي دهکړې پتي تاو
حاجيه و له هه موو شتيکې دووره
ماني که دهينسي مامه شوانه
بوې رامه نه چيري تووسن و تور
ليبور دوشي نيه له شايهک
بيستومه دهکاته وه له سووي مسو
کيشاني قز و پساني پرچه
هيوامه که خاني خوي به خشي
هره بووي نزيه کاروبارم
تاجي سهره خوشه ونستي دلمه

داووت

ئەو داووتە پەيم بلى چىيە و چۈن
بەزمىكى تەپ و جەيل پىيىنە
وا بەشە ئەكىكە كى بە كىيە
نيزىكە كە تووشى چەن كە ئەك بن
پىرە وەرە كاتى تىكوشىيىنە
پىرئىزنى كۆم و شايى بايى

با بىيىنەوە باسى داووتى خۇن
تار و دىمەكى «مەلا حوسىن» ئە
ئەو زەمزمە دەنگى «ماملى» يە
ئەو چاوبە ئەكانە بەشە ئەك بن
مىرە بىرۇ رۆزى ھەكوشىيىنە
دىيىتە سەمايە رۆزى شايى

بۇ حاجى مەلا ئەدى چ جوانە
دوورى مومۇچ و گىرژ و نەدوین
پىنج شەش نەقەرىش ھەبن ئە خىزان
دەركەن قوتوقىت و قەئس و بەدقەر
نيسكىتە ئەپىنە ماش و بىرۈش
قەيدى چىيە با خەلە و بلەش بى
باشى ئە جىھاننى داش بەداشە
ژىن لای وى قومارە يان خومارە
خواهیشمە دلت ئە من ئەئىشى
چارەم نەبوو بەفرە پىگىرى كرد
كۆتايى دەكەم بە يەك سالاوت
بە كۆپ و كچ و بى ھەرا و داوا

ئەو داووتە كارى جاھىلانە
دەستىك قسەخۇش و كەيخودا بىن
بوردييە و بەندى ئەممان ئەممان
يەك داووتى پىر ئە شال و مىزەر
خۇراكى بدا بە سۆفى دەرویش
جارجارە نەوارى ماملىش بى
بۇ حاجى مەلا ئەوئەندە باشە
زىاتر ئەوە كارى ھەرزەكارە
چىدىكە نەدەم بەلا سەرنىشى
ئەو بەزمە ئەگەر كە خۇم بەرى كرد
بىمەخشە نەھاتىم ئە داووت
پىرۇز بى ئە خۇت و بووك و زاوا

۱۳۴۹/۰۹/۲۹

«مەريەم» كىچى بېسىت سالاھىيەتە خۇشەن

ئەمەن ھەر بابى جارانم ئەتۇ چۆن
 ئە تاو جۈنەيت و دەردى نامرادىت
 ئە رېنى خوشى و ئە خوشى تۇ شەو و پۇژ
 «رەزا» و «جەھەد» تا ساوان و بۇوان
 كېچم كۆژراوى ياران «مەريەم» سى جوان
 ئە تاوى چىراوى بارانى و كەژانەت
 ئەمەن بۇ داخ و دامماوى و دژى تۇ
 بە جوانى و نامرادى تۇبە سۈيۈندەم

ئەمەن پۇت و ئالى شارانم ئەتۇ چۆن
 وەگۈر ھەورى بەھارنم ئەتۇ چۆن
 ئە رېنى تەورېز و تارانم ئەتۇ چۆن
 ئەمەن وەك شەيت و ھارانم ئەتۇ چۆن
 ئەمەش مژراوى مارانم ئەتۇ چۆن
 ئەمەن وەك تاوى بارانم ئەتۇ چۆن
 دژى نېو باخ و سەيرانم ئەتۇ چۆن
 ئەمەن ھەر بابى جارانم ئەتۇ چۆن

شېئىر

شېن بۇ كىچى خۇشەويستەم «مەريەم» كە لە ماوەى چل و سى سال
 تەمەنى، بېست و سى سال ئە خوش بوو.

بەھارە و سەر و دەردەنماو كەزىزە
 كۆل و بولبول بە يەك شادو سۆكۈر بوون
 بەھارى وام بە ھەكەتەش ئەدىو
 وەرە سەپىرى بەھار و دەم شەتوان
 ئە تاوى تۇرۇزى فرىسكە چۆرچۆر
 بىرا زەينىكە چۆن خەلىپە دىيا
 ئە جەرگى مەن بە ئاۋرى دىل دەبىرزا

ئەدى بۆچى گۈلى مەن مەتە زىزە
 بەھارە و بۇ پەژارە مەن پىتر بوون
 بەلام چ بگەم ئە مەن «مەريەم» ئەدىو
 كېچم مەردم ئە سۈيۈنەت ئە تەوان
 ئەسۈنى تۇرۇشتى دژ دامماو سەرشۆر
 ئەبە سەد خۇرگەيە دىيا ئە بەنىا
 ئە كۆل خۇنچەم دەدى سېس و دەچىرزا

لە سوێت بۆ مردن هەر لە پلە بەندەم
 «رەزا» و «جەعفەر» ت گریان و پۆرۆ
 دەگەڵ خوشک و براکانی ئەسیرت
 هەچی بێناسی بۆ شینت شەریکە
 وەکوو لووساوەکە فرمێسکیان بە چۆرە
 دەتوخا سوۆی لاچۆ لام لە لا دە
 نەکەم فرمێسکی گەرمیش هە ئۆرێتم؟
 نەمێتم «مەیهەم» و وا جوانەمەرگە
 دەبینی دووقەد و کۆمی خەمی تۆم
 ئەوی پۆژێوە بابی تۆیە رەشپۆش
 بە قۆربانی کۆلی دڵ ئەی کۆلی دڵ
 دەزانی قەبرە چەن تاریکە تەنگە
 مەزە میووی بەهەشتی پێ بچێژی
 لە دۆزەخ دوور و قەبری پر لە نوورکە
 ئەگەر نەمبەخشی تالانم وەمائه

بە چاوی جوان و مەستی تۆیە سوێندەم
 بێنە و سەر هەتێنە چۆنە بۆ تۆ
 ئەوانیش خراتەر دایکی پیرت
 نە هەر خەمت بە گیان و دڵ خەریکە
 بە هەر لا دا دەچی شین و شە پۆرە
 هەمووی لێک مەبەکوێنە خانەوادە
 دەبێ بسەرەوم و نابێ دەنگ دەریتم
 لەکوێنە خواوەنی ئەو زێر و بەرگە
 نەمێتم «مەیهەم» ی جوانی کچی خۆم
 سپی کفنت لە بالا کردە رەشپۆش
 کۆلی دڵ بووی و ئێستی هەی کۆلی دڵ
 خوداوەندا کۆلی من شوخ و شەنگە
 بەزە خۆتی بە سەریا دا بێژی
 لە دەرد و جەزەبە ی گۆری بە دوورکە
 خودا خوشبوونی تۆ ئامانجی خالە

بۆ کێلی سەر گۆری «مەیهەم» ی کچم

داخەم کە بە نامزادی مردم
 خوش بی ئە هە ئەی درشت و وردم

«مەیهەم» کچی «خانەمین» و کوردەم
 ئەی خۆیە بۆ خاتری فاتیحایە

بۇ ئاغاي «سىگارى»

ئاغاي «مەھمەدى سىگارى» لە مەھاباد مودىرى
مەدرەسەى راھنامىى بوو، ئەوم بۇ نووسى كە شەھرىيە
كەمتر لە «جەغفەر»ى ئەوم بىستىنى:

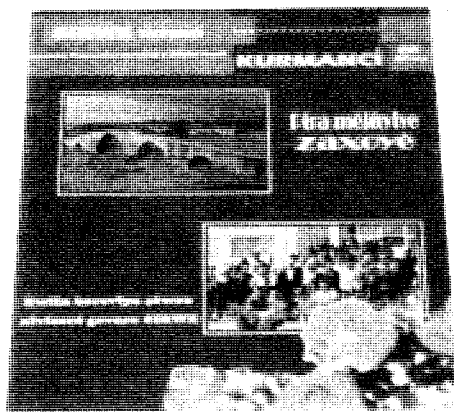
ساڭاۋى گەرم و گۆپ بۇ جەنابى سىگارى
بىۋارە دەردى سەرتەم ئەگەرچى پىگارى
گرانە بىارى جەورمان و بابى دەستگورتە
ئەتۇش بىۋوسە بە چەشنى ئەيىتە سەربارى

بەلام چونكە زۆرى شەھرىيە لەئەستاند، ئەمجارە ئەۋەى خوارەوم بۇ نووسى:

ئەمەن كارتەم كە بۇ ناردى برا پىم وابوو سەردارى
ئىدى ئەمزانى وا بن بەرگ و ئىشك و كۆنكى بن دارى
دەبن ھىوام بە تۇچى بىت و پىاۋىكى كە ناۋىلنگى
بە ھىرۋىيىنى رۋىيىى يا بە ئەفۋون يا بە سىگارى

به بۆنه‌ی کۆفاری کرمانجی

براگیان موژده بی واده‌رکه‌وت گۆفاری کرمانجی
که وردی تیوه‌پامینی ده‌بینی به‌رزه ئامانجی
هه‌چی ده‌ستی قه‌ڵه‌م ده‌گرێ هومی‌دم وایه تیکۆشن
بگا تاکوو به‌گه‌ل سوود و به‌زه و ئامانج و قازانجی

ئەسپاردىنى «خادىمى» بە ئۈستاد «موھتەدى»

دەزانى «خادىمى» لاۋىگە نىزە	ئە خىزمەت تۆھمەت مەقسەت مەقسەت
ئەوا پۇم تاس و ئووس داي و بەرپم كىن	ئەگەن خۇت يېپە نىزە و وئىدە نىزە
سلاوت ئىدەكە «خان» و دىلت بىن	وئەلاسى مەيەيى دۈۈ قىرانە تەمە
ئەگەر بەندىم پەسلىدەكە گەگە «رەخمان»	بەرمەۋ ھەر پىزى بەر زوۋانە مەمە
ئە تەنگىي پىزى سەرىدەندە تەمە	پەنەيىكى بەرم بۆرە نىزە گەمە

بۇ ئەمەلى جەپراخىي (ئەشتەركەرى) «موھتەدى»

بىرىنى تۆ بىرىنى جەركى مەن بۈۈ	بىرانى تۆ خەللات و مەركى مەن بۈۈ
سوپاسىم بۆ خودا ئەوجارەكەش دىم	لەشى سەخت خەللات و بەركى مەن بۈۈ

دىسان بۇ «موھتەدى»

بىچوكت «خالە» ئەكە خالت بىچوكتە	ئە شايى تۆ بە پىرى پىرى بۈۈكە
---------------------------------	-------------------------------

بۇ ئاغاي «بابا تاھىرى»

ئەو شىئىرانەم بۇ كاك «جەسەنى بابا تاھىرى» شارەدارى
مەھاباد نارد كە «سەيد برايم»ى برازام بە كارمەند دامەزىتىنى.

ئەى شنەى با ئەگە بۇنخۇشى و مىسكى خوتەنى
گىژە ئووكەت نىيە بەبىچە و خوشرەو رەسەنى
بچۆ «سابلاغ» و خەيابان و شەھردارىيەكەى
بە ھەموو درز و كەلىنا بچۆ لاي كا «جەسەن»ى
بلى ئەى مەردى قسە پتوون و كەلىنى پۇلا
كرەكەت سازە ئەگەر تىۋەدەدەى تىيىدەژەنى
ئەگەر چىدىكە ئە بىر خۆت بەرى كارى «خال»ت
بە خودا كارى دەكەم تال بى بە زارت سەمەنى
ئەو شەھردارىيە زەلامەى كە ئەتۇ دەيىيىنى
كونى تىنابى بە خوا مانگى بە پىنئەد تەمەنى
يىت و زىاتر لەوۋە ئەورۇ و سەيىنەم پىكەى
يىت دەلىم دىارە كە ئىستىش كەم و كوورى تەمەنى
ئىنچەلىش خاترى «سەيد خانى ھومايىون»ت بى
كە جەوانىكە ئەبەر دىل بەدلى و خان و خەنى
تۆبە بىمەخشە برا كارى برازام ئەنگە
فەرموۋ سەيرى دلى پىر خوين و بىرىن و كەوۋەنى
من يەككىم ئە مەيدانى ئەمەگدارى «جەسەن»
تاكوو سەرسەوزە دلى جەنگەل و دار و دەوۋەنى
نۆتەكانت بگەى و «سەيدى برايم»ىش جى كەى
يىت دەلىم رۆستەمى ھەم مامەشى ھەم كاكەسەنى

یۆ کاک «قادری فەتاح قازى» که کتێبی «شیخ فەرخ» و «خانووون
ئەستى» نووسبوو و یۆ «خاڵەمین» ی ناردووو.

شیخ فەرخ و کتێبی خاتوون ئەستى	پیاڵیکى مەیه که دینی ئەستى
دێر و پەری تازە و وشەى کۆن	ئاخۆ ج که سێکە بەرە ئەستى
خۆش بی ئەتەوهی فەتاحى قازى	ئەو خۆمە ئەدا بۆرى و ئەوهستى
بیسوووه کۆریکی خوا ئەناسى	وا دیاره گەنى بەدیر و ئەستى
خۆمەت بە زمانى دای و بابان	زۆر باشە که سێکی بی ئە ئەستى
وەرگێری و نووسەری بەکەنگە	مابەت هەیه دیاره پێی ئەوهستى
«خان» تا بەتەما بوو ئەستى یۆ با	دوو پشک و مەشک بە جۆوتە گەستى

بۇ كاك «حەمەدەمىنى ھەيدەرى»

بۇ كاك «حەمەدەمىنى ھەيدەرى» كۆپى «حاجى سەيد ەزىز»ى
«كۆنەقەلا» كە پىيى وابوو لە سەوداى دووكانىدا دەستىم بېرۈە، رۆژى بە منى
گۆت:

«اگر رستم از دست اين تيرزن....»

منيش ئەو چەند شىعرەم بۇ نارد:

مەنى قەندەھشت و سەدرىشت بەھەشت بى
دەئىنساف يىنە پىشى خۆت و مەرگت
دەزانى ھەر كەسىكى ئەھلى قەننە
ئەتۇ و سوورەت جىساب و چۆرت و دەفتەر
ئەگەر رازى نى نىوہى رېتە بەغدا

برا جىيى خۆت و بابىشت بەھەشت بى
ئەدى كام تىرە دابىتم لە جەرگت
ھەموو بىر و خەيانت سووئى زەننە
بە «خال»ىشت ئەگەر نەتماوہ باوہر
ھەموو قەرزت لە قىمەتدا بە نەغدا

دىسان بۇ كاك «حەمەدەمىن» كە لە كۆرپىدا چەند كەس لە
گەوران دانىشتىبون، ئەوئىش بە دلېكى پەر لە داخ و دەرد چاوى تېبىرىيۈون.

بەئى پاكىن دەبن پابەندى پىسان
ئەگەر دەنگى دەكەم دەنگەم دى دىسان

دلت رۇچۆتە كاكوئى رەئىسان
ئەگەر بىن دەنگ دەمىنم دەمكۆئى داخ

بۆ گاگ «پەحماني دېيوگري»

گاگە پەحماني موهنه‌دی دېيوگري مامۇستای زانکۆی تاران،
 کوردی راستەقینه و هاوڕێی خالەمین لە دیداری دوکتور عەزیزی کۆری
 خالەمین لە خال پادەسپێری بیستوووه بێ‌ده‌نگه و شێعر نالی و به
 کوردی وا دیاره له هیلکه چووته‌وه و خالەمین له وه‌لامدا ئه‌و شێعرانه‌ی
 بۆ ده‌نیری:

مانی گه‌وره‌ی گاگه‌ پەحماني به‌ بێنه‌دینه‌یه
 نان و ئاوی زۆر و پێ‌پرسی ده‌تێکی ئادینه‌یه
 چه‌ند سه‌ده‌ت‌سووک و سه‌روووخۆش له‌گه‌ڵ میوانی عۆی
 دیوه‌خانی راستی له‌و نێ‌وه‌دا بێ‌ وینه‌یه
 گهر منیش شێعرم نه‌ماوه‌ یا له‌ هیلکه‌ چوومه‌وه
 ئه‌و سه‌لامه‌ت بێ‌ شوکری ئێ‌ی وی که‌ دووزه‌ردینه‌یه
 له‌و گه‌په‌ی من دژ نه‌بی ئێ‌م گرژ و رنج و زین‌مه‌یه
 چون‌ دێ‌ «خال»‌ت له‌ هاندی تو‌ وه‌کوو ئاوتنه‌یه
 دینچه‌ لیش وه‌ک چاره‌گانی دی کلاوت نه‌شته‌ سه‌ره‌
 ژێر و پسپۆر به‌ بزانه‌ په‌شه‌مه‌ یا په‌شه‌مینه‌یه

بۆ مارە کردنی کچیک

کچیک له «سندووس» هەڵدەگیرئ و دەبەیتنە ماله «مه‌لا سالح» که مارە ی بکا و مه‌سله‌تی بۆ بکری به‌لام له‌به‌ر که‌میی ته‌مه‌ن یاسا پئی نادا مه‌لا مارە ی کا کابرا ناعیلاج په‌نا بۆ «خاله‌مین» ده‌با تا نکای بۆ له‌ مه‌لا بکا و ئەو کاره‌ ییک‌بیتنی و ئاو به‌ ئاوردا بکری و خوین ته‌رژئ خاله‌مین ئەو دووبه‌یته‌ بۆ مه‌لا ده‌نیرئ که‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی جی‌به‌جی بوونی کاره‌که‌:

مه‌لاگیان دوودئیی و بیانوو فرئ ده‌
گورج ئەو دوو ته‌مامه‌ی ئیک گریده‌
به‌لام فه‌رموو به‌ زاواکه‌ی هه‌وه‌ل شه‌و
سه‌ری ته‌رکات و نه‌ختی پۆنی تیده‌

گالته پەك له گهل خه لگی «گه زگه سک»

سالیکی «خاله مین» ده گهل جه ماعه تیک له خه لگی «نه غه ده» ده چنه
«گه زگه سک» و بوو کیک ده گوێزنه وه پاش دوو سال له رووداوه که
سه رده دهنه وه و بوو بوو کیک دی ده چنه وه که خه لکه که سرت و خورتیان
تیده که وئ ئه وانه کین و له چی ده گه رین و بوچی هاتوون؟ «خاله مین» له
وه لامدا ئه و دوو به یته یان بو دهنتری:

واقیان ورمه وه «گه زگه سک» ی ده پرسن ئیسه کین
هه رینا په یلدا ده بن نازان ناخر بوچی دین
تو بلی پیمان نه ترسین ئیسه هیچ کارمان نییه
هه ر به دوو سالن چه لیک دین و یه کیکتان ئیسه...

شېئىر بۇ دۆستىڭى بىي بەلگىن

ئاخىر چار كە «خالەمىن» لە «مەھاباد» ھە ئاوارەى سنوورەكانى ئىتراق دەپ، يەككە لە ھاوسەنگەرانى كۆنى وى لى رادەسىپىرىڭ كە «خالەمىن» بىي پەناى دەدەم. پاشان لەبەر ئەوۋى كە ئەو سەرۈك عەشىرەتە لە ساواك و حكومەتى «پەھلەۋى» نىزىك بوۋەتەۋەيان ھەرچى، بەلگىنەكانى خۆى بەجى ناھىتى و «خالەمىن» دەروا و ئەو پارچە شىئەرى بۇ دەنئىرى:

كە قوونان بادەدەى دۆلاشە پىت خل
وہ قىربووم وا ئەكەم ناژىم دەتۆپىم
ھەموو ئى منن قسەى ھى راست و ساغى
دەم پىر كىم و خوئىن و بىرى شەپتان
لە مەيدانا گەھى تۆپىم گەھى تانك
كە مېوانى دەپىنم وەختە كۆپر بىم
ھەمانا شۆرىيە پىسە و قارەۋانەم
لە پاش كارى خلە ھىنى بىلەى تى
كوتى داۋمەتە بارى رېۋىبازى
بە شەو جاسووسى شىخى بارزانم
دەپى «مامەش» چ بىن تۆيانى گونرەش
بەگيانى خانى لەپازىرىنى بىرئوۋى
ئەتۆى و بىپىرى خوا ئەم وەجاغا
وہا زل جىزى و بى دەست و مستى
خۆش سەرەشقى شەپتانى دىنۋوسى
جوانى يىۋەژن بۆ تىدەكۆشى
شېرىن سازمانى و سووزمانى

كوتەم بۆچى چەنەت خوارە قسەت زل
كوتى بلباس و مەزن و بەتروتۆپىم
درۆرنى شاتوشووت قۇرۇدەماغى
زمانم پىر لە وىرد و زكرى رەھمان
بە «خەۋلاى قادىرى» م رۆيشتو نىۋيانگ
بەلام ھەرچەند لە مەيدانا بۆپر بىم
بلىندەم كىردۆ گەرچى دىۋەخانەم
بەگفتەى «شىخ پەزا» ھەى گۈۋى خلەى تى
كوتەم بۆچى ھەموو تىكچوون تۆساغى
بە پۇژ دايكەدزەى ھى سازمانم
بەلات لىدا كوتەم ھەى مەزنى «مامەش»
رەگە زمانم باوك و تركى رەشىيەمىرۋوۋى
لە جىگەى نوۋرى ئىجسان و جەماغا
لەبەر ھىندىتە ھىندە پوۋل پەرەستى
بە دۆلاب و درۆ و زانايى توۋوسى
سەۋداخۆشى و نىشتىمان فرۆشى
جوان فىربوۋى بە زارىك دووزمانى

نه و نه دت ماوه ريگه و شينې كړې دي
 به كه چگيكي ده خوي نه دكوته دنا شوغ
 د نواگانې و راست و پياوگانې
 خوداناسي و نه بهر پسي پور و نيزان
 نه جبي دي خيوي هه ست و ده ست و دنگو
 هوميدي پست و پنه نا جي ناخ و ناوات
 نه به ينيانې بهر نه خواري و گيږه
 نه ميتي خورگه نه و نه شك و نينگه ش

نه سهه ناكاري پياوي و په دود مېردي
 به مستاويت نه هه رما پشته و نه او دوغ
 نه ري چيان لي به سر هات كاوگانې
 هه موو نير و د نير و شيري مهيدان
 نه نيوخو بي فروغيل و نه سه رخو
 نه يوگوي پوني و چيان لي به سه رها
 خودايه يا نه وانې بې وه گيږه
 نه جياتي نه و هه موو شير و پلينگه ش

...

تاق و لۆقه كان

ئەي دىل وەرە تىۋىيىكى نەسـووحىت قىركەم
پشتت ئە ھە ئە و پووت ئە خودا و خىركەم
فىزىت نەبى مەشكىتە دىلى گيانلە بەرىك
برىارە كە چاكەت ئە چە پەل ھاوتىركەم

سۆفى ھەمە پىلى وايە كە دىئا گەمەيە
ئە و خەلكە ھەموو مىگە ئە شىوانىش ھەمەي
سېجەينى كە دىتى ھە ئە بوو چى كىردى
ئەودەم دەلى خوار رۆيىم و رىنى راست ئەمەي

سۆفى چ بە ھەند و قىل و گىرژ و مۇنى
خاوتىنى بە رۈو، ئەبىنە ۋەبىر، بەدبۇنى
دىل پىر ئە گەزاف و لاف و سەر پىر ئە ھەوا
ئەورۇكە ئەۋەي سەبەي دەزانى چۈنى

سۆفى چ بە قىل و ھەند و مەكر و تەۋنى
كارت كە ئە دەس ئايە خەرىكى خەۋنى
چاۋ رىشتن و ھەلدانە ۋەكەي ژىر رىشت
زۆر جوانە بەلام ۋەكۈر دەنۋىنى ھەۋنى

شىخ پىلى ۋەيە من ھەر ئە نوپزان دواۋم
لاي كۆفرە بلىيم ئە نىشتمانم رواۋم
ئە و لاقە فروۋجى بى چ دەرىستى منە
چەن پىشتە ئە ژىر بارى ئەوا چەوساۋم

ئاكارە و لاپەردەي رەشىم ۋەك شەۋەيە
دەرچوون و نەچوونىشىم ئە دۆزەخ بەۋەيە

بده و پروی رهش و مورو سپیوه هانورمه نگا
بپه خشی خردا دار و نه دارم نهویره

گدر ژینی و ژیتیکا و گامرانیت گهرمه
خوا داوید نه تر به سهرگرانیت گهرمه
قه نسی و ده تهوی نشاو نه سهر دامانی
پوون پوتوهو بوم نیر و به رانیت گهرمه

وا دیاره دلت نه ییری خوادا کونه
نه و گش به زپه یی گهم بهش و چولوهو نه
پیر بووی و نه خه و پاپه یی پاپوه
هیوام به به زهی زور و هویتدم بولنه

پانایی به هه شتی وک ههوا و هه رده
ده شرانی جه ندهم چ به تین و سهرده
دنیا و قیامه تیش دهیننی دوو هه وین
پیاوانه نه می بگره نهوی دی به رده

چیم دی نه جیهان سلسله یا قلقله بوو
نه مکرد چه وئی، سووچی شله یا قولنه بوو
نه و باغی خودا پهره ستیشم سهد ناخ
شهیتانی نه عین بوو رهگ و ریشه ی مانه بوو

نهوهی سهرمایه بوو ریشسته قهرزان
نه بهر قهرزانه نیمه هوشی قهرزان
هه چی دهمداتهوه به گرانه میردی
بیینم چه ندهکی به گرانه کیردی

خاله مين ده گه ل دۆستىكى بړىك ناكۆكى لى پهيدا ده بى، شهوېش
 هه ره شهى لىده كا خالم ته گه بىتوو نه سره وئ وهك گا ده جووتى ده كه م
 خاله مين له وهلامدا ئه و چوارينه يه ي بۆ ده نيرئ:

بىستم گوتوتوه خالم ته گهر بىتوو نه سره وئ
 هيندهى نه وى ده كه م مى بۆ نيرى دانه وئ
 خو من به پيچه واننه له باتى نه وى ت بكه م
 هينده ت بلىند ده كه م ته ره غه ت لى وه دهر كه وئ

نه و كهر و نه و... و داشقه ته پانه ي كى به
 خه لكى «بانخچى» يه دياركا «همه دى خانى» يه
 جا كه ريش ديار به... هه ديه دوه ش نامووسه
 به لى نه و سى به گوئى سهر سه وه ته ي «سندووس» ه

ته گهر تو ئاقلنى پاسته قىنى
 ده بى بۆ بچيه سهر برواى «له نين» ي
 «له نين» چين و عرووسى كرده دۆپا
 ده با چى دى نه رى سى هه ي له دى نى

گوتم نه ي گول دهمت با هه تلىسم
 گوتى ناكري ئه من مندار و بىسم

گورنم چئن وا ده ئیسی جا چئن دنت دی
گورنی ئیسی لای نئ و منی مارگسیسم

به ده هانت پی ده گه ن سدهی نه مرگای
ده گه ن نه و نئم و نوری و بی حه یایی
چییه دئی هه موی وی و خه لگی دی هیچ
چ باسه نه و هه موی فخرق و جیدایی

فیدای پیغمبر و ئیسلام و قورئان
چ پئوشوئیکه ساده و سووک و هاسان
خوداناسه و نه ترسه بیتوگه نه خودا
نه بهر خوا گیلله بهر ناگا هه راسان

نه من ئیسی لای قورئانیم مه به سته
به دینه ژیره رووناگه به ده سته
نه دووکانداری به ده ده گورگی سهر مهر
نه خوونی میلا هتی پاراوه مه سته

ناگار و لاپه روی ره شه وهک شه وهیه
دهر چوون و نه چوونیشم نه دۆزهخ به وهیه
به و رووی رهش و موی سپیه هاتوومه نکا
بهه خشه خودا دارونسه دارم نه وهیه

من نه راده به ده که هه م به دکار
خو به زهی توشه بی سهر و نه شمار
خواییه به که یته پاسه وان دوو یسار
شانى اثنین اذهما فی النار

www.kurdika.com

گوتم قوربانی چاوی مهستی بم یا باوهدش و بهژنی
گوتی هه رکبان نهگهر سه ئتی دهنا هیچیان نهگهر بهژنی

دلم له دووری تو ئیشی هه ر ئیشه تاژانی
ده ئیستتی واوهره لای وی با بشکی تاژانی

براگیان بو دهبی ئه وړو له خال و مانی خوت زیر بی
نهگهر هه/بویه جیزی نیم ئه و نهما بهسه تو جیزی

کچ یکم پی دهوئ وهک قورسی پوژی
به شه و لایا له سه ر دل قورسی پوژی

زهوی بی شیو و شیوهره داچنابانی
نهگهر سه د ئاوی ئینیی بیو چ نابانی

کریومه رادیو خاسی به ناوی «تووشیبا»
به گیان و دل ده بو کریاری هه رچی تووشی با

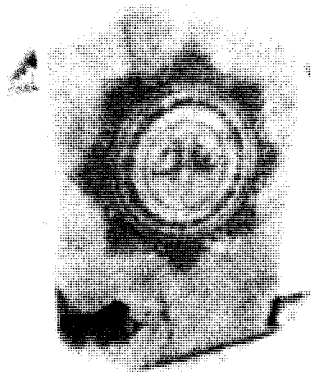
بهشی تو هه ر خوراو هه ر برا بی
له چه نگانی هه ئی سه د جار برا بی

که سی زورخوهره زگه ماک و چنۆکه
یه کن لای وی چ تاجینه و چ نۆکه

به ئی چاوم له ڕی بوو هاته ده رکی سوار و که رویشک
چ که رویشک قه ئه و دینیته تاهه زرویه باویشک

بۇ كىتاپنى كۆرۈڭە كەڭەم

دەزانى خاۋەنى ئەو گۆرۈ كېتە؟
كەۋا بۇ فائىتەپەك چاۋەرتىدە؟
بىراي خۇتەن و كورد و «خانەمىن» مە
ئەگەرچى رەۋسىيەم ئىسلامە دىنىم
مەننى، پىداۋى، پىرىم دىت و مەردە
دەبا ھەرچىكى ئەيگەم بۇچى كەردە
ئە ھەر لايە خۇدا ھىۋام بىراۋە
بە غەيرى تۇ پەنەنەيىكەم نەماۋە
ئەمەن كوردىكى دىل و دابەشى تۆم
ئىكەن مەن بۇ كەلە ئەك ھەر بەشى خۇم

تەخمىسى «حەقىقى» لە سەر شىئىرى كۆكەي «خالەمىن»

كۆكە ئەي ماكى شىئىر زانانم كۆكە ئەي دەفتەرەكەي دىوانم
«خالە» قەرموۋىيەتى ئىت بىروانم كۆكە ئەي كۆكە و ئەي نىشتەمانم
خۆشەويستىر لە ھەناو و گيانم

كۆكە تۆلەيل و ئەمەن مەجنوونم ھەوەئىن ئاۋرى لە دل بەربوونم
تۆي و تۆبوۋى مەككى ئەزموونم كۆكە ئەي جىگە لە دايىك بوونم
كۆكە ئەي مايەيى بىرى پوونم

دۇرڧىنە كەژ و كىي و دەشتى دىگەر ئاۋ و ھەوا و جى گەشتى
كۆكە ئوبدانى ئەتۇيا رەشتى كۆكە جىت ئىنەبى ۋەك بەھەشتى
لە ھەۋەت دەرەكە بەدوور و ھەشتى

لاخىر و پىگەچەم و بەرپۇژە دىچ و لاپەر ۋەكوۋ چى؟ ۋەك لۇژە
بىر و ئەندىشە بىزىو بۇ سۇژە كۆكە ھەر تۆي بەتەننى بەرگۇژە
خاكى كوردانە ھەموۋى بى بۇژە

خەبەرلىكى بىدە بەدە دىيانە تاقى ئىدەن بە گول و رىحان
«خالەمىن» ھات و لە تۆمىوانە «پاشبلاغ» و «قەرەلى» ت جىرانە
ھەم «قۇلگومبەت» و «دەرۋىشانە»

دىنە پىشۋازى «حەقىقى» و «ئاۋات» بە شىئىرگوتى ۋەكوۋ نوقىل و نەبات
ئەم بەئەو ئەو بەئەم ئىژى ئەۋەھات رۇژەھەلاتت كۆلە دىيى غەيش ئابات
«چواردىۋار» و «قەرەلى» رۇژئاۋات

يەككەك ئەو ھەۋتە بە موددەي ھەۋتە ۋەكوۋ كىشكىچى قەرەۋلى شەۋتە
خاسەكەو ۋىژەرى كاتى خەۋتە ئالقەيان داۋە لە تۆ ئەو ھەۋتە
تۆ نەقىمىكى بە شاز ھەككەۋتە

ئە دەمىدە ئۆزىگە دەردىن ئۆتۈپ بارىدىغان
 پىرى ئۆزىنى خەتەرگە ئاتاپ بارىدىغان
 بىر مەدەنىيەت ئۆزىنى شەرتىدە
 چاقىرىپ ئۆزىگە بىر ئۆزى
 بىر ئۆزى بىر ئۆزى «خەتەر» ۋە «خەتەر» ۋە
 «خەتەر» بىر ئۆزى بىر ئۆزى

شنگیری مامۆستا حەقیقی بۆ «خالەمین»

برایانی بەرز و بەرێز، مامۆستایانی ئایینی و دۆستانی عەزیز، مەرگ ئەمریکی تەبیعیەتە کە هەموو کەس دەبێ بپێچێ (کل نفس ذائقة الموت)، بەلام هێندیک مەرگ زۆر دڵتەزێتە. (موت العالمی موت العالمی) راستە مەرگی عالیمیک مەرگی عالەمیکە. زانای مەزن خودالپخۆشبوو «محەممەدئەمین بەرزنجی» مەشهور بە «خالەمین»، کۆری «حاجی شیخ مستەفا» ی کۆکەیه کە شیخی ئێرشاد و ساحب تەکیە و خانەقا و مرید و مەنسوپان بوو. سألەهای عومری خۆی لە ڕینگای دینی موبینی ئیسلامدا سەرف کرد. «خالەمین» یش بە ئیستینادی (الولد علی سیری ابیه) ئینسانیک بوو عالیم و عارف و ئەهلی تەقوا. شاعیریک بوو خاوەنی هەستیکی ورد و ناسک. شەخسێک بوو دارایی سفاقی شەریفی (انک علی خولقه العظیم) ی ویکەوتبوو کە بە حەددی ئەعلا لەگەڵ هەموو کەس خۆشخولق و میهرەبان بوو و خۆشەویستی هەموو کەسی بۆ لای خۆی ڕادەکێشا. ئەمن خۆم بە بەختەوەر دەزانم کە زەمانیکی دەگەڵ ئەو لە مەدرەسە ی علومی دینی پێکەوه بووین و خوێندوویمانە. ژيانی خۆشی من هەر ئەوەندە بوو کە لەگەڵ «خالەمین» لە «ئیسکی بەغدا» و هەم دەگەڵ «سەید کامیل ئیمامی» لە باخچە خوێندوویمە و ڕامبورادوویمە. خودای تەعالا بە ڕەحمەتی خۆی لە وان و لە ئیمەش خۆش یی. ئەو لە زیمنی سەرەخۆشی و تەسلییەت لە خانەوادە ی موحتەرەمی بەرزنجی و بەستەکانی بەتایبەت «دوکتور سەید عەزیز بەرزنجی»، ئەو چەند شیعەرە ی کە هەستی دەروونمە بە عەرزوو دەگەینم.

لە دەست چوو دۆستی دێرینیکی دی ئە ی دۆستان چ بکەم
بە تەنیا مامەو تەنیا ئە باغ و بوستان چ بکەم
لە سینەدا وەکۆو ئە ی کونکونە جەرگ و دڵم یاران
نەکەم شەرحی فیراقی چەشنی مەولانا بەیان چ بکەم
ڕەقیقی مەدرەسە و هاوواستانی دەوری لاویم بوو
لە دەستم دەرچوو داخەم هاووەم و هاوواستان چ بکەم

«هزار» و «هیم» و «ناو» و «خال» پيشم دهوا روئين
 نه پاش چوار يونيولي خوشخواني باغي نيشتمان چ بگهم
 نه ديواني نه دهپ خالي نوميدم چوو که «خال» هم چوو
 که شاياري نه دهپ رويسي نه خالي ناشيان چ بگهم
 به باراني به هارانش زميني شور شين نابي
 نه دوستي نيجه گهر شينه به فرميسگي رهوان چ بگهم
 به ياني به ليولي ته بعم به دهنگي که زين دهنگوت
 نه باغي و نر خوانيدا نهما گوري گولان چ بگهم
 نهما دوست و زمانم هيز و نيني بوت بگيرم شين
 نهمن پير و زعيم شيني بي دوست و زمان چ بگهم
 نهما رنک و نهما روغن نهما نه خش و نهما ماني
 له بو ماني نه مان چ بگهم نه ماني وهک نه مان چ بگهم
 «حقيقي» شين و واو پالا چ دهريکي دهوا ناکا
 به غهيري قور وهسهر کردن نه دوستي عاسمان چ بگهم

دىسان شىنگىرى بۇ «خالەمىن»

بەداخەوۈ ئەم شاعىرە لە كاسىتىكى شىنگىرىدا ناۋى خۇي
نەھىتاۋە و لەبەر ئەۋە كە ناۋى نەھاتوۋە، داۋاي لىبووردنى لىدەكەم.

خەم و ماتەم بۆمان بارى
پســــــــــــــــاندى دارى ئــــــــــــــــاۋاتم
خاكــــــــــــــــە لىۋە و گــــــــــــــــە لايرىزان
دنى بەردى كىردە برىان
ئىستــــــــــــــــا ھەموۋيان رەشپۇشن
دىسان جەسەت، خەفەت، بارى
دنىاي داكرتوۋە تارىكان
تىكىشكاند كۆشكى ئاۋات
كۆچى دوايى «خالەمىن» ھە
لە كى بىيەم تازە قسەي خۇش
كى ۋەك ۋى پسپۇر و زانا
بەرزى ۋەك تىرى شالىبارى
چەندە تانە دەست لىك بەردان
مەلى بەرزەقېرى چىيا و كوستان
بۆ نووسەرانى گەل و ھۆز
چوۋىيە لايان بە يەكجارى
بۆۋى و بۆ تۇش ھەر خۋاي غەقۇور
ھەموۋتان نەمردوۋن ماۋن
«خالەمىن» ۋەك كۆگاي نوۋرە
خۋاي مەزن تۇش لىيى بىبوۋرە

بە شىرخەي ھەۋرى بەھارى
كۆلكەزىرىنەي ۋلاتــــــــــــــــم
بەھارم لى ۋو بە خەزان
پەرى شىغەر ھاتە گرىان
كىز و لاۋ ھەرچى تەرپۇشن
لە عاسمانى كوردەۋارى
ۋن بوۋن ئەستىرەي گەش ۋجوان
لە شار ۋ دى ئە گشت ۋلات
لە گشت لا شە پۇر و شىنە
«خال» جامى مەرگى كىردە نۇش
كى ۋەك ۋى ھەستاۋ خۇي رانا
لە بلىند و نەۋيان دەبارى
«خالە» خالى ھەموو كوردان
نەۋاخۋانى ھەزاردەستان
شاسۋارى بىر و ھەكرى قۆز
مامۇستاي «ھىمىن» و «ھەزار» ى
خۇشەۋىستت «مەلا غەقۇور»
كۆپىكى ۋاي بۆ پىكانان
ۋەتەن خاكىت زىرى سۋورە
بىگىرە باۋەش لات روۋسۋورە

شېنگېڭپېرى مامۇستى «سۈرۈنلار»

بۇ

مامۇستى «خالتەمىن»

ئەي گۈردىستانى بىي بەھار
ئەي گۈردىستانى پىر ئەوين
ئەي گۈردىستانى پىر خەقەت
ئەي دايمە، دايمكى شەزارم
ئەي دايمكى جەرگە ئەتەتم
دېستانگەش «بىداغ سۈنئان»
مەككۇي جېژوانىسى دىتداران
شاسىوارىكى ئىي دايمەزى
دېستان «ھەزار» دېستان «ھېچەن»
مېوانىدارى ھۇنەرىگەرىگەن
دېستان شاسىوارىكى ھەتەست
ھەتەستى كۆچ ھەتەستى
ئەي دايمەي دىل بە داخ و سۆ
ئەو بەھارەش بەشت شىنە
ئىاي چەن زۆرە دەردى دىلى
ھۇنەرى كىوردى ئاكامان
«بابا تەھىرى عورىانام»
«خالتە» شى وەك تۆ سووتە دىل بىو
وەي بە قوربانى دىتەن بىم
دېستان «جەقىي» راچەنى
دەمگەوت پۆزى بە دەوربەر
«ھەزار» «ھېچەن» «مەلا غەفور»
شارى «ھەزار» كى تىدا بىي
ئىستە چىوار ھۇنەرى بەرپىز

ئەي مەوتەنى خەلگى شەزار
سەرزەوينى شەپۇر و شىپىن
ماندەوى دەخەساۋى شەگەت
ئەي بەرزەقى ئەي تەوارم
شەھىدى دەرد و مەينەتم
گەگكۇي خۇشەۋىستى دىتەن
تەپ بىو بە دەسرىنى ياران
جەركى زەوى بەۋى تەزى
دېستان «مەلا غەفور» بىي مەن
چەساۋەۋى سەرزەۋىگەن
وگەۋ دەرياي بىي بىي ھەست
سىلاۋى ھەستى ئاۋەستى
كە ھەر شىۋەنە مەفى تەو
ۋادەي كۆچى «خالتەمىن»
ئىۋاتى بىردە بىسەن گەلى
دىل بەغەمەن لەش بىلە زامەن
شەخىرى جەركە بىرەنەم
بۆلبۈلى مەستى سەز چىل بىو
سۈۋەۋى جەركە كەتەن بىم
بىو «خالتەمىن» بىو مەوتەنى
بە رەبىۋەۋانى ھاسەفەر
شەريان كەۋتە شەرى نەۋور
قەت پۆزانى ئىۋاۋا نەبى
دەسكەردى خەۋادى خەۋەنەزىز

شارى «سابلاغ» دەرەنگىنن ئاخىرى بەھارمان بۇ دىنن
 باۋرېم نوورباران دەكەن شار بەرۈگەي ياران دەكەن
 ئەوان كە سەرۋەرى خىلن بۇچى «سووتاۋ» بەجى دىلن؟
 رەسول گەزىمى - سووتاۋ ۱۳۷۱/۰۱/۲۲

لە ۋەلامى داخۋازى كۆقارى سروە

ۋەك لە بېرم بى ۱۳۶۵/۰۵/۲۸ بوو لە نەغەدە و لە دووكانە چكۆلەكەم،
 بشت بە دىوار و ۋو لە شەقام دانىشتىبوم و نوقمى بىرى دوور و درىژ و ئالۇزېلۇز
 بىبوم كە ئەو ھەموو ھات وچووى رېئواران و شەقامپىوان بۇ چىيە و دوايەكەي بە
 كوئ دەگا؟! بلىي رۇژىك بى بەھندرىن و بەھسېنەۋە، يا ھەر لە ھات وچو و
 رايەل وپۇيەدا دەمىننەۋە؟! كەچى لە نەكاو دىتم دوو پياۋى بە سەروسىما و ويچو
 ۋەژوور كەۋتن و سلاو و رۇزباش و تۇخۇش و منخۇش كراو دانىشتن بەرېزان
 ئەحمەدى قازى و كەرىمى قەيبوومى.

ئەمن چاۋەنۇرى كېرىرىكم دەكرد كە ئەگەر لە ئانىشك بېرىنىشى چاۋبۇشى
 بىكەين، لانى كەم سەرى نىنۆكەكانى بقرىتىنن. خۇم بە خۇم دەگوت بزائە من لە
 كى دەگەرېم و كىم دىتە رى؟! بەلام چونكە دەمزانى ئەوانە جگە لە زانست و بىر و
 باۋەرېكى باش، لە ئەدەبى كوردىشدا بەدەستەلاتن و بۇ خۇشم سەرم لە كورد و
 كوردخۋازى دەخورى، زۇرم خۇش پىھات و دەس لە سەر سىنگ بەخىرھاتم
 دووپات و سىپات كردهۋە. سەرت نەيەشېنم زۇر لە سەرەخۇ و بە بەرەگە لىم
 پرسىن چۆنە سەرىكتان لېرە ھەلېناۋە و گوتم: «رو بە ھند آوردن ايرانيان بى وجه
 نيست»، بەلام لەتەكەي دوايە چونكە بە زەرەرى خۇمە ناينووسم. گوتيان دەمانھەۋى
 دواى دىدارىك لە خۇت و گوى راگرتن بۇ بەشېك لە شىعرەكانت، سەرگوزەشتىكى
 خۇشى و خۇشت لەو تەمەنە درىژەدا چۆن بوۋە و چۆنت رابواردوۋە و لە كوئت
 گوزەراندوۋە بە كورتى و يا بېرىكىش لە رووداۋەكانى مېژوۋى سابلاى و دەوروبەرى
 بنووسى و لەگەل دوو كورته وىتەي خۇت بۇمان بنىرى.

گوتم براگیان ئەمن وهک ئەو ههزاران و میلیۆنان خهڵکهی دێن و ده‌ڕۆن و
 ڕۆژی به شهو و شهوی به ڕۆژ ده‌که‌نه‌وه هه‌ر وام. کاریکی سه‌رسووڕین و خه‌سته‌م و
 له هه‌ت به‌ده‌رم لی ڕوو نه‌داوه که شیاوی نووسین بێ. دوو پێیان ده‌که‌وشیک کرد و
 گوێیان وێستوو‌مانه و ده‌مانه‌ه‌وی، هه‌ر چیه‌ک و هه‌ر چۆنی بنووسی ده‌مانه‌ه‌وی و
 لێتی وه‌رده‌گیرن. جا گوتم ئە‌گه‌ر هه‌ر وایه ئە‌وا ئە‌و وتارانه‌ی خواره‌وه با زۆریش به
 نام و خوێ نه‌بی، پێشکیش ده‌که‌م.

برای خۆتان «سه‌ید محهمهد ئەمین» ناوبانگ «به‌رزنجی»، به‌لام له
 وه‌لامی کابراه‌ک که لێی پرسیبووم ناوی راست چیه‌ گوتم:

وتم پێی خاته‌مینه‌ راسته‌ نیوم له‌ دوری یاری گیانی زه‌رده‌ نیوم

باوکم به «حاجی شیخ مسته‌فای کۆکه» ناسرابوو که شاعیری به‌رز و
 به‌ناوبانگی سلیمانی «زیوهر ئەفه‌ندی» له شه‌ری یه‌که‌می جیهانی هاتوو‌ه‌ته ئەم
 ناوچه‌یه و گو‌تویه‌تی:

وتی شیخی له‌ کۆکه زۆر کۆکه خواوه‌نی جوت و مێک و مال و مه‌ر
 به‌نی ئەو شیخه‌ وه‌ک ده‌لێن باشه‌ تو بێی هیچ بکاته‌ نامه‌ نه‌زهر

قه‌سیده‌ که درێژه، به‌لام هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ی باسی باوکم تێدا‌یه.

حاجی شیخ مسته‌فا کو‌ری «شیخ عه‌بدولغه‌نی»، ئە‌ویش کو‌ری «شیخ
 محهمهد ئە‌مینی هه‌زار مێرد» یه‌ و ئە‌ویش کو‌ری «شیخ حه‌سه‌ن» و ئە‌ویش
 کو‌ری «شیخ سمایی به‌رزنجی» یه‌. دایکم خوالته‌خۆشبوو «فاتمه‌ خانم» له‌ تیره‌ی
 به‌گزه‌دی برهان و ئە‌ویش وه‌ک باوکم زۆر ده‌ دیندا بوو. حه‌وت برا و خوشکینکم
 هه‌بوو که ئێستێ ته‌نیا من مامم بۆ چه‌رمه‌سه‌ری ئە‌و ده‌ور و دوو‌کانه‌ یان بۆ
 هه‌رجی، خوا بیزانی. دوو کو‌رم هه‌ن به‌ ناوه‌کانی «سه‌ید عه‌زیز» و «سه‌ید
 عه‌بدوللا»، سێ کچی به‌شوو، چاره‌ ده‌وه و یه‌ک نه‌تیجه‌م هه‌یه‌ جگه‌ له‌ هی مردوو
 و وا هه‌ست ده‌که‌م نه‌دیده‌ش ببینم.

بېننه سەر باسی «کۆکه» که جیتی له دایک بوونمه. «کۆکه» دێیه کی چکۆله و خشپیلانه و له سەر دلانه که خۆم به بهختهوهر دهزانم له و مهلبهنده رهزاسوکه پتیم ناوته جیهانهوه. جا به پتووستی دهزانم چهند جار ناوی کۆکه دووپات و چهندپات بکهمهوه تا له ههر کهرتهی بیروهه ریبهک که له سهردهمی منداڵیدا له و دێیهم له بیر ماوه، بۆتانی باس بکهم.

کۆکه: له ناوچه و چهند کیلۆمتری بۆکا ههلهکهوتوووه. «قهههلی»، «چواردیوار» و «دهرویشان» و... جهغزیان له کۆکه داوه. خرپی «سوورهقانگ» و چۆمی «قوله بۆز» و تهپی «بۆزان»، «گردهبۆز»، شاخی پیتش «بارماغ» و بستووی «خرپی»، سنووری وییان دیاری کردوووه. «قوله بۆز» ئه و چۆمهیه که کاک «رهحمانی شاریکهند» په نجا سال له مهوبهر گوتووویه:

ههتا گاران له ییتلێزدا دهکا مۆز ههتا جاری دهبی ناوی قوله بۆز
ههتا سهقزی به قهلیپووز نیژی قه پۆز له باخهتا دهبینم دلبهری قوز
ئهگهرچی من له تهمهنی پیتنج یا شەش سالیدا له و دێیه رهۆبوم، بهلام ئیستهش که ناوی کۆکه ده بیسم مچور کی خوشیم به لهشدا دئ؛ خوشهویستی وهتهن له ئیمانیه.

کۆکه: کابرایهک گوتووویه کۆکه شیرازی کوردانه که چوار شاعیری لی وهدهر کهوتوون:

۱- یه کهم شاعیری بهناوبانگ «مهلا ماری کۆکهیی» که سهردهمیک مهلای بابیم بووه، بهلام بهداخهوه درهنگی دهست به شێعر گوتن کردوووه. (بهشیکي کهم له شێعرهکان له لایهن «سهیدیان» هوه چاپ کراون). ۲- حاجی «بابیر ئاغای شیخ ئاغای» یه که دهبی شێعرهکان له ئاغای حهقیقی وهگرێی چونکه مامی بووه. ۳- «ههباسی حهقیقی» که شاعیریکی بهرێز و سهری کهیف و له من هیندیک به تهمهنتره. (خۆزگه به و دهمهیی که له «ئیسکی بهغدا» پیکه وهماندهخوێند). ۴- چوارهم قریوک و پاشهروکی ههمووان بۆ خۆم «خاله مین».

كۆكە: ئەو سەردەمە كە دىن لە چاغى شىكى و ساوايى لە كۆكە زىياوم، دوو كارەساتى دلتەزىن پروى داوم. ئەگەرچى لە مەبەستى خۇمان بېرىك دوور دەكەوينەو، بەلام لام وايە گېرانهوي ئەو پروداوہ پر لە سفت و سۆ و مالتۇرئانگەرانه، لە بەھرە و كەلكېك بېن بەش نەين و بەشكوو پەندى لې وەرگيرى. يا خوا وەك رۆپوہ هەر پروا و نەيبېنەوہ.

۱- ھاتنى روسى تزار بۆ ئېزان، تايبەت بۆ مەلبەندى كوردستان لە شەرى جېھانى سالى ۱۲۲۲ى كۆچى كە بە وېران بوون و كوشت و كوشتارى ولات تەواو بوو، ھەرچەند بە روالەت دەولەت بوو، بەلام سەد خۆزگە بە بنیادەمەكانى جەنگەل و پیاوخۆرەكان. ھەلبەردابريان وەخەلک خست و دەستیان بە كوشت و كوشتار كرد. بۆ نمونە «ئىندرقاش»، «قومقەلا» و «سابلاغ» و چەند جىيەكى تر كە «عەلى بەگ»ى «حاجىاليكەند» (حەيدەرى) ئەو دەمە بە بۆنەى ئەو ھەموو خوين خۆرىيە بېنەزەپيانە ئەو شىعرانەى ھۆنىوئەو، ھىندىكم لە بىر ماوہ و بۆتان دەخوئەمەوہ:

لەو دەمەى تاقم لە دىدارى ھەزىزاني وەتەن
دايەن جووتەم دەگەل غەم، ھەمەمەى حوزن و مېجەن
خوبىي تۆ دىنى مە ئايىنى مە ئىھمانى مەن
ياد و فەكرى ئاو و خاكت شوغل و ويردى مەن وەتەن
خەيفە وابى قوتبە قىيلەت^۶ بى سەفا باغى سەفا^۷
سەيرە وا بى سەيرە پەرد^۸ و گۆلەكەى قازى حەسەن^۹
مېمبەر و مەزگەوتى سوور^۱ و حوجرەكان و خەوشەكەى
بوو بە مەيخانە و تەويلە و مەعبەدى عەبەدى وەسەن

^۵ قىيلە: باكوورى مەھابادە كە ئەو سەردەمى شارى نەگەيوەتى بەلكە مەزرايەكى سەرسەوز و خوش بوو.

^۶ باغى سەفا: لە حەمان باكوورى مەھاباد بوو، باغىكى سەرسەوز و دلگىر بوو.

^۷ پەرد: پردى سوور كە بە سەر سەددى ئىستىوہە و بە وىترانە حىسابە.

^۸ گۆلى قازى حەسەن: حەوزىكى پر ئاو بوو لە گراوان سازدرايوو.

^۹ مەزگەوتى سوور: مەزگەوتى جامىعى ئىستای شارى مەھاباد.

جیسی مہ لاکان و ئیمام و مہدرسه و نہ شری علوم
 پاکی جی دہستہی قشون و پاکی جی و ہعزی قہ شہن
 حشرہ، واوہیلاہ نہ ورؤ کہ رہہ لایہ شاری مہ
 کوشتنہ، تالانہ، یہ خسیرہ کہ وا دین و دہ بن
 دلبہ رانت بوونہ یہ خسیر چوونہ قہ ققاز و سیبر
 نوجووانانت ہہ موو کوژران و نیژران بی کہ فہن
 رہنجی موسلیم بی حیسابہ رہمہ تی یا مستہ فا
 زوئی کافر بی ژمارہ غہ زہ بی یا زوئیمینہ

۲- دوہم لہ رووداوہ کہ گرانی بوو کہ بوچی ہات؟

گوتمان پروسہ کان لہ لہ سالی ۱۳۳۲ ی کوچی مانگی قہ دہمی ناپیروزیان نایہ
 ولات، کوشت و بریان دہست پیگرد و جہ زہ بہی خہ لکیان دا. جووت بہندہ کان
 نہ یاندہ ویرا لہ دئ و ہدہ رکہون و شیوہرد برین و داچاندن پہ کی کہوت و زہوی
 ہہ موو بوونہ وہ بہ یار. گرانیہ کی لہ رادہ بہدہر ہیرشی ہینایہ سہر گیانی کورد و
 کوردستان. مال نہ بوو، میوان لہ و ہندہی دیشی کرد!! لہ ماوہی کہ متر لہ دوو مانگ
 باری گہنم لہ دوو تمہن گہیشتہ سہد تمہن و ہیچ شتیک بایخی نہ ما. مہر بہ دوو
 تمہن، مانگا بہ پیچ تمہن کہس نہ یدہ کری، جا سہد تمہن چوہن پیدہ دہ بوو باریکی
 گہنم پی بکرن؟

بہ لی خہ لک دہستی کرد بہ سوال و و ہدہ رکہوتن لہو دئ بوئو دئ، لہو
 دئ بو دیتیہ کی تر. خووم باشم و ہیر دئ کہ تاق و جووت دہ ہاتن، بہر گیان ہہ موو
 رندوئل و لہ شیان ئیسک و پیست بوو. پیاوہ تی ہیچ، بہ زہیش نہ ما بوو گیرایانہ وہ:

دہ ئیوارہیہ کی لای رؤژ بہرئ، زن و پیاویک کہ مندالیکیشیان پتدہ بی، دین و
 لہ قہ راغ دئ دہ چن دہ خانوویہ کی چکوہلہ وہ. سہہینی کہ و ہدہر دہ کہون بو سوال
 مندالہ کہیان پی نابی خہ لک لیان دردوئنگ دہ بن و دہ چنہ پیش، لیان دہ پرسن کوا
 مندالہ کہی دویتی. دہ لین ئیمہ مندالمان پی نہ بوو. بہ کورتی دہ چنہ خانوہ کہ و

تەماشدا دەكەن ئەو كەللەسەر و ورگ و پىخۆلەي مىندالەكە لەوئى گەوتووه و ديارە خواردووينا.

سەرت نەپەشنىم، ئەگەر پروداوه كاني ئەوان سالانت بۆ پىگىرمەوه ھەر لە ھەيان يەكك كىيىكى ھەزار لاپەرەي پىدەوئ، جا ھەتا خوتت خرا نەبوو لاپەرە وەرگىرپن و بچينەو ھەر باسەكەي خۆمان، خودا بكا نەپىينەو، ئەگەرچى زۆرىش بەدوور نىيە. بەلام سەرت يىنە پىش ئەوئەندەشت بە گويدا بسىرىكىنم. لە تەواوي كاني گرنيدا كە نيزىك بە دوو سالي خاياند و ھەزاران لاوي شلەك و كچى چاومەستى لە ناخى زەوى و خاكي رەش ئاخى، لە مەلبەندى كوردەواري خۆماندا چەندىن عەمبارى چوار ھەزار و شەش ھەزار و ھەوت ھەزار تەغاريمان ھەبوو و ھەر بە تەماي ئەوئى گرانتر پىن نەياندەدا بە كەس. جا زمان لە خواي مەزن ھەر ئەوئە پىن كە زەوى بداتە دەستى كەسيك بەزەيى بەو كەسەدا پىن و ئەو كارەساتە كەرەتيكى تر نەپەتەو پىش.

پىينەو سەر باسي رابردووي تەمەنم. لە سالي ١٣٣٦ي كۆچى بە ھۆي ناكۆكي دەگەل مەنگوران و پىكەيتاني شەر دەگەل عەشپەرەتيكى دىكەي جيرانمان، بابم كۆكەي بە «عەلي ئاغاي حاجەلخاني» بە شەش ھەزار تەمەن فرۆشت و مالمەن چوو، «بۆزە» كە دىيەكە لە سى كيلۆمىترى باشوورى شارى سابلاغ و لەوئى دەبەر خويىنديان نام سىپارەي «ئەلف. پى» دواي جوتى قورتاني پىرۆز، «سمایل نامە» و «ناگەھان» و «اي شەدە مخلوق ز نور خدا» ھۆنراوئى «شىخ مارفى نۆدەھى» خويىندرا و لە ١٣٣٨ي كۆچى «قسقەلا»ي كرى و بلىين لە ھەوت ھەشت سالىدا چووينە ئەو دىيە. لە وئ لە لاي «مامۆستا مەلا كەرىم» نەوئى «خەليفەي گراوئ» دەستم بە «تەسرىفي زەنجاني» كرد و «عەواميل» و بىرىك لە «تومووزەج»م خويىند و بابم دەگەل براپەكي لە خۆم گەورەتر ياني «مەلا شىخ ھەسەن» ناردىنە مزگەوتى بازار لە سابلاغ و لاي مامۆستاي بەرپز «مەلا ھوسىنى مەجدى». «شىخ ھەسەن» لە خزمەت ئەودا دەرسى خويىند و منيش كە سووختە بووم، لە لاي «مەلا

محەممەدى لاجانى» و «مەلا محەممەدى پەئىسى بۆکانى» و «مەلا يەحيا بانەبى»
 كە موستەئىدى مامۇستا بوون، دەستم كرد به خويئندن.

دواى يەك دوو سال، من حوجرهى خۆم له كاكم جوي كردهوه و چوممه
 مزگهوتى «حاجى سەيد بايز» لای ئوستاد و فەيلەسووفى كورد «ئەحمەدى
 تورجانی زاده» كە «مەلا محەممەد»ى براگەورهشى ھەر لەو مزگهوتە دەرسى به
 «مەلا ئەحمەد» و فەقیكانى دیکەش دەگوت. بەلام بەداخووه و سەد مخابن لەو
 دەريا پان و بەرىنەى زانست، ئەمن له چەند دلۆپىكى به ھەژمار پترم پى نەبرا،
 چونكە نەخۆشپىيەكم گرت و به ھۆى ئەو نەخۆشپىيە، دوكتووريش كوتى دەپى دەست
 له خويئندن ھەلگىرى و بچپىيە كوستان و زەنوئىرى خۆش ئاووھەوا. راستە ئەمن
 خويئندم لای ئەوان تەواو نەكرد، بەلام دوو گەوھەرى گرانبایەم لى وەرگرتن،
 يەكىن خودا به تەنيا ناسين (تەوحید) و دووھەم نیشتمان پەروەرى كە ئەوانیش ئەم
 گەوھەرانیان لە مامۇستای زانا و پرووناكبير «مەلا ئەحمەدى فەوزى» كە له
 «سولەيمانپىيە»وھ پەریوھى ئىران ببوو، پىيان گەببوو كە دوايە ئەم پرووناكبيرپىيە
 بەشىكى زۆرى له كوردستانى ئىران داگرت.

بەلى كۆتم لەبەر نەخۆشى چوممه كوستانان و وەدواى چادروچىغ كەوتم.
 كاتىك چاوم بەو مەلەبەندە كەوت، ھەر نوالىكى دەمدىت ھەمووى زەمەند و گىاى
 جۆراوجۆر ملیان داوھتە يەك. مەندۆك و بيزا و ھەلز و كەما و كەنێرە لىك ھالاون و
 تىك چەرژاون، يان كەوبە بەفرەكانى «لەندى شىخان» كە له ھەر پالىكى رادەمام
 دەتگوت جەندەكى دىوى شىپىيە، ئەستور و درىژ تىيدا كەوتووھ. له ئاتەگەكانى
 چۆرەچۆرى ئاوى وەك چاوى قەرژالى له بەر دەروا و بە ھەموو چەشنە گولپىكى زەرد
 و سوور و كەسك و عابى خەملپوھ جا دىتنى ئەو ھەموو جوانپىيە ھەستيان بزواندم؛
 ھەلبەت جگە لەوھش دوو شتى تر بوونە ھۆى ئەوھ كە ھەستى نوستووى خۆم
 وەخەبەر بىتم و شىعر بلىتم. يەكەم ھاوالى و براپەتەى لەگەل براى خۆشەويستم، زانای
 پایەبەرز و بەرپز «مامۇستا حەقىقى» كە له «ئىسكى بەغدا» كە گوندیکە له
 مەلەبەندى بۆكان كە له خزمەت «مەلا شىخ حەسەن» دەمانخويئند، بەلام بەشى

زېږدېدو ته به شپږ مېشتې خهريک بوږين نا دهرس خوځېدن و دووهه م دهستان و دانېستن دهگه ل ئوستاد «نورجاني زاده» ، بوو به هؤي دنه و هيناني سهر زموق بو شپږ کوټن.

براکيان ههر خوځشپيهي ناخوځشپيهک و ههر شپږبنييهي تالپيهکي به شريندا دي. چوار پينج ساليک له هات وچووي تاران و کوپستان، زيانتيکي که م دهردي سهر و تارام پاده بوارد. له نه کاو قاغه زنيکي خوځن تالپان دا دهستم، ده بخوځتمه وه، فهرموو: «له و لهندي خوځ ناووه و سهری کوږونه رمان و قهراغ ئاته که کاني زهر دوماه و تهرت و لابه لا، سهر به ره ژيري دييه وه بو سابلاغ و له ويوه بو ورمي و دوو سال سهر بازي. جا چ ده ليم؟ کوټويانه ئوي زوردار سهره و ژورور دېروا. به لن چووم و خستم يانه فير که ي گروهباني و له ماوه ي بهک سالدا بوومه گروهبان دوو (۱۳۱۳-۱۳۱۲) سالي دووهه م ياني ۱۳۱۴ نارديانمه وه سابلاغ و خرمهت يا بيگاريم له وي ته و او کرد».

جا با ديسان بگه پينه وه قسقه لا و دوايي ميژووي زيانم له ويوه دريژه بدهين. به لن له قسقه لا ماليکي خوځ و ته با و تير و ته سه لمان هه بوو و چهند ساليک هه موو براکان له سهر يهک کاسه و سفره حاوا بوينه وه و شامان به سه پان نه ده گرت. به لام روژگار چاوي هه لپنه گرت و سووري سهره له وشيتي عاسماني ناله بار له بهر يه کي هه لوه شاندين. من به هؤي به شداري که «کوماري مه هاباد» و سه داره تي کوميته ي «له ج» ئ له وينکها ته ي تهو سهر دم خوځ پي رانه وه ستا و چهنديک دواي وه فاتي بام، به شه ملکي خوځ فروشت و وا پريک کهوت چومه «ميان دواو». ماوه يهک مامه وه و بوومه پيوست و باريک بووم و زورم نه ما بپسيم که چي خوا پريکي خست خانوو و دووکاننيک ته ودهم هه رزان بوو کرپم و له گه ل شاره زايهک چومه تاران و برپيکم که ل وپهل و کوټال کړي و له بهر چهند هه لوها تيک که دهستي بوم دابوو، پم ينيکي باشم که و ته سهری و توژنيک خوځ چه قنده وه و برپيک بوو زامه وه و دهستم به سهر و سمي لدا هينا و خهريک بووم بيمه شتيک که چي له پر هه للاي «موسه دديق» هاته گوږ و شابان ره پي نا و مام «هيمن» به غداي ليکرده نيوه ي ري

و جه ماوهر وهك مار و ميروو ده شه قامان پړان و ټيكن چرزان. «بتويښ شا و بږي موسه ديق» گوڼي عاسمانی كهړ كړد و چهند دوو كالو قاوه خانه يه ك له بهر شادوستي ټيكن درا و ليكن درا و كړا ئه وهی كړا.

دواي پشوودان و حه سانه وه يه ك له وه هموو ماندووويه و خوښاندانه، له نه كاو ههر له و روژده راډيو هه والي گه پانه وهی شای راگه ياند. ههر ئه و جه ماوهره ی وهك خيز و خوځ سعاتيک له مه و بهر ئه و دروشمهيان ددها، سهرله نوځ گه پانه وه و به پيچه وانه دهستان پيكرده وه: «بږي شا و نه ميښي موسه دديق» و ئه و جاريش چهند جڼي ديكه يان به پونه ی موسه دديق خوازي له به ين برد. چهند پوژنيك ټيپه پري و شار برنيك ئارام بووه، به لام ديار بوو به جوړيكي نه ته وه يي چاو له و كوردانه ده كنه كه دانيشتووي «مياندواو» ن. ههر چهند له وځ له باري ماليه وه زور سهر كه وتم به لام كه ديتم به هو ی ئه و هموو گورانكاريه له باري سياسي وه له ولات هيتديك له بير چوومه وه. له لايه كي ديكه وه عيشقي سابلانغ و هاوده ميي هاوالان و هاو فكرياني زهماني پيشووم به تايبه تي هاوپرته تي و براي ته يي براي به پريزم «مام هيمن» له و سهرده مه دا وای كړد ئه و پم به جڼي هيتشت و چوومه وه سابلانغ و «عه زيز» ي كورم كه له مياندواو شهي ثبتيدياي يان باشتهر بلنين سهره تايي دواي پي هيتابوو، له سابلانغيش ديپلوم يان پولي ناوهندی ته واو كړد. زور جار له مه درسه كه له ته مه ني مندا ليا ده يخو ټنډ، له بابته ئاكاره كاني نيو مال و چوڼيه تيي دهرس خو ټنډن پرسیاريان لي ده كړدم، منيش ههر جاره به چه شنيك وه لامم بو دهنو وسينه وه، بو وټته بووم نووسين:

فرزند من عزيز است، با ادب و تمیز است مایل به کسب دانش، دیندار و صبح خیز است

سابلانغ زور به دل بوو، شاريكي خاوين و خه لکيكي باشي ليتوو. مزگه و ته كان به بانگ و سه لا و نويز و جه ماعت بوون. بازار و شه قامه كاني ئاوه دان و به تروسكه و بروسكه و خاويڼيان لي ده باري، به تايبه ت کاتيک كه به شي زوري شار له بنه رته پرا هه لوه شا و سهرله نوي به بارودوخيكي باشتهر و پيكن و پيكنتر پرونراو و گوړي

«مه‌لاچامی» کرا به مه‌یدانپکی پان و به‌رین و قه‌برستان و قاته‌گی داشامه‌جین له جیاتی ناخی مردووه‌کان، زیندوو‌ه‌کان له دووقات و سێ قات قییدا خزان.

به‌لێ سابلانخ خوش و خاوین بوو. له به‌ر یه‌ک په‌وییه‌وه و گه‌وره‌ بۆوه، به‌لام به‌داخه‌وه دیسان من چووکه بوومه‌وه و هاتمه‌وه سه‌ر حوله‌مه‌ره‌سی. منداڵ له ده‌وره‌یه‌رم پیز بوون و مالم هه‌میشه قوناغ بوو. هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌دا رادیۆ مه‌هاباد دامه‌زرا و داوا‌ی هاوکاری ئه‌و رادیۆیه‌م لێ کرا. بێ‌پاریان دا که ده‌بێ به‌ رژیم هه‌لبێلم و په‌شیمانی له‌ پێبازی پێشووم ده‌بریم. ئه‌و داواکارییه‌ گراناییه‌کی زۆری خسته‌ سه‌ر شانم و بۆم قووت نه‌درا، نا‌عیلاج و ناچار سه‌به‌ره‌وژێر بێ جهل‌دیانم له‌ سنووری ئێراق گرت‌ه به‌ر. نزیک سێ ساڵ که له‌وێم رابوارد، زۆرم کوێره‌وه‌ری و مه‌هره‌ت دیت. ئه‌منی هێلکه‌وه‌رۆن خۆری هه‌تاونه‌دیو، به‌ سه‌ری پیری، وێرای دوو کارداره‌ کانم «خالین» و «ئه‌حمه‌د»، کاری فه‌له‌خوێم ده‌کرد. ئه‌وان مه‌له‌غانیان ده‌کێشا و ئه‌منیش درمغم له‌ دوا ده‌کردن و تووتنم ده‌چه‌قاند و سه‌رچم ده‌کرد و به‌رم ده‌نا و ئاوم ده‌داشت و چی و چی. به‌ سه‌ری پیری بوومه‌ چه‌قنه‌ی ئاشی، به‌لام بڕوام پێده‌که‌ی له‌ لانی هێزی دل‌وه‌ وره‌م به‌رنه‌دا و رۆژ به‌ رۆژ ئه‌گه‌ر له‌به‌ر چه‌وسانه‌وه‌ له‌شم لاواز ده‌بوو، گیانم به‌هێزتر و هومیندم به‌ به‌زه‌یی خودا زۆرتر و دل‌گه‌رمتر ده‌بووم.

من که‌سیک نیم که له‌ عاسمانی بکێشم منه‌تی و ده‌مکوت به‌لێ نه‌به‌ز سه‌رکه‌وتوو. ئه‌وه‌ بوو که له‌ جه‌لدیان سوورته‌ی پیرۆز و گه‌وره‌ی «ئه‌نعام» م ده‌گه‌ڵ چه‌ند ئایه‌تیکی دیکه‌ له‌به‌ر کرد که ئیستاش له‌به‌رمن و به‌سته‌ شیعرێ «خاکی کورده‌واری» و چه‌ند کۆماشیعرێ دیکه‌شم هۆندنه‌وه و وه‌کوو بیستومه‌ په‌سندی هونه‌رمه‌نده‌ به‌رپێزه‌کان ده‌رچوون، مه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ کۆنه‌ دۆسته‌کانم که گۆیا کوتویه، خاله‌مین له‌و به‌سته‌دا مانای فیدای قافییه‌ کردوو و ئه‌من لێم ڕوونه‌ ئه‌و زاواوه‌ی (مانا فیدای قافییه‌)ی له‌ خه‌لک بیستوو، خوشیی لێی هاتوو و منیشی له‌ هه‌موو که‌س به‌ ده‌مه‌له‌وتر دیوه‌ته‌وه و جا له‌ گورچووی قایم کردووم. هه‌ر بۆیه‌ ده‌زانم و تێی‌گه‌یشتووم، نه‌یوێرا قامک له‌ سه‌ر شیعر یا سه‌ربه‌ندیک دابنێ و سووری

کاتهوه و بفهرمی تهوهیه بهلگهی بیر و رای من. جا خوا بکهه مه و دوپناس بی با من دز به.

منداله کانم له جهلدیان بهره بهره ههراش و فهراش بوون و ناوهندیسی لی نهبوو و بریکیش له باری سیاسییه وه هیمنایه تی پهیدا بیووه و له بیر چوو بوومهوه، جا دهبا تهو جاریش په ر بو لایهک ههلاویم و قهلفرکی بو بکهه. میانداو و سابلاغ قوونهکهو کراون و گهراوه بو تهوانه بی مهزهیه. خوش و ناخوش بامداوه بو نهغهده، سالی ۱۳۴۱ ههتاوی. له ماشینهکهدا دهستم بهرهو عاسمان بهرز کردهوه و پارامهوه: «خودایه دوایین کوچ بی و چی دیم لیرهولهوی نهدهی». سپاسم بو خودا تا ئیستا که سالی ۱۳۶۳ ههتاوییه، تهو نزایهه لی وهگیراوه.

دیسان دوو کانیکم گرت و خهریکی کاروکاسپی خۆم بووم. لهو ماوهیهدا که له نهغهده مامهوه عهزیم پزشکی تیکرای (گشتی) له حهوت سالدآ و تاییه تی له چوار سالدآ تهواو کرد و تهوانی دیشم هه ر یه کهی بهش به لیها تووی خویان به دیپلۆم و سهردیپلۆم هه لچوون و داودامه زراو بوون.

تهو جار له خۆم دهپرسی به داخهوه رۆزی له دایک بوونم نه نووسراوه، به لام به حیسینی ماله دایه نم «پوور ریحان» و دوو کوری «سۆفی عهولا» و «حاجی دهرویش» ی بۆکانی که برای شیر ی و خوشه ویستی من، وهفاتی «شیخ بورهان» که ۱۳۲۸ ی کوچی مانگی پرووی داوه، سالی له دایک بوونی منه. له پرووی تهو ژماریه ته مهنی من ده بیته ۷/۸ سال، ئیستاش له رهحه تهی خوداوه چاوم له شهویشدا بی چاویلکه دهخوینته وه و مانگی یه کسه وه ده بینم و گویم به بی «بیسهک» (سه مههک) ده بیسی و ددانم بهشی زۆری ساغن و هی خۆم و جاروبارهش به بۆنه ی پرووداوینک شیر دهه ونمه وه. جا وهک له لاپه ره کان و نووسین و به سه رهاته کهدا بۆت پروون بۆوه، به دریزی ژیانم کارم کردوه و به هوی باهوی خۆم به ری چووم و جارجاره به بزویی که م و کوور و هیندیکیش جار به تیروته سه لی. مه بهستم لهو وتارهش پتیه لگوتنی خۆم نییه، به شکوو بهو هیوایه درکاند که هاوینیشمانه به ری ز و خوشه ویسته کانمان وشیار بینه وه و بزنان که چه رخ سوور اوه و بهشی زۆری خه لک

چاويان كراوه تهوه و پاستى و لاري، چاكه و چهپهل لښك جيا ده كه نهوه. مښته خوږى و
 خوښه پانندن به سهر خلكدا په ههر بابيت و له ههر رڼ و شوپښك پيچ، نهنگ و
 شووړه پيه و باوى نه ماوه كه كهر نانوت له خړت دده دى و دوو سچ چهل به تاقي
 ده كه يه وه بړت دهرده كه وي كوالپره جويكه له بهر هه مې خړت ده ست كه وي، له
 گوښته برزيوى قهله موونه يه ك به تامنره كه به ته له كه يان چاوبه ستى يان به
 زوردارى ده گيرى خه ي. هيوادارم به برايه كي خپرخواي خوښانم دانين و بهم وتاره
 لښم رېچ و كرځ و مؤن نه بن.

لام وايه نه وه ي پيوست بوو كوترا و نووسرا، كه وا بوو له وه زياتر سهرتان

نايه سينم.

بەرنامەى رادىيوى شارى مەھاباد

ئەمەن نىيۇم «خالەمىن» ە. كورې «حاجى شىخ مستەفا» ى كۆكەم. سالى زايىن يا تارىخى تەوۋەللۇد ۱۲۸۴ى ەتاۋىيە. بەشى زياتر لە خزمەت ئوستاد «تورجانى زادە» بووم. ئەمەن خۆم بە شاعىر نازانم بەلام شىعرم پىن خۆشە و جاروبارىش ئەگەر مەبەستىكى ەستەبزوین ەتابىتە پىش، منىش ەاتوومە سەر زەھوق و بەيت و باۋىكىم بە كوردى و كەم و كوورې پىك خستوۋە و زياترىش لە بارەى مىللى و ئامۆزگارى و ئايىنىمدا نووسىۋە. ديارە شاعىرى بەرز و بەرپىزمان زۆرن، بەلام لە نىۋاندا ەشۋىن كەۋتنى «ئالى» و «حاجى قادرى كۆيىم» پىن خۆشە «ۋەكى بۆخۆى يەكەمىن مامۇستاي «مەلا كەرىمى گراۋى» بوۋە. لە مامۇستاكانى دىكە يىچگە لە «مەلا ئەحمەدى تورجانى زادە». «مەلا عومەرى پەئىس» بوۋە كە لە بۆكان و لە مەھاباد لە مزگەۋتى «مەلا حوسىنى مەجدى» دەرسى خۆپىندوۋە. برا بەرپىزە كانم، پۆلە خۆشەۋىستە كانم، ەبگرم ئپوۋ ەەيئەتى سەدا و سىماى مەھابادن، زۆر بەخىرىن و سەرچاۋم ەاتن. پەنگە لەبەر ئەۋەى كە نەۋرۆز نىزىكە سەرىكوۋ لىرە ەەلىتاۋە، بەشكوۋ چەپكە گۈلىك، قسىكى شىرن، دەست و ديارىيەك لە گەل خۆ بەرنەۋە و بۆ خوشك و براكانى بلاۋ بكەنەۋە و كەلكى لى ەەرگرن. لەۋ بابەتەۋە ئەمەن پىزتان لى دەگرم و قەدردانىتان لى دەكەم كە بۆ ەەموۋ شوپىتىك دەچن و خۆتان توۋشى كۆپرەۋەرى و مەرارەت دەكەن تا بتۋان خزمەتىكى گرىنگ بە گەلەكەتان بكەن و بە خەلك رابگەيەنن. بەلام بەداخەۋە لىرە ئەۋ مەبەستەتان بۆ پىك نايە. لە جياتى گۈل و گەزىزە و ئالەكۆك و ديارىيەكانى دىكەى نەۋرۆز، دىرك و دال و چەت و چال لە گۆرپىدايە. بەلام دىسانىش لام ۋابە ەيشتەۋەى ئەۋ قسە پىن بايانە لە توۋردانو ەلپشتىيان باشتىر پىن. بۆ ئەۋەى لە پىزى قسە خۆش و باشەكان دابىرىن تا دىزىۋى و تالىي بەشى من، شىرنى و جوانى ئەۋانى دى بە جوانى راپىنن.

بەلى فەرموۋتان بە بۆنەى نەۋرۆز باسپىك لە بەھار بكەين. ئەۋ بەھارەى كە خوداى مەزن لە قورئانى پىرۆزدا زياتر لە پەنجا شىست جىدا لىي دوۋاۋە و بە ەۋى بەرھەم كەردنى ئەۋ ەختە، زىندوۋ كەردنەۋەى دۋاى مەرگ و پۆزى دۋاى بۆ ئىمە

پروون کردووه تەووە که فەرموویەتی: «هەر وە ک ئەووی زەوی مردوو بە هۆی باران و تەر و توشی زیندوو دەگەمەو، هەر وەها ئێوەش پاش مردن گیانو وەبەر دەنێمەو بە کارەساتێک که خۆی دەزانی» ئینجا بە هومیدی ئەووی که شاعیرە گەنج و بەرپز و جوان و کوردی تاشەکان ئەمانکەنە بەر تەوس و پلار و هەزار و یەک شوورەییان بۆ پێک نەخەن که ئەو وشە تورکیە و هۆووە عەرەبیە یا فارسییە، ئەووی دیکەیان تیکەڵاوە.

ئەرێ ئەو شاعیرە بۆ گوفرە ئە لای
تا بێن خەلکی ئەتۆش مامۆستای
گەر بێم جاری بە نیشتمانی وەتەن
ئافەزین خەو دەس ئافەتوو و ئەگەن
بەلێ بەهار کاتیکی عەرزێ مردوو زیندوو دەکاتەو.

گۆل و مۆلان دەپشکەینی	پەنگی جوراوجۆر دەنوینی
گانی ویشک دەچینی	گۆتەر جووت دەبی و دەگمینی
جریووە جریوی چۆلەکانە	قارەیی سییە و پۆلەکانە
مالاتی و سەما دەخا	کۆپ و کێژ وە تەما دەخا
هەر چەند بێتی هەوا خوشە	ئە سەر کانیان نۆشاونۆشە
ئە زەنۆزان هەلپەرینە	بە برۆیان تیکارخوینە
ئەووی ئەتدیو دەییینی	هەر شادییە و خۆنوینی
ئالەکۆک سەر وەدەر دەنی	گەزیزە پێی پێدەکەنی
تەیر ئە گەرمین دینەووە	ئە چۆمەلان دەسینەووە
ئاو هەلپەر گۆیان کەر دەکا	ئە هیدیش فیتری شەر دەکا
خوناوە نەم نەم دەباری	باسی شەر هەر مەکە جاری
جار جار ئەگەرچی شەر خێرە	تا زووی تەواو بکە دیڕە
شەمال بە هەلمەت هاتەووە	داران ئاس دەکاتەووە
کیوی ئە کوێتان سەر کەوتن	گۆپانیان ئە خیزەر کەوتن
بولبول دنی چالان دەدا	دنی بە چەند گۆلان بداد!
زەردە تەواوی بۆ وا جوانە	ئە سەر پەلکی ئەو گۆلانە
پێواس و کارگ و کەنێرە	شەوی و وەندەوشە و شالییرە
هەلێز و مەندۆک و بیازیە	بیزا وەک بەژنی زیاییە

له سەر شینکه و سەر په لکی گون
 بوونی تیکه لای گولان
 په پسته که رویشکه دهکا
 زیره ه لئ و قاسپه ی که وئ
 به توره که و به ده زگاوه
 جار جارهش له چیا و له پازان
 یاخودا توپت لئ به ریاد بئ
 دیوته زه ویش چوئن ده جمئ
 هه رچی تییدا سهر دهر دینئ
 له گرتوو خانیه ی خاکی رهش
 به هار گشتی نازادییه
 به فه رمانی خودای گه ووه
 بو هه ر جیگا مه یلی بینئ
 نه و چیمه نه چه نده جوانه
 زه وی وهک به هه شت خه ملاوه
 په سنی به هار نایه دوایی
 به لئ له باسی به هارئ
 چون وهک گومپکی بئ بنه
 په رتووک و نووسراوان بینه
 پینی هه لکو تراوه و نووسراوه

به لئ هه رچی بیلین هه زار جار گوتراوه و نه وهی ئیستهش ده یلین هه
 دووپاته و چه ند پاته یه، جا نه گه ر وابوو نه توش:

شووره بیم لئ مه که و به من بیژه
 نه و جار بزانی بۆ نه وروژ
 هه ر سهیرانه له چیمه نان
 با فریوی خوئی نه دهین
 تا هه ل هه یه و ته مه ن هه یه
 هه رچی دهینوسی گشتی کاویژه
 چ کاریکه باش و پیروژ
 چاو له وه ران له دیمه نان
 ته مه ن به فیروسی نه دهین
 له گیرفاندا ته مه ن هه یه

نهوړوړه و دواى پېښه نه ده
 دوسنيان بېخته پاڅه
 وه زافوړوځ خا منده
 گه نې برسي و دسې نه ده
 به لږم پورتيك نه سايدا
 سېږني هدر هه مان باسه
 خوږنگه پورتي ته وواى سال
 نه و ناوا ته په گچار پاگه
 به لږم بو گه گچي ديتنه جى
 گهرمين دووره بو فقهيرى
 حاجيانا له سهر من شيره
 هه نا گه گچي ټرچه پوگه
 هه ټيک بليم له نيو بيسته
 به لږم فسهى هى خوم نيه
 قورنان لاگري بې په نايه
 پورتي زانست و خوښ نه
 مانهى دونيا قوونه گه وه
 قوت هه لاله نه کارى
 زانستگايه ته وواو بکه
 چى دى سهرت نايه شينم
 پشتي کار و هو ميده به خوا
 به هره وهره گرين زو به زوو

جا ئەوجار كاتى ۋەي گەيۈە كە دەست ھەلبېتىن و لە خۋاى مەزن بە و
جۆرەي كە ئىستى پىشكەش دەكرى پيارپىنەو و بلىن بۆ خاترى ئەو توانايە و
زانايەت كە ئەو كاتە گيانبەخشەت پىن بەرھەم كەردوۋە، ئەو پارانەو و لالانەو ۋەي كە
بە دەرگاي خودايەتت دەگەيەنن لىمان قىوول كە:

ياريم ده دهگه پټه وه
 رووی خوم بکه مه کپه ده
 هدر نه لایه خودای مهیه
 بؤ جن و عيسان (نيسان) رابه ده
 له پیناوی دهنیم سهرم
 نارامی بڅه یه گیانم
 گونا هبار و چاره شرم
 له ناشکرا له په نهانی
 شهیتانمان پی خوش مه که
 روحیک به حالی نومته

خودا لیت ده پارتیه وه
 دهنه قورې ده که م وه سهر
 هدر ده رکی تو په نای مهیه
 موحه مده دت پیغه مبه ده
 قورنانه ری نیش اندهرم
 به گیان و دل په شیمانم
 پروت و ره جال و بې به شرم
 هه رچی کردوومه دهیزانی
 له به زتن پی به ش مه که
 له دوتیا به و له قیامته

وا باشه ته وجار لاپه ره و هه وای به ندوباو بگوړین و بچینه سهر بار
 و وه زینکی دیکه و له شاعر که ههر له سهر یه که تم تمه نه سووړی؛ تا گوینگره کانمان
 وهره ز نه بن و با بیر و میتشکیان بزینگیته وه و باشر له وتاره کانمان که لک وهر بگرن
 وه که ته و به سته که بؤو ده خوینتمه و:

من و تو و بولبولی مه ست کردووه؟ گول
 له بن گل بوو به گول که وتوته سهر چل
 له وه ختی ترس و له رزا خوی نه کا سل
 به ده ست و مست له کاتی خوی قهوی دل
 قسه ی خوش بې وه کوو هه لوا به لام فل
 له لای من وه که شه مامیکه به لام بل
 هه موو ده رچین به ساغی با له یه که کل
 نه توی بؤ رولنه کانت لای و گل
 له چاوی دژ دروو بؤ پینه پیکول

چییه نه دیمه نه جوانه ی له شاخان
 ده لین خوینی شه هیده که و ته ژتر خاک
 ده بهر نه و لاوه ده مرم جوانه جوامیر
 به شهرم و شووړه یی بې و خونه دؤړین
 به دهر د ناخوا نه گهر خوه لم سین بې
 نهوی به رواله تی جوانه و دلی نا
 نه بینه مبله تی خو خور و قول قول
 فیداتم کوردستان نه ی نیشتمانم
 له دهستی دؤستان چه پکی گولانه

براگیان من دلی ئیوهم نه شکاند، شاعرم بؤ خویندنه وه، به لام من خوم باش
 دهناسم، شاعر کاری من نییه. به لې شاعیره گه وره کان و مامؤستان هه رچه ندی بلین
 و بنووسن جتی خو یتي و بؤ گه له که یان ده بنه رابه ر - ته گهر ته وانیش به و مه به سته
 بنووسن -

خۆزگه بۆيۈز و كەم مایه كانی دیش وهك منیان خۆ ناسییا و دهستیان لهو كاره
 بیتی و چه تۆونه هه لگرتیا. ئەگەر راست دهوێ ئەوهندهی ئەمن بیرم له بار و
 ریزی سهریهندان یانی وهزن و قافییه کردووتهوه، نیوهی ئەوهم بیر له شیمی و
 فیزیک و شتی به گه لکی دی کردباوه ئیسته قه مهر و مووشه کی وام دروست ده کرد
 ئەسریکا به بابله باییه وه مردبا نه یوانیا پروو له عاسمانی قه بهت یا هیچ شویتیکی
 دیکه بکا، تاییهت ده هه لومه رچی ئەورۆدا شاعیر ده بی هه ر ده مه ی به هه وایه ک
 هه لپه ری و سه مایه بکا و تاوینکی دی داپه ری و نه مایه بکا.

شاعیر ئەورۆگه وهگرو دایکی دزه
 ئه ری نه گوێه سه لاهه ددینیک
 هه رده مه ی یاری ده بی بگری له دڭ
 جاری سینگ خۆره چه ئی سینه زه فی
 ره گی دوو رووی نه بین هه ئیکه ئی
 شه وئ بۆی بگری به رۆژ پیی بکه ئی
 به کورتیت پی بلیم شیعر زۆر باش و به جتیه به لام نه ک هه مووی و نه ک
 ئی هه موو کهس:

شیعر وا باشه وهك ئاوی رهوان بی
 قسه ی پیاوانه پیاوان رابه ریكا
 شیعر وا باشه بهرز و گه ل په سند بی
 وه بهر ته وس و پلار دا پیاوی دژگه ل
 ژن و پیاویکی بو گه ل تیده کوشی
 خه ساری بو ده گه ی نه و گه وه رانه
 خودا پیی خوشه شاعیر زۆر به دین بی
 نه مانادا وهگرو ماچی شاون بی
 نه هه ر باسی جوانی و جیژوان بی
 نه هه ر بو ده سته یه ک یا بو دوان بی
 ئەگەر نه و پیاوه شابی یا شوان بی
 بکا تاریفی ناحه ز یا جوان بی
 نه کابرایه کی خونی یا نه وان بی
 مسوومان و به هه ست بی و ئیدوان بی

براگیان پروونه ئەنگۆی به ریز له کۆبوونه وهی مهوله وی خۆتنده ودا به شداریو
 کردوو. کاتیک مامۆستای مهوله وی خۆن ماندوو ده بی و پشوو لی سوار ده بی، سه ر
 هه لده بری و ده فه رمی: لهم فه سلهدا ئەم شیعرانه یان ده خۆتنده وه: ئیمه ش به جتیه
 بیلین له و کاته دا چایان ده خواردوه و وچانیک بده ی.

به لی ئەوه چاش خوروه، بینه وه سه ر باس و خواسه که ی خۆمان. براکانم ئیوه
 ده بی وا بیر نه که نه وه که جیژنی نه ورۆز هه ر بریتییه له خۆتنده وهی شیعر و
 پیداهه لگوتنی که ژ و به ژ و ده ست و کێو و گۆل و بولبول، به شکه ده سته به کیش له

خاوخیزن و پیر و جوان رادیۆکه یان له پیتش خو روناوه که ئیوهی زۆر بهرێز به بۆتهی نه ورۆز چهند باسیکی خوڤش، کاروانیک له مه ته لۆکی چووکه چووکه، به لام دلبروین و نه شه به خش و گر شه هین و خه مره ویتیان بو بخویتی نه وه، له ئالۆز پلۆز خو بدزنه وه و سه رگه رمیه کی بو خو یان پیک بینن. جا بو گه پ و گالتهی به ساکاری: کابرایه ک چوه لای مه لا و گوتهی ماموستا ها توومه خزمهت سی سه د تمه نم بدهیهی به وادهی سی مانگ، ده بی هه ر بشمدهیهی زۆر پێداویستم، کوتهی به چاوان، به لام ئەمن دوو شتم به جارێک له دهست نایه، سی مانگه کەت مۆلەت دەدەم بە لام سی سه د تمه نه که م پێ نادری.

رۆژیک له مزگهوت نوێژمان ده کرد. کابرایه ک له ته نیشتم به خێچ و خواری راوه ستابوو. گوتم برا گیان بریک راست به. که میک بزووت و خوارتر بوو. گوتم ئەو لاقهت بینته پیتش، ئەوی دیو به ره دواوه. دیسان خوارتر بوو. سه رم برده بن گوتهی گوتم برۆ شوکرێ بکه هه ر دوو لاقهت بوون، ئەگه ر چوار بان هه ر بۆت جێبه جێ نه ده بوون.

کاک سه یه د ره شیدی خانه قایه به ناوبانگه هه موو بیستووتانه، خوا لێ خوڤش بێ، له گه ل ئاغایه کی مریدی خانه قا که بریکیش نان خوڤشه ویست بووه، شوخییه کی له گه ل داده مه زریتی که جارێکی بانگمان بکه و کفته یه کمان بدهیه. وا هه لده که وێ له گه رانه وهی سه فه ریکدا رێی ده که ویته مالی ئاغا و کفته ده خورێ. دوا دوو سی سال جه فه نگه که ساز ده کاته وه و ده لێ ئاخ کفتیکمان بدهیه. ده لێ قوربان نه تخوارد؟ ده لێ کهنگی؟ نیو نیشانی زۆری بو هه لده دا و کاک سه یه د بریک مات ده میتی و که پاشان سه ر هه لده بری و ده لێ، سوپحانه لالا له حافزه ی تو و له سپله یی من.

کابرایه ک مۆران هه لده که نهی چه رفی به قرائیک. کابرایه کی زۆر حیسابه گر ته وهی که ده لین له هووی مووی ده کاته وه ده چیته لای و ده لێ مۆریکم بو هه لکه نه به نیوی خس. ده لێ برا ته وه نیو نییه، لام وایه زردایک ته وهی بو هه لبراردوو. ده لێ تو کارت نه بی هه لیکه نه و پوولت وه رگره. به لێ خێ و سینه که ی هه لده که نهی و جا ده لێ نوخته ی خیه که هه قی خو مه بۆم ده نیو مالی سینه که ی بێ. کابرای

مۆرھەلگەن دېتى جەسەنى سىج ھەرقى پىھەلگەندۈۈ بەلام بە دوو قىران. ئەوجار
كەپ و گالتە بە بەيتۈباو.

كابرەك ھەپەشەي لى كىرېۋوم و كۆتۈۋى ئەگەر خالە لېم ئەپتەۋە ۋەك
گاي دە جوۋتى دەكەم، يانى جېتى بېلىندە ئەۋى دەكەم، پەستى دەكەم، ئەمىنىش ئەم
جۋارخىشتە كېيەم بۇ نارد:

بېستىم گۆتۈۋتە خانىم ئەگەر يېتتۈ ئەسەرۋى
ھېندەي ئەۋى دەكەم مىلى بۇ جۋۋتى دانەۋى
خۆ مىن بە پىچەۋانە ئە جىياتى ئەۋىت بگەم
ھېندەت بېلىند دەكەم تەرەغەت لىۋەدەرگەۋى

ھەر ئەۋ كاك سەيد رەشىدە بە مەلا مارقەشەلە دەلى، مەلا مارق كۈيخاى
خانەقاىە بوۋ و نان و پىخۋورى بۇ مىۋانان و نىشتەجىيان بردوۋە، كۈرىكى مىرەندالى
بى توۋكىش كۆمەگى كىردوۋە و شتى بۇ ھەلگىرتوۋە. مەلاش لەگەل كاك سەيد
دلىتىشى بوۋە نازانم لەسەر جى، نانى درەنگ بۇ بردوۋە، كاك سەيد دەرەفەتى ھېتاۋە و
بۇى دەۋسىۋە:

ئەتۈ سىستى رەقىقت ئەسپى خوشدەۋ
ئەتۈ يىندارى ئەۋ كەرىشكى خوشخەۋ
ۋەزىفەم جېرەنانىكە بە گەرمى
ئەگەر زوۋ پىم ئەدەي تۆ، دەچمە زگ ئەۋ
مەلا مارق توۋرە دەپى و ھەپەشە لە كاك سەيد دەكا. كاك سەيد دوۋبارە
بۇى دەۋسىۋى:

ئەرى مەعروۋى ئەۋەج يىرى مەگرو
ئەۋى توۋرەي گۆتۈۋمە دەچمە زگ ئەۋ
ۋەزىفەم جېرەنانىكە بە بىنى دۆ
پەشيمانم لە ۋەي پاش دىمە زگ تۆ
خوالىخۆشبوۋ حاجى باباغاي ۋەزنى^{۱۰} كۆۋبەيەكى بە ئەمانەتى بۇ ترشياتى
زىستانى بۇ ناردەم دەگەل ئەۋ شىعرانە:

^{۱۰} حاجى باباغاي خاۋەنى ئاۋايى «ۋەزنى»ى نىۋان «سۆلدز» و «شتۆ»، كۈرى عەلى بەگى كۈرى
خوالىخۆشبوۋ خەلىل خانە كە يەككە لە خاۋەنانى «سىچانلەغ»ى نىۋان مەھاباد و بۇكان بوۋە كە

ئەھوا بۆم ناردی کووپە و نەیشکیئى
 نەئىی حاجى دەترسى و خۆت دەزانى
 ئە شا تاكوو گەدا بۆ ژن کوئیوھ
 ئە ناغایان دەدەن سەیدان دەژینن
 ئەمنیش وەلامم بۆ نووسی:

خودا بەزىادی کا ئەو کووپە شینە
 کە فەرموو بووت ژنان سەیدان دەژینن
 بە دیاریت ناردبوو بۆو خالەمینە
 بە سەیدان تا دەگا ناغاترینن

بەئى لەمىزە گوتووایانە قەسەى خۆش تام و خۆى ھى چىشتىيە، ھىوادارم
 گوئگرە خۆشەويستەکان پەسندیان کردبى و وەرەزىان پىنى شکابى، بەلام ھەتا نىوى
 چەنە سووکیان بەسەردا نەپرەيوىن لاپەرەى وەرگىرپىن و چى دەى لە سەر گەپ و
 گالته نەدوین و بە چەند شىعر و نەزىلەى ئایىنى کە بۆ بەنى ئادەم لە ھەموو کار و
 مەبەستىكى پىويستەر و گرینگترە دوايى بە وتارەکەمان بىتين:

دەزانى خواپەرەستى چەند گرینگە
 ئەمەن نایدەم بە تەختى شای زەمینى
 کەسێک بەو رێبەدا برۆا زرينگە
 گلى جى سوجدە ھەتوانى برینى
 خودات ئەللا بى پیغەمبەر مەمەد
 ئەتوو قورئان بە تاثير بەردى ئەلھەد

ئىمامى غەزالى دەئى ئەگەر کەسێک بە گومانىكى سستىش پىتى وا بى دین
 راستە لە سەرى پىويستە رەنىوى ھەر بىتى، چونکە دواوژ برانەوھى بۆ نىيە، کار لە
 کار دەترازى و جا ئەتو ھەر بلئى ھەمەدم، ئە تکاکار و نە پەنا، دەکەوێە سەنا و بەنا.

دەلین رۆژىكى ئىمامى ھەنەفى بە تەنتەنە و دەبدەبەيەكى زۆر بە شوپىتىکا
 دەپوێى. جوولەکەيەكى سىبەپوژدار لە بەر بەروچکەيەكى پايزى و کەم تىن خۆى
 ھەلخستبوو و دەلەرزى. رووى لە ئىمام کرد و کوتى: پراوہستە، دەلین پیغەمبەرى
 ئیوھ فەرموو یە دۇنيا دۆزەخى مسولمانە و بەھەشتى کافرە، جا بە خیر و شایى ئەوھ بۆ
 مەن بەھەشتەکەى و بۆ تۆش ئەوھ دۆزەخە؟ ئىمام کوتى ئەرى، ئەو جیيەى کە خوا

ناسناویان «بابامیری» بە و لە بەگزا دەکانن. پیاویکی خۆش زەوق و ناسک تەبەع بوو و لە گەل خالەمین
 موשאعیەرە و نامەنووسینیان ھەبوو. ناوبراو مەزگەوتیکی لە نەغەدە ساز کردوو بە ناوی مەزگەوتی
 «حاجی باباغا» و لە سالی ۱۳۶۰ لە گوندی وەزنی وەفاتی کردوو.

مامر بېرېز و خوښويست، جه نابېر
خاندېنې بېر زنجېر

له دولر سللو و نېستېر لمر زور

زور شاد بووم به نامه ر پېر وختاخ،
همروه ها به شيعره بېر زه که تاخ به بونه ر کوڅېر
دولېر مام هم لمر دؤست و برار وه فادر
بارز لمر.

زورم پېر خوښويست و نه پېر و نه مه بادر به خدمت جه نابېر که ېستېم
به لام پېر و ېکېر و لا بوو که دهر خدمت کم بوو و قېره بالغيکېر به کهار زور بوو و
نېم ته قدر و نه زج و ته منر جه نابېر ده که ېن، له سر نېم پېر و ېست به
خدمت تاخ بگم ېن.

بېر استر تاخ مام نهو هم ته بېر و پېر و نه بېر لمر مه بادر و
شاره کانر تر له بېر ناکم.

شيعره که ر جه نابېر نه کوپر ماته ېن و له نيز که شېر به دهنگر کاک بارز لمر
مه لا خالېد خوښېد لمر و نه.

نومېده ولرم پېر و ېک بېر و ېن به خدمت تاخ شاد ېم.

سلور بېر لمر نهو بؤ دوکتور عېزېز.

دلسوز تاخ مه سعود بارز لمر

۱۹۹۱/۲/۲

ويته كان

۱. هیمن ۲. ۳. خاله‌مین ۴. هیدی

۱. مه‌لا ره‌شید شه‌ره‌نی‌زاده ۲. خاله‌مین ۳. حه‌قیقی

۱. حەقیقی ۲. ئاوات ۳. خائەمین ۴. ؟ ۵. ؟

۱- شهزاد ۲- خانہ بدین

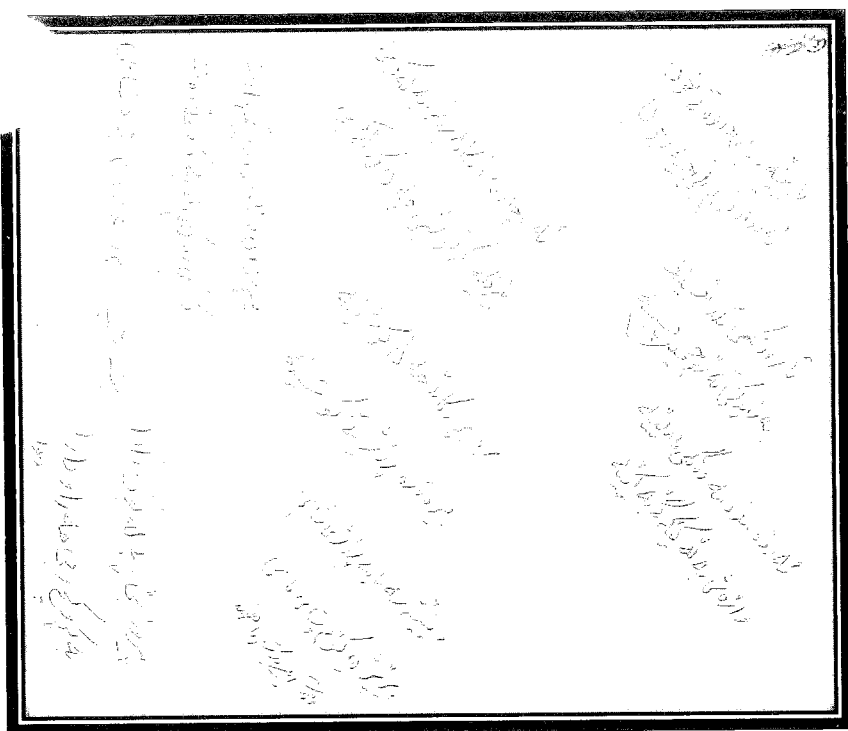
خاتمه‌مین

من نه راده‌به‌دهر که ههم به‌دکار
خوایه بمکه‌یتنه پاسه‌وان دوو یار
خۆ به‌زه‌ی تۆشه بی سهر و نه‌ژمار
شانى اثنین اذهما فی‌النار

دوکتور سہید عزیز بہرنجی

دهست خه‌تی خاله‌مین

بۆ بیرەوہی و نووسینی له داوینی وینەى خۆمدا

ئەى وینەى رەنگ له روو پەرپوم
وہى چەپکەگولئى خەزەل وەرپوم
گول بووم له پەرى گولم دەدا خو
سیسی منە ئیستە یانە هى تو؟
رەنگزەردى لەبەر گەل و بەبیری
یاخو بە تەمەن لەمیژ و پیری؟
تا هەم بە هومیدی روونی چاوم
پسپس له ملم بئ بەند و داوم
هيوام دووہ، یەک بەزەى خودایە
دووہەم کوپ و کیژی هەلۆەدایە
ئازاد و کوپانە بچنە شاران
بیریکی بکەن له دیلى جاران
خۆشەختی رەبى بنیشی بۆیان
یادیکی بکەن له «خال» ی خۆیان

کوردیکا

ISSN: 978-600-249-094-0

Designed by Erbil Sabat